

de quibusdā sanctis mulierib⁹ q̄ tpe psecutio-
nis seip̄as occiderūt. q̄z mēorā ī ecēa celebra-
Orcia quartū sc̄z utrū liceat alicui hoīem oc-
nidē se defendēdo. Dicendū q̄ un⁹ act⁹
nichil p̄hibet duos eē effectus. quoq; alē solū
sit in intētōne. ali⁹ uēo p̄ter intentōem. Mo-
rales aut̄ actus recipiūt sp̄m hm id q̄o inten-
dit. non aut̄ ab eo q̄o est p̄ter intentōem cū
p̄ accūs. Ex actu ergo seip̄m defendētis du-
plex effect⁹ sequi p̄. Vnus quidē cōseruatio
pp̄rie uite. ali⁹ aut̄ occisiō mudiatis. act⁹ aut̄
hmōi ex hoc q̄o intēdit cōseruatio pp̄rie uite
nō habet rōnem illicti. cū hec sit naturale cu-
ilibet q̄o se cōseruet in esse quātum p̄. Pōest
aut̄ aliq; ex bona intentōe p̄ueniens illi-
cus redi. si nō sit p̄portōnatū fini. Et iō si
aliq; ad defendēdū pp̄riā uitā utaē m aioī ui-
olentia q̄z op̄ozteat erit illictū. si nero modēa-
re uiolentia repellat erit līcita defensio. Nā se
cuudū iura uim ui repellere licet. cū modera-
mīne inculpate tutele. nec ē necessariu; ad fa-
lūtē. ut actu hō modeate tutele p̄termitat ad
euitandū occisionē alteri⁹. qz plus tenetur hō
uite sue p̄uidere q̄z uite alienē. s; qz occidere
hoīem nō licet nisi publica auctoritatē p̄pter
bonū cōe ut ex sup̄dictis pat̄. illictū ē ut hō
intendat occidē hoīem ut seip̄m defendat. nī-
si ei qui h̄z publicā auctoritatē qui intendens
occidē hoīem ad sui defensionē refert hoc ad
publicū bonū ut patet ī inilit pugnātē cōtra
hostes. & ī mīstro iudicis pugnātē era latro-
nes. quāvis etiā isti peccēt si p̄uata libidie mo-
ueant. Vn ī eo ī quo intēdit aliq; occidere
hoīem ut seip̄m a morte liberet dicit aug⁹. ad
publicolā de occidēdis hoīb⁹ ne ab eis q̄squa⁹
occidat nō michi placet. q̄siliū nī forte sit mi-
les aut̄ publica fūctōne teneat ut nō p̄ se hō
faciat s; p̄ alii accepta legitima p̄tāte. si eius
cōgruat p̄sonē. Iō ī. iii. de libero. ar. dicit q̄uo
apud dinam p̄udentiā a peccato liberi sūt q̄
p̄ hiis reb⁹ quas cōtempni oportet hūana ces-
de polluti sunt. eas aut̄ res dicit eē cōtempni-
das quas hoīes possūt amittē uelint nolint. o
quoq; nūo est uita corporalis.

Orcia quītū sc̄z utrū casuālē occidēs hoīem
incurzat hoīcidii reatū. Dicendum q̄ hm
p̄bm ī. ii. phīc. casus ē cā agens p̄ter intentō
nem. et iō ea que casuālia sūt simplicit̄ loquē-
do nō sunt intēta neq; uolūtaria. & qz omne
p̄ctm est uolūtariū. hm aug. 9n̄ est q̄ casua-
lia inq̄ntum hmōi nō sunt peccata. Cōtingit
tū id q̄o nō ē actu & p̄ se uolūtū uel intētu⁹.
esse p̄ accūs intētu et uolūtū. hm q̄ causa per
accūs or̄ remouēs p̄hibēs. Vn ille q̄ nō remo-
uet ea ex quib⁹ sequi⁹ hoīcidium si debeat re-
mouē erit quodāmō hoīcidium uolūtarium.
Hoc aut̄ cōtingit duplicit̄. Vno mō q̄n̄ dāns
op̄am reb⁹ illictis quas uitare debebat hoīci-
dium incurzit. Alio mō q̄n̄ nō adhibet debitā
sollicitudinem. & iō hm iura si aliq; det op̄am
rei licite debitā diligentiā adhibēs & ex hō
hoīcidii sequat̄ nō incurzit hoīcidii reatū. Si

uero det op̄am rei illictite. uel etiā dans op̄am
rei licite nō adhibēs diligentiā debitā nō euaz-
dit hoīcidii reatū si ex eius ope mōs hoīs seq̄
tur. Vn lamech qui credēs occidere bestiā oc-
cidit hoīem. siē dicit̄ gen. iiii. qz non adhibuz
it sufficientē diligentiā reatū hoīcidii nō euaz-
sit. It exo. xxi. dicit̄. Si quis p̄cūlerit mulie-
rē p̄gnantē & aboīsum fecerit & mōs ei⁹ fu-
erit subsecuta reddet. aīam. p̄ aīa. Quia uideli-
cet ille q̄ p̄cutit mulierē imp̄gnatē dat op̄am
rei illictite & iō si sequat̄ mōs uel mulieris uel
pueri aīati. hoīcidii crīmē incurzit. Itē īdecre-
tis. o. l. multi canones īducūt ī quib⁹ casu
alia hoīcidia puniūt. qz uidelicet hm canones
puniūt illi qui casuālit̄ occidunt. dātes op̄az
rei illictite uel debitā diligentiā nō adhibētes.

DE ACCIDIA. PARS SEXTA. DISTINCTIO. PRIMA.

DEmde dicendū est de quarto
uitio capitali q̄o ē accidia. Cir-
ca q̄o siderāda sūt quatuor
Primo qd sit accidia et utrū
sit peccatū. Secūdo utrū sit
peccatū mortale. Tertō q̄ mo-
uere possunt ad hoc uitiū fugiendū. Quarto
de filiabus eius.

Orcia prīmū sciendū q̄ accidia hm dām. est
aledā tristitia aggūans q̄. s. ita deprimit
aīm hoīs ut nichil ei agere libeat. et iō accidia
importat q̄dām tediū bene op̄andi. siē patet
p̄ glo. sup̄ illud. ps. Om̄em escam abhoīata ē
aīa eoꝝ. accidia mqt̄ est tedium interni boni.
Hmōi aut̄ tristitia semp̄ est mala qñq; quidē
hm seip̄am. qñq; uero hm effectū. Tristitia q̄
dem hm se mala est. q̄ est de eo q̄o est appens
malū & uere bonū. Siē ecōtrario delcātio ma-
la est que ē de eo q̄o est appares bonū & uere
malū. Cū igiē spūale bonum sit uere bonum
tristitia que ē de spūali bono est hm se mala.
Tristitia etiā que est de uere malo. mala ē hm
effectū qñ sic hoīem aggrauat ut eū totaliter
a bono reēhat. Vn non uult. apl̄s q̄ penitens
maiori tristitia absōbeat sicut bēt. ii. coꝝ. vii.
Quia igiē accidia noīat tristitiā spūalis boni.
duplicite mala est. s. hm se. & hm effectū & sic
pat̄. q̄ accidia est peccatū qz malū ī motibus
dicim⁹ esse peccatum.

Orcia sc̄dū sc̄z utrū accidia sit mortale pec-
catū. Sciendūz q̄ cū accidia sit tristitia de
spūali bono. si spūale bonū accipiāt cōiter nō
habebit rōnem speciali uitiū. qz om̄e uitiū refu-
git spūale bonū uirtutis oppoīte. Siē non p̄
dici q̄o sit speāle p̄ctm inq̄ntum refugit spiri-
tuale bonū. put̄ est laboīosū et molestū corpī
uel delcātiois ei⁹ imp̄editiu⁹. qz sic accidia nō
distigueret a uitiis carnalib⁹ quib⁹ hō requi-
rit delcātioneis corpīs & quietē. & iō sciendū
est q̄ ī spūalib⁹ bonis est quidō ordo. nam oīa
spūalia bona que sunt ī actib⁹ singularib⁹ u-
tūtū ordīanē ad unū spūale bonū diuinū cir-
ca q̄o est spēalis uirtus q̄ est caritas. Vnde ad

quālibet uirtutē p̄tinet gaudere de spūali p̄
p̄zio suo bono qđ cōsistit i actu p̄prio. s; ad ca
ritatē p̄tinet sp̄aliter illud gaudiū quo q̄s gau
det de bono dīno & tristitia qua tristat̄ aliquis
de bono spūali qđ est i actib⁹ singulaꝝ uirtu
tum nō p̄tinet ad aliquod uitiuꝝ spēale. s; ad
oīa uitia. s; tristari de bono dīno de quo gau
det caritas p̄tinet ad spēale uitū. qđ ē accidia.
et sic p̄z accidia ē spēale uitū. qđ h̄z spēale uī
tū rōem. Rurs⁹ qđ accidia ḡtrariā caritati qđ ē
special̄ uita aīe maifestū est q̄ accidia h̄m suū
gen⁹ est p̄ctm mortale. S; oīiderato est i oīb⁹
peccatis q̄ de gīne sūt mortalia p̄ctā q̄ nō sūt
mortalia. n̄ qñ suā p̄fectōe; 9secunđ. ē aut̄ pe
ccati oīsumatō i oīsensu rōnis. Vñ si sit ei⁹ icho
atō i sensualitate & nō pueiat usq; ad oīsensu
rōnis ppter imperfectōem act⁹ est peccatū ueī
ale. s; aut̄ i gīne adulterii 9cupiscētia que cō
sistit i sola sensualitate ē p̄ctm ueīale. S; tñ
pcedat usq; ad oīsensu rōnis est p̄ctm mor
tale. Ita etiā mot⁹ accidie qñq; est i sola sens
ualitate qui sc̄z puenit ex repugnātia carnis
ad sp̄m & tūc est peccatū ueīale. Qñq; uero p
tingit usq; ad oīsensu rōnis q̄ sc̄z cōsentit i
fugā. horzorē & detestatōem boni dīni carne
oīo 9tra sp̄m p̄ualente. & tūc est maifestū qđ
accidia ē peccatū mortale. In uiris p̄fectis ple
rūq; iueiūt aliq̄ mot⁹ accidie. s; nō pueniūt
usq; ad oīsensu rōnis. Itē nota q̄ accidia nō
est recessus mētalis n̄ quocūq; bono spūali. s;
a bono dīno cui oportet mentē inherere de ne
cessitate salutis. Vñ si tristet̄ aliquis de h̄z q̄ ali
us cogit eū ad opa uirtutis q̄ facē nō teneē nō
est p̄ctm accidie. s; qñ ḡtristat̄ i hīis q̄ miūgū
tur ei facēda ppter deū. Itē nota qđ accidia cō
trariā p̄cepto dī sanctificatōe sabbati. i quo
h̄m q̄ est p̄ceptū morale p̄cipit̄ quies mentis
i deo. cui cōtrariatur tristitia mētis de bono
diuino.

Quæca tertiu sc̄endū q̄ multa nobis ostendūt
accidie p̄ctm esse uitandū. Primo cō
munis nature cōditio. Secundo dīne legis tra
ditio. Tertio supne grē fulcimentuꝝ Quarto
exemploz multiplex horzamentum Quinto
multū dampnū inde pueiens. Sexto etreni p
mī fruct⁹ alliciēs. Septimo dirīi supplīciū do
loz excrucians. Primo quid ostēdit h̄ uī
ciū diligēter esse uitandū cōis nature 9ditio.
Om̄es em̄ uature tam spūales q̄m corpales tā
supiozes q̄m inferiores tam sensibiles q̄m in
sensibiles ad aliqđ opus sunt naturaliē insti
tute. Et om̄es opus illud ad qđ creatoꝝ eis im
posuit execunt̄. Supioza quidem corpora puta
sol. luna. & stelle nō cessant lumē suū sperge
re curs⁹ suos pagēdo die ac nocte. q̄b⁹ p̄actis
p̄ suos círculos itez̄ remicpīt̄ & sine cessatio
ne uolūtatem sui cōditoris pagunt. ut dic̄e
baruch. iii. Stelle dederūt lumē i custodiis su
is uocare sunt & dixerūt assum⁹. & luxerunt
ei cū iocūdicate qui fecit eas. nec tñ expectant
talem remuneratōem sui laboris q̄lem hō. nec
talem penā sue negligētie. Excitat pigrū radī

us sol. ad fenestrā dom⁹ sue radios suos mī
tens & sup fatē pigrī. q. d. Vsq; quo pigrī doz
mis. ego iam surzexi qui heri & tota die tātuꝝ
cucurzi. Orig. Indēcēs est xp̄iano si eū radius
solis in lecto suo imueniāt. Itē auicule q̄ cant⁹
suos incipiūt ita mane. & porci etiā sumo ma
ne de luto surgētes & p uias gradiētes. Plan
te & arbores nō cessantes folia ramos &c. sur
sum extēdere nisi impedianē ab extrīseco. &
tñ singulis annis a labore suo p̄uanē nec re
muneratōem expectat laboris sui. Itē etiā na
tura brutoꝝ que ē ita sollicita deuictu suo ac
quirēdo & fetib⁹ suis p̄pagandis. Itē dicit pe
tr⁹ alfon. qđ quidā p̄bs dixit filio suo. fili mi
uide ne formic a sit sapiētior te. que 9gregat i
estate cū tanto & tam sollicito labore unde ui
uat m hyeme. Ne sit gallus te uigilātior aut
fortior qui matutinas horas ita diligētē obb
uat & se alis uerberādo ad cantus nocturnos
excitat. & qui ita fortis est q̄ decē uxores iu
stificat. & sibi facit subditas. & tu dicas q̄ tu
nō potes uincere aut subdē carnē tibi. Ne sit
canis te nobilior qui bñfactorib⁹ suis gratus
est & eis bene seruit & bñficia nō obliuiscit.
Itē p̄. vi. Vade ad formicā o piger et oīidera
uias eius. Ut faciebat malch⁹ monach⁹. De
quo refert beat⁹ Iero⁹. i uitis patrū. q̄ uidit
eum senem i heremo hñitem uxoz̄ p̄pē eū. &
cum quererz cām retulit ei q̄ uxoz̄ sua esset ta
lit̄ facta cū ipē esset iuueis relictis pentib⁹ fu
git ad heremū fact⁹ ibi monach⁹. Qui cū p̄
longū temp⁹ uellet uisitare patriā ut de bois
p̄nis aliqua bona faceret. i uia cap̄t̄ ē a sar
racenīs q̄ cōmiserūt ei custodiā pecudū suarū
& coegerūt eum ḡtrahere cū illa muliere xp̄i
ana q̄m secū habebāt captiuaz. q̄ cum uideret
eum flentē p̄ h̄ quod reñueret cohabitatōe; ei⁹
pmisit ei mulier qđ ip̄a esset custos uirginita
tis sue & p̄poiti poti⁹ q̄m hostis. qui manus
saracenoꝝ p̄ diuinū miraculū & adiutoriuꝝ
euaserūt. & postea i ppterua castitate p̄seuera
uerūt. qui referebat beato iero. quō maximaz
oīolatōnenem et eruditōem accepat i heremo
oīiderādo opa formicaz & quō melioza. ḡna
eligebat. electa portabāt ad locum suū grana
ne germiarent crudebat. & germē remouebāt
ne euanescerēt germē emittēdo. & quō p̄ ean
dem uiam irēt & redirēt. & quō onera maiō
ra se portarēt sc̄z ut dicit̄ de plūbo & ferzo uel
quocūq; ponderoso. & quō cadētes sub onere
humeris suis subleuabāt. & quō meat⁹ a qua
rū factis aggregib⁹ a suis foueis ubi grana ex
posuerant excludebāt. & quomō quasi luctu
celebri defūctaꝝ corpora portabāt. & exēcas de
functis faciebat. & quō aliqua ab agmīe nō
recedebat s; una post aliā sequebat̄. & quō in
estate sibi horrea ad byemē faciebat. i quibus
om̄ib⁹ multū p̄cōfundī hūana pigrīcia & in
strui hūana industria. p̄. vi. Vade &c. q̄ cū
nō habeat ducē hoīem qui eam exēplo suo p̄
cedat. aut p̄cepto z̄ qui eam uerbo instruat &
leges ei iūtitiat. aut p̄incipem quē timeat q̄

ei penas infligat. aut p̄m̄ia tribuat p̄ rāto labore suo parat in estate cibū sibi. &c. Secūdo hoc idem ostēdit dīne legis editio. deus ei homini p̄mo legē imposuit ut opare. sic dicitur. gen. ii. Posuit eū i padiso uoluptatis ut opare & custodiret illū. i. ut opus custodiret illū a casu. uel ut opando custudiret padisum & q̄zito p̄ accidē cessaret ab ope. tacito p̄deret padisum. Item homini p̄ p̄ctū legē imposuit. q. p̄pnia p̄mi peccati dicēs. gen. iii. In laborib⁹ comedes ex ea cūctis dieb⁹ uite tue. Seq̄tur. In sudoze uultus tui uesceris pane tuo. Huus legis & pn̄ie trāsgressores sūt accidiosi. qui qz hic nō laborāt sine fine laborabūt s̄ inutiliē in inferno. ps. Laborabit in eternū & uiz adhuc in finem. Idē. qz i labore hoīm nō sunt. ideo cum hoībus nō flagellabunt s̄ cum demonib⁹. Hanc legē deus etiā p̄ scriputā uoluit p̄mulgarī. eccl. vii. Subiice humerū & porta illam & ne accidieris in uinculis illius. eccl. ix. Quodcūqz p̄ man⁹ tua instanter opare. qz nec opus. nec rō. &c. Itē. xii. Verba sapientū. q. stimuli qz. s. stimulant accidios & pigros ad bñ & salubritē opandū. Item lo. ix. Opamini dum uēlo. uenit nox quādo nemo p̄ opari. Itē gal. vi. Dum tēpus habēt opemur bonū. & multa talia legim⁹ in locis i numeris in scriptura. Tertō ad idē monet supne grē fulcimentū. ad hoc em̄ deus nobis ḡtiam suā cōfert ut nos moneat excitet et adiuuet ad salubritē opandū. Via breuis porta apta & admīnicula m̄lta sunt. Sic diuine gratie donū. sacramētales medicie. suffragia ecclie q̄ nō sunt in uacuū suscipiēda. Ideo dicit apl̄us i. co. vi. Hor tamur uos ne in uacuum grām dei recipiatis. Et. i. co. xv. Gratia dei i me ua cuiā non fuit. Vacua aut̄ est qn̄ nō opatur hō p̄ eam. uel accidiose opaē. Quarto monet ad hoc fugiendū exemplo multiplex horzamentū. primo exēplū ipi⁹ dei qui sex dieb⁹ opatus est. et septima die requieuit. aug⁹. Cū audis deū sex dieb⁹ opatum fuisse et in septima quieuisse frustra speras requiez nisi p̄ laborem. Opatur etiā deus cōtinue gubernādo mundū. ordīando. p̄uidendo. lo. v. Pat̄ me usqz mō opaē et ego opoz. Item exēplū xpi habem⁹. q̄ dicit. Paup sum ego & in laboreib⁹ a iuētute mea. pius dñs laboreare nō destitit usqz ad diem mortis sue. dieb⁹ quidē discurzēdo. p̄dicādo. corripēdo. miracula faciēdo. nostib⁹ aut̄ in orōnib⁹ insistēdo & sic continue p̄ salutē nřa penalitē laboreādo. b. Multū quidē laborauit nec in om̄i machia mūdiali tantuz sibi fatigatōis assumpsit aetor uite qm carnē assumēdo. in qua habuit in factis obseruatorēs. in uerbis cōtradictōres. in flagellis irzioēs & in morte. Idē quid nō erit suaue cū recordatus fueris q̄ nobis xps exhibuit in carne in fanticū necessitatū laboreū quos p̄tulit in p̄dicādo. fatigatōnum i discurzēdo. uigiliaz̄ i orādo. temptatōnum in ieūnādo. & hōz similia. &c. Quis ampli⁹ gemet dicēs. nūm̄ium

ieūnamus. nūm̄ium uigiaim⁹. cū nec millesime p̄tē debitoz reddē ualeam⁹. Exemplū etiā beate uirgīs q̄ panem ociosa nō comedit. sed opata est cōsilio manuū suaꝝ. ut cū acu & cū filio sibi & filio suo uictū ac̄reret. De qua refert Iero⁹ q̄ usqz ad horā tertīā p̄suerabat i orōne. a tertīa usqz ad horā nonā i manuum ope. totū uero tēpus residuū expēdebat i orōne & in cōtemplatōe. Exemplū etiā angeloz qui nūqm̄ cessant laudare deū assistere et ministraē. De sanctis aliquib⁹ dicit̄ apoc. iii. q̄ nō habebāt requiē die & nocte clamātia. sancti scūs &c. Exemplū p̄iarchaz. s. ade. cui dixit dñs. In labore comedes cūctis dieb⁹ uite tue &c. zac. xxiii. Hō agricola ego sū. adā exemplū meū ab adolescētia mea. Silr noe & abraam & alii qui om̄s fuerūt uiri laboreatoēs agricole & pastores & in assiduo labore et afflictōne. Sic dicit iacob. gen. xxxi. Die ac nocte urebar estu & gelu. Et p̄. Afflictōe. meā & labore manuū meaꝝ respexit dñs. De abraham silr dicit orīg. sup illud gen. xviii. Festia uit abraham in tabernaculū &c. Senex currīt. sara accelerat. puer festinat. nullū piger inuenītur in domo sapiētis. Itē exemplū aplōz quo rū labore usqz in mundi fines se extēdit. quia in om̄em terzā exiuit so. e. Exēpla multa Require m̄fra. Otium. Hoc bñ significatum est Mat̄. xx. in hoc q̄ sūm⁹ p̄familias ab hora p̄ma usqz ad horā undecimā mittit oparios i uimeā suam arguēs ociosos. Quīto oñdit hoc uitū uigilanē esse uitādū m̄lplex dampnū inde p̄ueiens. ut pote tēptatōnum. & aliorū m̄ltoz maloz occasio. Qd̄ bñ siȝē. Mat̄. xii. Cū immūdū spūs assumit septē spūs neq̄ores se & ingredit̄ domū qm inuenīt uacantem Iero⁹. Semp est agendū aliqd ne agri nři pectozis maloz cogitatōnum sentibus occupe. Grego⁹. Cū ocōsam aīam callidus tēptator i uenerit ad eam quibusdā alloquitur⁹ occasiōnib⁹ accedit. Qm̄ ut dicit̄ b. Ociositas ē māe oīm uitōz. & nouerca uirtutū. Qd̄ at sit oīgo temptatōnum & ruina p̄ diuersa uitia. habet p̄ uerba cassiani in coll. p̄m. i libro de septem uitis p̄cipialib⁹. P̄es p̄ egyptū frēs ocōs nullo mō uiuere p̄mittūt. maxie iuuenes ppter custodiā cordis et pfectū uirtutū. & ut de laboreib⁹ suis submīstrent infirmis & peregrinis. Item in eodē de accidēa apud egyptuz ab antiquis p̄ibusē laudata sūna opantē monachum uno demone pulsari. ociosum innumeris demoib⁹. Itē uit̄ pa. quidē monach⁹ iueis regulam monachi p̄didit & p̄ tristitia op̄ monachi dimisit. Cū aut̄ postea quesisset a p̄ib⁹ monachoꝝ statuta et accepisset p̄ accidēa et dissuctudie. nesciebat quomō opus monachi incipet. s̄ totū dimittēbat. uariis agitatus tēptatōnib⁹. Venit ad senē qui cognoscēs passionē suā. dixit illi. Quidāz pater p̄cepit filio suo orōtu suū excole. qui uidēs ei⁹ magnis studiēm. tedium affect⁹ incepit opus dimittere. et s̄b arbore dormire. Et sic fecit p̄ m̄tos dies

ad agrū colendū miss⁹. usq; quo spīne et māle herbe totū occupauerunt. Pater autē eū uisi tās. inueit totū agrū malis herbis occupatū. & eum nichil fecisse. cām querit quare nichil fecerat. Rūdit. ppter ei⁹ magnitudem qm uidebat. tedio afficiebat. & diffidebat se posse perficere. Tūc pāt ait. fili fac quotidie de agricultura usq; ad quātitatē corporis tui. qd ille recepit gratanē. & in breui totū ortū excoluit. Sic est de illis qui se excolere negligunt. & ociosi pigrescunt. replete sentib⁹ malaz temptationū. & herbis malis malaz cogitatōum & de siderioz. Et h̄ ē qd dicit. pū. xxiii. Per agrū hoīs pīgri trāsiui. & p uimeā uiri stulti. & ecce totū repleuerāt urtice. & opuerant supficiem eius spīne. & maceria lapidū ei⁹ oſtructa erat. **S**exto diſsuadet h̄ uitiū fruct⁹ alliciēs scili eet spūale meritū & eternū pīmū. q modico tēpoze & nō multo labore possunt acqri. nam quasi p nichilo lucrari p hō plusqm ualeant om̄s diuitie & om̄ia regna mūdi. sc; ḡram & gliaz. ps. H̄ram & glozā dabit dñs. pū. xxii. Sup auz & argentū ḡra bona. p qm ut dicit apl's acquirit uita eterna. Greg. Amor dei nū. qm est ociosus. opatur em magna si est. si au te renuit opari. amor nō est. Ideo de militib⁹ alexādzi legiē in cronicis. Hug. de sancto uic. qd ideo om̄s pūctores indefessi erāt. qz ordinationissime in bellis pcedebāt. nemo illoz fugā s; uictoriā cogitabat. Spes illoz nō in pedib⁹ s; in lacertis erat. nō piculum belloz s; diuitiarum lucra memorabāt. pdam auri pīci. et di uitias totius orītēs aī se in mēte reducebant. Sic labozabāt idēfesse qui lucra labozis facti in caritate & ex caritate attēdūt. Ad hoc uehemē & efficaciē nos excitare debēt. imo spēlere laboz quē uolūtarie sumūt & gaudenter sustinēt hoīes mūdanī oīb⁹ dīeb⁹ uite sue p modico lucro uel cōmodo tēpozāli. sic mercatores uel alij negociatōres ardētissime in biances diuitiis tēpozalib⁹ cōgregādīs. Deniq; si cōsiderem⁹ quātos labozes. timores. & pīcula quātas sollicitudines & angustias sustinēt miseri pītōres p flagitiis suis & pueris uolūtabib⁹ adimplēdis. quib⁹ nō uitam. s; moztē sibi mereanē eternā. Aug. in libro de patia. Intueamur qnta in dolorib⁹ & labozib⁹ sustineat p reb⁹ quas uiriose diligūt. quāta p falsis diuitiis. & quāta p uanis honozib⁹. qnta p ludicris affectionib⁹ pīculosissima & molestissima paciētissime toleranē. pecuīe glie lasciuie cupidos uidem⁹. ut ad desiderata pueniant. optatis qz non careāt. soles. ymbres. uiues. & glacies. fluct⁹ & pīcelosissimas tēpestates. apera & incerta belloz īmaniū. iectus & uulnēra horēda plaga. nō meutabili necessitate. s; culpabili uolūtate pferze. Et p aptis sceleribus. nō ut ea puīant. s; ut ppterent hoīes multi grauissima pferūt. Quid de latronib⁹ dicā quoz om̄es & singuli cū insidianē uiatorib⁹ nocturnas patiūt insidias. atq; ut trāseuntes excipiāt īnocētes. sub qualib⁹ celi aspitate no

centē aīm coīpusq; defigūt. Vn bñ dicit Iere. ix. Ut miq; ageret labozauerūt. ppter qd amarissime s; mutilitē in inferno plāgere cōpelluntē. **S**ap. v. Lassati sum⁹ in uia mīquitatis & pīdi cōis ambulauim⁹ uias diffīciles &c. b. Quid ignauie est fratres. ardent⁹ ei appetūt hoīes pīniciosa. qz nos utilia. alaci⁹ curzūt ad mortem. qz nos ad uitam. Aug⁹. O si possem⁹ ex citare hoīes & cū ipīs pariē excitari. ut tales essem⁹ amatores uite pīmanētis. qzles sunt amatores uite fugiētis. Itē in uit. pa. Abbas pambo uadens in alexandriā. uides ibi mulierem saltatricem. amare fleuit. Requisit⁹ cām. ait. due cause mouēt me. vna est damnatō huius mulieris. alia est qz toto tēpoze uite mee non habui tale studiū placēdi deo. qntum ista plācendi hoībus. Item nota de pelagia meretrice cuius ornatū & curaz. uenandi. s. aīas dyabolo cū uideret palam ep̄s elyopoleos. in concilio ep̄oꝝ alte suspirās. demissō capite. grauissime fleuit. cām reddēs. qz uni⁹ diei meretricis huīus ornat⁹. uite mee supauit industriā seruēdi deo. & post. in ueritate dico uob̄ dixit ep̄s ip̄am nobis pferet deus in iudicō qui negligētia torpem⁹. **S**eptimo oīdīt h̄ uitiū ee ūtē mōpe detestandū diri supplici doloz excruciantis qui debet accidiosis sic arborib⁹ in fructuosis. Math. vii. Om̄is arbor que nō facit fructum bonū. excide. et in ignē mitte. Jo. xii. Si quis in me nō māserit mitte foras sic palmes. & arescat. & colligēt eum. & in ignē mittent. et ardet. Ficulnea sterilis. i. que fructum nō habuit qn̄ do⁹ esuriēs uenit ad eam. maledicta fuit & aruit. Jo. xxi. et tñ nō erat tūc tēpus pomoz. sic dicit Aug⁹. Herūt mūtilē p̄cepit paēfamilias. pīci in tenebras exteriores. Math. xv.

DI. II.
Orcia quartū sc; de filiab⁹ accidie. Scēndum q multe sunt. qz multis modis p accidiā peccat homo. Eius autē filie ūtē bee. Dilatio. Segnities siue pīgrītia. Tepiditas. Pūsillanimitas. Incōstātia siue impīserātia. et Inquietudo corporis. euagatō mentis. Ignorātia. ociositas. verbositas siue multiloquium. vaniloquī. murmur. taciturnitas mala. indiscretō. grauedo. somnolentia. negligētia. omissio. ingratitudō. indeuotō. languor. tedium. impedītō. bonoꝝ. īpnīa. despatō.

Prima īgīē filia accidie ē dilatio bonoꝝ. agēdoz. puta querētis ad deū. siue īgressus religionis. pēgrīationis. penitētie. cōfessionis. solutōnis uoti. uel īpletōnis alicui⁹ boni ppositi pīconcepti. Sūt autē septē cause quare bñfaciēdi sit pīculosā dilatio.

Prima cā est ira dei. qui exclus⁹ pīmo blan dit̄ ut ei apiaē stans ad hostium & pulsans. canē. v. Vox dilecti mei pulsantis apī michi. Et. iii. En ipē stat post pītem nīm respiciens p fenestrā. apo. iii. Ego sto ad ostium et pulso qui si diu extra dimittāt̄. irascī. et mināt̄. gla diū uibrādo. ostium frāgendō. adulterā occidēdo. ps. Deus iudex iust⁹ &c. Et post. Nisi

cōuersi fueritis· gladiū suū uibrabit· &c. Eccl. v. Ne cardes cōuerti ad dñm. subito em̄ sup- ueret ira illi⁹ & in tēpore uindictē dispdet te. Iraſcī ſtra excusatōem dicentiū· yfa. xxviii. Manda remāda· expecta reexpecta &c. Tal- erat aug⁹ añ quersionem ut ipē ait. Non ha- bebat qđ tibi dicēti surge qui dormis rūderem niſi uerba ſomnolenta & lenta· ſine mō ſine paululū· et illud mō nō habebat modū· et illō paululū pteſt debat i longū. Siſes ſunt illis q̄ inuitati ad cenā pŕiffamilias om̄is diuersimo de ſe excusabāt· & ueire nolebat. Luc. xiiii. Itē deū offēdunt maxie· nō ſolū eum qui ſpons⁹ eſt extra diſmittēdo· h̄ adulterū & adulteram in amplex⁹ tenendo ſpōlo ſtempto· q̄ dy- aboli delectatōes momētaneas et res caducas ei ppon ūt amādo. Oſee. ii. Auferat adulteria ſua de medio ubiſ ſuoꝝ· ne forte ſtatua eam nudam &c. Itē differēs cōuerti deū offendit· diſponēs p uoluntate ſua de tēpore qđ paē po- ſuit in ſua peāte. act. i. cui⁹ diſpoſitōem non coceſſit aplis aut alicui pure creature. h̄ faciūt qui dñi q̄ fecero h̄ et illa. tūc intrabo religi- onē· uel pmo faciā hoc· poſt illud· uel pmo col ligam mellem· poſt uimdemia. Sič dícebat ille de quo Luc. xii. Hois cuiusdaſ diuitis· uberes fruct⁹ ager. pteſt. & cū dixiſſet· deſtruā hor- rea mea & maiora hoꝝ faciā &c. Rūdit ei do- min⁹. Stulte hac nocte repetēt aīam tuā a te. et q̄ congregasti cui⁹ erūt. eccl. xxviii. Repro- missio nequissima mltos pteſt. Secundū ppter qđ accelerāda eſt cōuersio· ē mortis me- tūs· et incertitudo. eccl. ix. Nescit hō ſinē ſuū neq̄ ſēpū ſuū neq̄ modū neq̄ ſtatum mortis ſue. Sed ſic pſces capiuntur hamo· & aues pprehendunē laqueo ſubito et improuiſe· ſic capiunt̄ hoies in tēpore malo ſez; mortis. Seneca. Iuuenes mortē hñt a tergo· ſenes ante oculos. De hac materia ſuꝝ. De morte timēda malis. p totum. Tertiū ppter qđ accele- rāda eſt cōuersio eſt difficultas exēdi mala; cōſuetudiem· que q̄zto diuturniōe eſt· fortior eſt· et uehementi⁹ ligat· et forti⁹ tenet· et im- pedit ne hō cōueraſ. uel facit ut diffiſili⁹ cō- ueraſ. h̄. voluptas h̄ita libenē repetit· repeti- ta blandit· cōſuetudo ligat· rō cōſopiē. Diffici- liōe eſt aut̄ cōuersio dilata ppter cās. xii. Prio ppter male cōſuetudis in duratōem· qz res iu- uenes et tenere citi⁹ accipiūt nouam formam. Scđo ppter malitie occupatōem q̄ eſt tinctu- ra mala· in qua cū pann⁹ diu māſit· nō p̄ de facilis recipie aliū ſtrariū colozē. Tertō facit ad hoc bonoꝝ naturaliū cōſumptō. Quarto ua- ſis cordis lōga infectō. Quīto pteſz lōga et affidua honezatō. Sexto elōgatō a deo q̄ dif- ficiiliſ audit clamentez· diffiſili⁹ p̄ redire ad eum. Septiō cura circa mortē eſt maxie· diffi- cilis ppter ſollicitudines de rerū et dom⁹ diſpo- ſitione. Octano qz iuſtū eſt ut i fine a deo cō- demneſ q̄ eū ſtempsit q̄z diu uixit. Luxta uer- bū aug. Hac aīaduertione pcutiē pteſz· &c. Nono qz tūc dyabol⁹ magis ei inſidiaſ et tūc

magis patur ſtra eū. Decimo amaritudo diu turne infirmitatis· q̄ tūc maxie ſentie ſez uete- riſ ſeccaſ. q̄ facit bona deſipe. Undecio ama- ritudo memorie mortis q̄ ſepat a pſentib⁹ bo- nis. Duodecio timēda eſt dilatio cōuerſionis uſq̄ ad finē· maxie ppter maloꝝ diuersoꝝ oc- curſionē· q̄ cōcurzūt et occurzūt circa mortem q̄ inducit hoīem i boni obliuionē ppter malo- ru opſſionē· uel etiā in deſpatōem. Quar- tū ppter qđ eſt accelerāda cōuersio eſt piculo ſuſ ſtatus pteſz. Eſt em̄ in magno piculo q̄ gladiū ire dei habaz ſup caput ſuū q̄ uibrat ut ſecet eū mediū. ps. Gladiuz ſuum uibrabit. Fe- qui undiq̄ ſpectat mltipliſ mortis gladiuz euagiatum quo diuersimode feriaſ. Job. xv. Qui eſt in domo lutea fragilioſi qm ſi eēt ui- trea. Qui iectu lapidis ſatis pui p̄ atteri· obſef- ſus ab infernalib⁹ hostib⁹ ſanguinem ſuū ſici- entib⁹. Qui etiā i cubili ſecū h̄ plures hostes capitales ſpūales qui ibi eū ligant· & ad infe- ni patibulū ſecū ligatū trabunt. Qui uſq̄ ad poertas infeſi deducit· nō diſtat ab eo niſi per traſitum coſpis traſuerſū· qui in puteū infe- ni eſt ſtati piciēdus et in pūcto deſcēſur⁹ ibi & in igne ppterco ſcremandus. & a diaconi- bus deuoſadus. Quintū eſt cura lucrādi bo- na plura q̄ pueniūt ex acceleratōe quersionis q̄ ſunt. x. Vñ. treñ. iii. Bonū eſt uiro cū po- tauerit iugū dñi ab adolescētia. Primū bonuꝝ qđ inde pueſt e boni pfunditas & tenacitas· qz qntocitiuſ incipit· tāto pfundis infigit· ut radix arboris & diutius ſeruaſ. qz quo ſemel eſt imbuſa recē ſuabit odozē· teſta diu. Simi- lit & uestis noua plicam· & lana colozē. Secu- dum e bonitatis iocūditas acquiſita ex cōſue- tudie longa. Tulli⁹. Optia uiuēdi forma eli- gēda eſt qm iocūdam redret ſuertudo. Sič p̄ in pueris qui cū amaritudie & angaria et uer- berib⁹ uix poſſunt uel uolūt addiscere lras & poſtea p ſuertudiem eſt ita delcābile ut om̄ia poſponat ut addiscat. Tertiū e uiuēdi ſecuri- tas. qz ſecure uiuīt hō. pū. xv. Secura menſ. q. iuge cōuiuiū. Quartū eſt uite bone diutur- nitas. q̄ qntociti⁹ incipit· tāto p̄ diuturni⁹ eē- bona· de om̄ib⁹ bonis aliis uult hō habē ma- ius bonū qz minus. Quintū eſt ſeruitii grati- ositas. p̄oza eī bona ſūt grōza qz poſteioza· ut fructus pmatuſi· ut flores ſiuuꝝ. Nuī. xviii. Om̄ia q̄ offertis &c. in donaria dñi offeretis melioꝝ & elicioꝝ. Mat. iii. Maledict⁹ hō qui h̄ masculū in grege· et uotū faciēs offert debi- le dño. Matb. xix. Sinitre paruulos ueire ad me. &c. Sextū eſt ſpei cōſolatio ex lāgioſi pe- nitētia· aug. de illo qui diſſert uſq̄ ad extre- mu diem uite pntis dicit ſe ignorare utru ſol- uat. De illo aut̄ qui in iuuētute peſtet ſponte dicit p certus e de eius ſalute. & concludit· eē- ne certū dimitte ſcētū. Septimū e ignis pur- gatorii liberatō. i. coꝝ. iii. Saluus erit ſic tñ q̄ ſi p ignem. Octauū eſt ecclē cōicatō. q̄ citi⁹ ſe- peſtent. ſap. viii. Scio! p̄ cōicabit michi i bo- nis ſuis. Nonū e maioris meriti accumulatō

quod est ex eo q̄ diutius fuit in dei seruitō. **D**ecimū ē maior remuneratō. **S**exto piculosa ē dilatō queris. qz qui cōuerit differt iniqu⁹ est in deū. in seipm in angelū. & i pxi mū. In deū. Iob. xxxi. Iniquitas maxia & negatō stra deū est osculari manū suā sc̄z blandiri sibi de ope suo malo & differre queris. Iniqu⁹ est in deū. Primo. qz meius esca fel pot. sc̄z dilatōem in bono. H̄cō qz illud qd̄ maxie odit dñs. an eius ocl̄os gerit. Tertō qz eū misericordit uocantē genitit. Quarto qz p̄rem misericordē dies more sue cōputantē sua carditate affligit. tho. ix. **H**ic qm̄ dies cōputat p̄ meus. & si tardauerō una die plus cōtristab̄tur aīa eius. Quito qz dyabolo meliorē deo de teriorē p̄tem uite sue tribuit. illi florez. deo fēces. **S**exto dei misericordiā in damnatōem suam cōuertit sc̄z b̄. qz sperat q̄ eum deus misericordiē debeat expectare. ip̄e ecōtra ei incessanter repugnet. ro. ii. Ignoras qz benignitas dei ad pniām te adduicit. tu aut̄ h̄m duritiaz. t. et eoz impe. &c. hoc ē qn̄ de misericordia dei cōgregat sibi malitiā p̄ctōz. In angelū ē impi⁹ qz de expectatōe gaudii qd̄ sperat de eius cōuerstione affligit. p̄. xiii. Spes qz differet affligit aīam. qz ad monitōem se nō corrigit. sc̄z eāz poti⁹ cōtemnit. qz apud eum irzeuerent se gerit. b. **Q**uouis angulo. quouis diūsorio reuerentiā habe cū angelo tuo. nec audeas corā eo facē qd̄ facē me p̄ntē n̄ auderes. Itē iniqu⁹ agit ūt̄ seipm qz poti⁹ uult hēre malū qz bonū. stirmū qz sanū. seruū qz libeze. mortuū qz uiuū. i statu laterōis qz regis. pauperez qz diuitē. et oīm honoz ecēsticoz exptem qz p̄cipē. & cōsor̄tem demonū qz angeloz. & mutilē qm̄ m̄lē ualentē. qd̄ non faceret de aliquo suoz. magis se uilipēdens qz aliqd suoz. Itē iniqu⁹ est stra p̄xim suūm quē suo malo exēplo corrūpit. & qz ei i bello spūal̄ adiutoriū nō impendit. sc̄z se ei inuitē reddit. qz deus ei⁹ peccato aliqñ p̄xim punit. ut filios isrl̄ p̄p̄t peccatu⁹ achoz. **S**ept̄o malū est differre queris ppter fatuitatē maxiam. q̄ appet in hac dilatōne in. x. qz qui differt quali in uitulo. i. uitata lasciua & sine iugo obediētie credit caudā iumētinam boni finis mueire. ut balaam qui dicebat. Nūi. xxiiii. Moriaē aīa mea morte iusto. & fiāt nouissima mea hoz silia. contra quēuersus. Viue pius. moriere pius. uitamqz bonoz. Quere prius si posterius mortē cupis hoz. Sūt aut̄ decē casus in quib⁹ fatua repudiatē dīlatō. Prim⁹ est ex uie cōdītōne. qz queris uie celestis est aggressio q̄ cito ē inchoāda qz uia difficultis & lōga. temp⁹ breue. expectatēs magni. qz ad magna nos expectat sc̄z ad coronā regni eterni. impedimenta uie m̄lta & ianua cito claudēda & cōtinua nature debilitatō. & itineratē fatigatō. & qz q̄ nimis tarde incipiēt. malū hospitiū habebūt sc̄z infernū uel purgatoriū. **H**ēc casus quare mala sit dīlatō est piculum p̄scriptōnis. timere debet qz dyabol⁹ difficultē. dimittit quos diut⁹ posse

dīte ut dicit beda. **T**ertius casus quare dilatō sit piculosa ē rōe loci in quo hō cecidit. qz i loco p̄fundō nitioz & imūdo. ps. Non me demergat tēpestas aque. neqz absorbeat me p̄funduz &c. **J**eremias rogabat emitti de lacu ne ibi morerer. Ie. xxxviii. b. **C**adit asina. et ē qui subleuet. perit aīa. & non est qui curet. **Q**uartus casus ē qn̄ aliq̄s in loco piculoso cedit. & aliq̄s magnus manum ei p̄orrezit. sine quo nō p̄t subleuari & ip̄e differt manū accipe. **S**ilis est p̄ctōz p̄iger cui dā quadrigario cuius cū quadriga cecidisset. et ip̄e sedēs in loco a trāseuntib⁹ adiutoriū peteret. quidaz nobilis manū extēdit ut eū iuuaret. sc̄z cū miser nec uellet surgere nec ad quadrigā subleuandam manū mittere sc̄z differret. recessit nobilis indignās & dicēs. ex quo tu miser non iuuaste. nec ego euro de te. **H**ic faciet dñs de eo qui differt se iuuare dimitit eum putrescē in lacu miserie & in luto fecis. manu⁹ grē & adiutori⁹ sui ei subterabēdo. **I**tē sile legit in uit. pa. q̄ quidā mundū relinquēs iuit ad heremū. et factus est heremita. p̄batissim⁹. qd̄ audiēs quidam secularis q̄ fuerat ei⁹ soci⁹ uisitauit eum ferēs panes ei in sacco suo. rogās ut oraret p̄ eo ut de⁹ daret ei grām ut a p̄ctō resiliret. qd̄ cū ip̄e p̄misisset facē rogauit eū ut post quindena⁹ rediret. & cū hoc fecisset q̄sliuit ab eo si adhuc placeret ei peccatū suū sic prius. **R**ūdit q̄ deterius erat ei tūc peccatū. Rogat eū heremita q̄ post. xv. dies sil̄ ad eū redeat. & tunc forti⁹ p̄ eo se afflixit heremita & oravit p̄ eo. Cū aut̄ redisset. & sibi esse deteri⁹ dīret. attemp̄dēs heremita q̄ ppter ei⁹ negligentiā h̄ estet. accepit saccū m̄ quo panes detulerat. & impletuit harena. rogās ut humeris suis imponeret qd̄ cū ip̄e facere attemp̄aret. heremita retrahebat inferi⁹. qd̄ cum ille uideret. dixit. Nō possum onus hoc subleuaē. qz tu deorsu⁹ trahis. **C**ui ille. trabe sup te. & ego iuuabo te. qd̄ cū uterqz faceret. facillime sup humeze imposuerūt onus. Tūc heremita. **S**ic ego nō possum iuuāte. qz tu niteris ad stratiū sc̄z trabere deorsum. sc̄z appone manū & iuuā te. & tūc ualebit tibi adiutoriū meū. & de⁹ iuuabit te. qz ut dicit aug⁹. Qui creauit te sine te. nō iustificabit te sine te. **Q**uito fatua est dilatō in rerum necessariaz p̄paratōe. qn̄ icerta ē hora qn̄ sūt necessaria p̄parata. ut qn̄ aliq̄s nescit horaz. q̄ debet nauis a portu recedere. fatuus ē cū debet nauis recedere si tūc p̄mo icipit de necessariis cogitare. & qui tūc p̄mo cū debet spōlo cū ueste nuptiali caritatis occurzere. tūc incipit primo līnū & lanā querere sc̄z de materia cogitare & quō texat. consuat &c. **H**ec ē uestis nuptialis de qua. Math. xxii. **Q**uo huc intrasti non h̄is uestē nuptialē. sine qua induit ē hō factō nec est ei licitū intrare aulā assueri. **H**es. iii. **S**exto fatua est dilatō in rebus quas tēpus & oportunitas trāsit. ut est i arborib⁹ plantādis. uineis putādis. & silib⁹. et uirgis rectificādis. et plicādis salicibus. dum scilicet noua sunt. et

anq; duruerit. et malā formā et 9eriaz cepint
Silr in morbis et uulnerib; curandis. Poeta.
Principiis obsta. sero medicina patitur. Cū ma-
la p longas. cōualuere moras. Septimo fatua
est dilatō in reb; in quib; 9tinue depit succur-
rendū. ut in igne excutiēdo a domo q; 9burie.
subueire uasi cui⁹ uinū effundit. b. Abſcōdi
ignē in ſinu meo. et exuſto iam latere nudati
uicerib; iam ſanie effluēte. adhuc 9ſulen-
dum eſt an excutiā illū. Octauo fatuitas ē dif-
ferētis qn cecidit in pículo mortis et uult dif-
ferēti ne subueiat ei. ut qn cecidit in mari uult
differēti ſbuentōem. cū nichil ei ſupſit niſi ſb-
merſio. Talis eſt qui cecidit in pſfundū uitē-
rū. ps. Veni in altitudinem maris. & tēpeſtas
demerſit me. Aliqñ offeret ei tabula p qm euā
dit naufragiū. & renuit ludēs in undis. & cū
offeret & accipit. credit eā nimis magnaz. uel
etiā aliqñ oblatā relinquit. & i undis ſe pīcīt
Hierō. Hecā tabula poſt naufragiū eſt pñia.
Nonus caſus i quo pículosa ē dilatō ē nimis
morari in reb; eligēdīs. i quib; de facili amit-
tendi pículum m̄uenit. ut ē in illis qui delibe-
rat se religionē intrare. ſ; nimis morant̄ i de-
liberatōe qm debeat p̄eligere quoſq; pículuz
interueit. Siles ſunt cuidā latroni. de quo di-
cit petrus alfon. p̄ cū intrasset theſauros regi-
os uidēs ibi multitudinem uasoꝝ p̄ciosoꝝ. in-
cepit libzare quoſ uas eēt p̄ciosi⁹ & p̄oderosi⁹
q; ſecū deferret. & tantā fecit morā in delibe-
ratōe & ponderatōe p̄ dies ſupueit. affuerūt
cuſtodes. cepunt eum & ſuſpēderūt. Hic aliq;
qui uouerūt intrare religionē qn morant̄ cō-
ſiderando & p̄oderando cōditiones diuerſas
diuſoꝝ quoſq; aspirat dies mortis. & ab hor-
ſtib; m̄fernaliſb; capiunēt et in patibulo infer-
ni ſuſpendūt. Itē ſiles ſunt cuidā cani d̄ quo
dicit p̄ cū duo pia nuptiaꝝ fierēt i villa ſua
et uideret ſpōſos et ſponsas trāſeūtes. reſtitit
i media uia cogitās ad quas illaꝝ iret. et p̄
ſi ad iſtas iret. alias amitteret. et dū de bonis
et malis conditōnib; utrariūq; cogitaret. clau-
ſeſunt porę. ad quas ueiens nō m̄troiuīt. ſ; a
ribaldis eſt repulſ⁹ cū uerberib;. Sic m̄lti ſtu-
ti anq; religionē intrēt. deliberađo muſitare
quoſq; adueiente morte. ianua m̄ie dei ē eis
clauſa. Decio pículosa eſt dilatō eoꝝ q̄ fugan-
tur ad mortē. inſequiēt hoīnem moras a tergo.
et hoſtēs iñfernales. Hierō. Hostis me⁹ inſeq-
tur me euagiatō gladio ut me pīmat. et ego d̄
m̄ris lacrimis cogitabo. Ex p̄dictis pat; q; ſ;
damnoſa & pículosa ſit dilatio bñ agendi. & p̄ cō-
ſequēs q̄utilis ſit et p̄ficiua festima conuerſio
et bñfaciēti auida aggressio. Ad quaꝝ debēt
nos m̄lta mouere. Primo em⁹ ad hoc mouē
nos debet uite pñtis breuitas. & tēpozis ueloz-
iſſime curētis cōtinuitas. eccl. x. Noli cūcta-
ri i tēpoze angustie. Sap. v. Trāſeunt om̄ia
uelut umbra. et quaſi nūtius p̄currēs &c. Ho-
lus piger 9tra curſum nature nūtē i ope icho
ando tardare. Secūdo pículoꝝ uarietas ſeſ

negocioꝝ m̄dialiū infirmitatī mortis & de-
monū que tardatē. m̄tiplicēt impediē nūt-
tur. eccl. xxxi. In om̄ib; opib; tuis eſto uelox
& om̄is infirmitas nō occurzet tibi. Tertio
peccatoꝝ ad mortē currētū magna uelocitas
b. Alacri⁹ curzūt ad mortē. q; nos ad uitam
Quarto m̄danoꝝ i negocīis m̄danis in
offesa ſtrēnuitas. poeta. Impiḡ extreſos cur-
rit mercator ad yndos. Per maē paupiem fu-
giēs. p ſaxa p ignes. Quinto ſpū ſſancti i
mēſa mobilitas. amb. Nescit tarda molimina
ſpūſſancti grā. Sexto p̄currētis xp̄i ſuauitas.
qui ſilis eſt panthere. de qua dicit̄ i hysto-
trāſimaria. q̄ poſq; dormiuit p triduū. exci-
tata emittit odoř ſuauifſim. quē ſequit̄ fere
illece. & ipa partē eis p̄dam ſuā. Silr xp̄s re-
ſurgēs fecit. Septimo ſpectantium & expe-
ctantiū & puocantiū ad festinandū multitu-
do & nobilitas. qz de⁹ et celeſtis curia nos ſpe-
ctat & expectat. yſa. xxx. Expectat dñs ut
miſereat nr̄i. i. coꝝ. iii. Spectaculum facti ſu-
mns mūdo & angelis & hoib;. Ideo beat⁹ Io-
hānes euāgelista cū apparuifſet eī dñs cū diſ-
cipulis ſuis. & diceret ei. Veni dīlce mi ad cō-
uiuiū meū &c. Incepit festinare poſt dñm. ſed
dñs dixit ei p̄ uſq; ad dñicam ſequentē expe-
ctaret. qd̄ cū feciſſet. & pplo qui ſuenerat p̄di
caſſet. deſcendit in defoſſum locū ſepulture.
q; ſibi p̄parauerat. & facta orōne. dixit. Dñe
lufſice me cū fratrib; meis. o doř tuus i me ec-
nas concupiſcētias ḡnauit. b. dicto clamauit.
Venio. venio. et ſtatim facto celeſti lumī ſu-
per eū & ſurſum tendētē. nō ſparuit ultra be-
atus ioh̄s. nec coꝝp⁹ ei⁹. Octauo maxia cō-
moditas q̄ ſequit̄ ex festiatōe. ut pat; Luč. ii.
Paſtores festiantes ſuenerūt i pſe. mariam
et iοſeph & infantē pofitū in pſepio. Silr &
magī qui ſtatī ſuenerūt ab orīete. ſup dīome-
darios ascenderūt ut citi⁹ ſuenerēt. Mat̄. iii.
Et. Sap. xvi. Oportet ſolem p̄uenire ad bene-
dictōem. Iō beat⁹ nicola⁹ q̄ p̄ueniebat alios
ad eccliam. uoce de celo delapſa. dignus epatu
iudicatus eſt. q̄ inſinuauit cuidaꝝ pſuli q̄ illuꝝ
i ſepm acciper q̄ alios ad ecclam p̄ueniret. pū.
xxii. Vidiſti hoīnem uelocem i ope ſuo coꝝa re-
gib; ſtabit. Nono future hereditatis felī-
citas & iocūditas. ad heb. ivii. Festinem⁹ igre-
di i illā requiem. Iuđ. xvii. dñt exploratoēs
fratrib; ſuis. Vidiſti terzam et opulētam &
uberē ſurgite aſcēdamus ad eā. nolite negli-
gere. nolite ceſſare. Et poſt. Tradet nobis dñs
locū i quo nulli⁹ rei eſt penuria. Decio cō-
fusionis imenſitas qua ſfundēt cardī i ū
dicō oleū nō habētes. & ianua clauſam ſuē-
entes. Sed tūc maxie cū dicet eis ſpōſus cū ſu-
is ūgini⁹. Nescio uos. Mat. xxv. Di. III.
Emde ſiderandū eſt de ſegnitie. igna-
uia. uel pigritia q̄ reddit hoīnem impo-
tentē ad opandum. & ne ſe uertat uel
moueat a malo ſtatu. reddit eū uelut imobi-
lem. Oſee. vii. Effraim ſcūs eſt quaſi ſubcine-
riti⁹ panis. q̄ nō reuersat̄ ex una pte cōburit

diuersis desideriis uitōꝝ. et ex alia pte remanet in sua cruditate intact⁹. s. ab igne caritatis. ex pte bonoꝝ crudus. ex pte maloꝝ. tot⁹ exustus. alieni sc̄z demones & uitia comedere robur eius. & ip̄e ignorauit. **S**ilis est piger asinno qui quasi insensibilis existēs. permittit se uorari a lupo. nec recalcit̄ usq; quo dolozē mortis sentiat. cū eum extra cor mortibus urget & tūc ei resistere nō ualz. **I**te ignauia facit hoīem ut ydolū qđ pulchras hz manus & mēbra. nec tñ eoꝝ habet usum. nec se defendit eis. s. permittit se p̄cipitari & cōburi. **I**gnauia silis est adonibezeth. de quo legiē **Iud.** i. q̄ reges quos capiebat manū & pedū summitatib⁹ amputatis. imutiles reddebat & impotētes. **E**st ecē pālysis spūalis auferēs usuz mēbroꝝ. **M**at. viii. **P**uer me⁹ iacet in domo palitic⁹ & male torquet. **Q**uidā p̄bs ait cuidā pigro. **I**ndignaris si q̄s optaret ut imutiles man⁹ & pedes haberet. nūc cū itegra sint tibi tu nō uis eis uti. **I**te guill's ep̄s pilien⁹. querebat. q̄s ierioꝝ. aut cuius pes igne arzip̄ & totū permittit se. cōburi cū posset pedem retrahē & liberari. aut cui⁹ sup̄ oclōs iacentis stillicidiū cadit et permittit se exceceri cū poss; caput diuertē & liberari. aut qui permittit aures suas a muscis corrodī et cōsumi usq; ad cerebrū. aut qui panē qz i ore hz dimitit murib⁹ in os suū corrodere et sumere cū posset os claudē & liberari. hec mers facit. pedē uolūtatis nō retrahit ab igne peccati. nec oclōs mentis diuertit a stillicidio carnalis uoluptatis. nec muscas temptatōnū abigit ab aurib⁹ materialibus uel spūalib⁹. nec claudit os s. permittit ut mures infernales ei panes uite auferāt ab ore ne eius suavitatē & dulcediem sentiat. s. totus inertia cōsumitur. **C**atho. Segnitie fugito q̄ uite ignauia fertur. Nam cū anim⁹ languet. q̄sumit mertia corpos. **I**tem non solum ignauia consumit corpos. s. ip̄as res tēpozales. In collatōnib⁹ p̄m cassian⁹. **V**idim⁹ apud egyp̄tū nōnulla de labozib⁹ fr̄m p̄oꝝ maxia celeritate fūdata et edificata q̄ moderni ex ignauia de facultatibus datis uix fulcire sufficiūt. **I**te inertes in tempeze prelii nō solū ad arma nō currūt. sed aue eis nō utunē aut ea sine renitētia p̄iicunt. et se hostib⁹ gratis tradūt. **S**icut ille qui uidentis cornua testudis timore correptus. spatā suam permittit cadere p̄mḡt. **C**ōtra t̄les. **B**r̄n. Que est hec fatuitas inter freudentiū undiq; hostium fulgurātes hastas circuolantia spicla ad uersario arma p̄iicere. Quid ignauia ē sociis in sanguine & cede uersantibus. uos aut cibos diligitis delicatos. aut somnos capit̄ matutinos. Alijs inq; nocte & die cura puigili fe stinātibus redimere tēpus. qñ dies mali sunt. **V**os ecōuerso et lōgas noctes dormiēdo consumitis. et breues dies fabulādo ducit̄is ociosos. Segnitie seu pigritia ē receptaculū oīm uitioꝝ. qz pigrī temptationes om̄es recipiunt. nō reiicūt. s. nutrit̄. ex quo mala om̄ia generant. **L**uc. xi. Spūs immūdus inueiens domū

uacantē. inhabitat in ea cū septē sp̄iritib⁹ neq; oībus se. Quod significat in Apoc. xviii. **F**acta est habitatō demonioꝝ. & custodia om̄is spūs immūdī. & custodia om̄is uolucris immūdē & odibilis. p̄u. xxiiii. **P**er agrū hoīnis pigrī trāsiui. & ecce totū repleuerāt urtice & cooperant faciē eius sp̄ine. s. p̄ctōꝝ diuersorum. **B**erñ Hec est maledictio ade in terra labris nři. i. agro cordis & corp̄is. ut noxia & inutilia gratuito passim p̄ueiant & eam repleat nisi assidue extirpen̄t. **V**tilia uero necesse est excolare cū labore. p̄s. Repleta ē malis anima mea &c. **H**ic ergo pat̄; q̄ pigritia replet aīam malis culpe. Itē replet aīam malis pene. s. paupertate spūalī uilitate & afflictōne. p̄u. xviii. Om̄is piger semp̄ in egestate ē. Et p̄u. xvii. Aīe effeminatoꝝ esuriēt. Itē p̄u. xx. Propter frigus piger arare noluit. mēdicabit ergo estate. & nō dabit̄ ei. **M**ath. xxv. Tollite a seruo pigro talentū. et date ei qui hz decem. Et post Habeti dabit̄. et abundabit̄ ei aūt qui nō habet et qđ uideb̄ habere. aufereb̄ ab eo. qui non uolūtatem habet bñ opandi. amittit facultatē. Aufert tēpozalia bona. **Q**uidaz desidiosus rustic⁹ et piger ueit ad qzdam uetulā q̄ se diuina faciebat. querēs ab ea q̄o posset abundare. qz dom⁹ sua opp̄ssa erat maxia inopia. Illa aūt circūspicēs eum. notauit eū multa op̄pressum pigritia. et dixit q̄ mane surgeret & attēderet quid primo dicerēt ei yrūdimes. aut cornices cū primo surgeret. **S**ilr h idē attēderet cū sero iret cubitū & ad eam rediret. & dicta huius auīū referret. **Q**d cū attendisset rediēs aīt. q̄ uoces dictay auīū audierat. s. nō intellexerat quid uellēt ei dicere. uel qđ garrit̄ eaꝝ significaret. **T**ūc illa aīt. dixerūt tibi. si intellexisse. cuba tarde. & surge cito. & discurre p̄ cibo. & habebis bladū in facco. et si non dixerūt h̄ tibi uerbo. dixerūt tñ exemplo suo qz hmōi aues mane surgūt. & tota die discurret. & p̄ multū labore sibi necessaria acquirūt. **V**ade & tu fac silr. **I**te pigritia facit hoīem inopē & famelicū bonis fortune. grē & glorie. quib⁹ uacuus om̄ibus sensib⁹ esurit. oculi nō possunt satiari rebus curiosis uagi ubiq; aures rumorib⁹ ociosis & uanis. cor delcationibus uanis & uariis uoluptatibus p̄ituris. p̄s. Esuriētes & sitiētes anima eoꝝ in malis tabes cebat. **I**te pigritia silis ē litargie que facit hominē mori dormiēdo & nō sentire infirmitatē suaz. **I**te pigritia ē gelu spūale qđ homines obrigescere facit. exo. xv. Obriguerūt om̄es habitatores chanaam. **S**ilis est mōstro meduse. de quo fabulose dicit̄. q̄ mutauit hoīes in lapides. **T**heodolus. Nā qui uiderūt lapides. q̄ diriguer̄t. **I**te silēs sunt illis militib⁹ de quib⁹ refert orosius li. v. de cladibus romanoꝝ dīcēs. q̄ cū p̄opeius uicisslet qzdam gentē et occidisset cū eoꝝ impatore quatuor mila uiros i uno agmē cōglobata. configuerūt ad iugum mōtis ubi occupati sunt a gelu. & ut lapides diriguer̄t. & licet eēt mortui stabat imobiles

ac si eent uiui & armati. Sicut etia sunt multi qui ad altitudinem religionis cōfugientes occupant a frigozib⁹ aquilonis. ut dicit Berñ. et fuit immobiles. q. lapis. licet armati uideant armis religionis. adonibezech dyabolus amputatis summatis ib⁹ manuū & pedū tles reseruat. ut uiuētes in longa miserā contabes cat. Silr legi⁹ fecisse iulius cesar quibusdā hostibus suis q̄ diu ei rebellauerant. cū eos cepisset manus eis amputauit ut mutilati in longa miserā punirent. ut dicit orosius. li. v. Similiter dyabolus manus accidiosis amputat dum eos reddit mūtiles ad omne opus bonum. puer. xix. Piger manum suam abscondit sub assella.

¶. III.

DEmde cōsiderandum est de tepiditate q̄ est recessus a feroze debito caritatis hec facit hoīem deo exosum. & abhoīabilem ut cibū corruptū. ps. Corrupti sunt & abhoīables facti sunt. Tales puocant deum. q. ad uomitū. ut tales secū a dolore efficiat canib⁹ infernalib⁹. qui canes e uomitu pascuntur & delectantur. Talis erat angelus laodicie. de quo dicit apoc. iii. Quia tepidus es. incipiā te euomere ex ore meo. Talis erat monachus desidios⁹. de quo refert Iohānes abbas beato Hiero. qui a feroze tepeſcēs. magis ac magis panem sibi a deo missum inueſebat magis ac magis lozidū. de quo sup. Berñ. Cauendū ē nobis a frigoze aquilonis. qui si semel inſinū mētis lapsus fuerit. deferuescit nouitius feruoz. liuoz mētis extiguis. & bona intima moriuntur.

DEmde cōsiderandum est de pusillanimitate. que ē nimia sui deiectio. Luxta illud. pū. xviii. Pigrū deiicit timor. qz pusillanimes nimis timet ubi & in quib⁹ nō deberet. ps. Illic trepidauerūt timore ubi non erat timor. Hanc dissuadz sapiēs. eccl. vii. Non liesse pusillanimis in aio tuo. Et ysa. xxxi. Dicite pusillanimes cōfortamini & nolite timere. ps. Timor & tremor uenēt sup me &c. Expectabā eum qui saluū me fecit a pusillanimitate spūs. ad modū melācolicoz qui solas ymaginatas fantasias trepidat. & uana credūt uera. & deiiciunt ab hiis que nec sūt. nec fuerūt. nec erūt. Item filis sunt equis umbraztis qui trāſeūtes p pontē. umbra suam ul' arboz uidētes. in aquā se pīciūt & submergūt. Item accidiosus filis ē puer cui cū nutrix fecit le barbou. i. factū pauoz fugit. & se abscondit. & cadere pmittit. Item filis est chaim dicēti. Omnis q̄ muenerit me. occidet me. gen. iii. pū. xxii. dicit pig. leo est ī uia. in medio platea occidēd⁹ sum. ligant filis araneaz. imo solo timore uicunt nemie psequēte. Seneca. Illud tibi pīciue cauendū est ne sis miser ante tēpus. cū illa que uelut iminentia expauisti foſitan nunqz uētura sunt. Itē sunt sic excoz des pugiles qui campū dīmittūt ainqz aduersariū uideant aut sentiat. et arma pīciunt et se uictos dñt. Itē duris & uilib⁹ obiurgatōni

bus arguēdi sunt. eccl. xxii. In lapide luteo lapidabat pīger. & omes loquenſ super aspernatōem eius. De stercore boū lapidabat pīger. Item maledictus est. heb. vi. Terra proferens spinas et tribulos reproba est. et maledictio. pxi ma cuius cōſumm a tō in cōbustionem.

DEmde cōſiderādum est de incōſtantia. Ad cuius euidentiā scienduz. q̄ incōſtantia & impseuerātia dīnt ſic cōſtantia & pſeueraſtia. Nam cōſtantia & pſeueraſtia cōueniunt in fine. qzad utrāqz pīnēt firmiter pſistere in aliquo bono diffīcili. Differūt autē hī ea que faciūt diffīcilitatē ad pſistēdum in bono. Nam uirtus pſeueraſtia p̄prie facit hoīem pſistere in bono oīra diffīcilitatē q̄ puenit ex ipa diffīcilitate actus. Cōſtantia autē facit firmiter pſistere in bono cōtra diffīcilitatem q̄ puenit ex aliquibus aliis impediſtis exterioribus. Ita impseuerans dīct̄ alizqz qn̄ ex diuertitiate actus fatigatus & frāctus deficit aī finem. Inconstans uero dīct̄ qn̄ ex diffīcilitate exterioris impediſtis frāctus desistit a bono diffīcili. De cōſtantia & pſeueraſtia dīctū est ſupra. Incōſtantia autē eſt mobilitas uel instabilitas animi qua agitant accidiosi. qui circūferunt omni uēto temptatōnum. nō ualētes pſistere in bono diffīcili. Si ue orōne. siue alio bono oīre. pū. xi. Impi⁹ facit opus instabile. Iob. xxiiii. Leuis eſt ſup faciē aque. q̄ cōtinue ab omni uēto mouet & agitat. Hic accidiosi ſunt mobiles ut peluis in aq gallus ſup pīnaculū. nebule turbinib⁹ agitate. puluis qz pīciit uentus. & lanugo q̄ a uento mouet. & ſpuma que a pīella diſpergitur. nauicula in mari q̄ fluctib⁹ iactat. In. xi. li. coll. legi⁹ expientia & relatiōne ſenioza exptū eſt demones nō habere tantā uim uel ferocitatē cōtra modernos monachos qz cōtra anti quos. qz hī facit negligentia uīra q̄ ipos reddidit lentōres. ppter quā cōtempnūt nos ſic in pugnare. Tantus em ē torpoz alioz & mētis & corpis incōſtantia ut necelle ſit eis dicē. Comedatis & bibatis qntum uultis. et dozmitatis dummo nō recedatis a nobis & uagiſtis & grossiorib⁹ culpis uos impliceſtis. Itē in uitē. pa. quidā ſenex dīxit. quare nō p̄ficiimus qz mēſuras p̄prias ignoram⁹. non habemus cōſtantiam in bono oīre qd̄ incipimus. ſi ſine labore uirtutē adipisci uolumus. leuitate accidie de loco ad locū trāſimus. ſpautes inueire locū ubi non ſit tēptator dyabolus. Cōtra hāc instabilitatē habeat mīra in pte de pīna. & ſup de tēptationib⁹. Dissuadēt autē impseuerantiā ſepē que ſuadent pſeueraſtia. de quib⁹ habetur in tractatu de pſeueraſtia. Ad eandē ſpeciē pīnēt uideat mollities. Cōuenit em̄ mollities cū pmissis in fine q̄ eſt defiſtere ab aliquo bono diffīcili. Sed diſſert ab eis. qz laus pſeueraſtiae & cōſtantie cōſiftit in hoc q̄ hī nō recedat a bono. ppter diuernam tolerantia diffīciliū & laboriosoz. Cui directe uideat opponi q̄ aliquis defaciſt a bono ppter

aliqua difficultia q̄ sustinere non potest. et hoc pertinet ad rōnez mollicie. Nam molle dicit̄ aliquid q̄a facile cedit tangēti. Non at̄ òz aliquid molle ex hoc q̄ cedit fortit̄ impellēti. nam et̄ pies cedit machine p̄cuciēti. et iō nō reputatur aliq̄s mollis si cedat aliqb̄ ualde grauit̄ ipel-lentib̄. Maifestū est at̄ q̄ ḡuī impellit met̄ piculoz q̄z cupiditas delcationū. Ipā etiā uoluptas p̄sens fort̄ mouet attrahēdo q̄z tristitia de carētia uoluptatis retrahēdo. qz carētia uoluptatis est pur̄ defect̄. Et ideo s̄m p̄l̄m p̄prie dicitur mollis qui recedit a bono ppter tristitias cātas ex defectu delectatōnum. q̄si cedens debili mouēti. De hac mollitie dicitur p̄.xviii. Qui mollis et dissolut̄ est in opere suo fr̄ est sua opa dissipat̄. p̄.xix. Aia disso-luta esuriet. destituta a ueris delitiis. ombus uanis solatiis vult pasci. Hiē. I. Effusi estis sic uituli sup herbam moll. ut later male coctus in aqua delitiaz̄ cito in lutū resoluīt. ut cere ad ignem tribulatōnis cito liq̄fit. Vidorus. Sapiens nūquā aio mareat. et si h̄t aliquādo aīm remissū. nūqm tamen solutum.

Dinde considerandū est de inquietudine corporis. Sed nota q̄ est inquietudo ex affect̄ flagrantia. s. exferuēti desiderio ueiendi ad deū. Sic dicit auḡ. i. li. cōfesh. Dñe inquietū est cor n̄m donec reçescat ī te. Ideo dicebat ps. Heu michi qz incolat̄ meus plongarus est. Idem. Quēadmodū desiderat ceruus fontes aquaz̄. &c. Item ē inquietudo ex afflictōis miseria. Sic dicit apls. ii. coz. vii. Nullā requiē habuit caro n̄ra. foris pugne ī t̄ timores. Coluba emissa de archa noe cū nō mueiesset ubi requiesceret pes eius sc̄z ppter aquas reuersa est ad noe ī archam. gen. vii. Itē est inquietudo ex accidia. qz accidios̄ nec corde nec corpore requiescit. Vn̄ de muliere tua dicit̄ p̄. ix. Mulier garrula & uaga quz etis impatiē. nec uales ī domo cōsistere pe-dibus suis. De talib̄ dicit apls. i. thes. iii. Au-diūimus quosdam fratres inquiete ambulare nichil opantes s. curiose agētes. hos p̄cipit corripi. i. thes. v. Corripite iquietos &c. Tales qz nō habent ī cōscientia sua quietē. ideo q̄runt eam exteriō & nō inueniūt. Ideo omnē locuz fastidiūt. intus desideriis estuāt. & extra in-quietudinem patiunt̄. ysa. lvii. Impii quasi maē fer uēs q̄o quiescere nō p̄t. redūdant fluctus eius ī cōculatōem & lutū. Et post. Non est pax impii &c. qz non ī bonis possunt quiescere accidiosi. cū sint eis amara. nec ī malis. cum remordet eos cōscientie. Silis est inquietudo musce canine q̄ dicit̄ oestrū. qz al' cui iſidet & q̄o mordet quiescere non p̄mittit. Osee. iiiii. Vacca laſciuēs declinavit iſrl. Alia l̄ra. Vacca p̄cussa oestro. i. musca canina. quā cū vacca habet sub cauda nō p̄t quiescere. sic nec accidiosi. ii. thes. iii. Hui ambulat̄ inquiete nichil agentes.

Dēmde cōsiderandum ē de euagatōne mētis circa illīcta. qz ej̄ accidiosus nō

sistit ī seip̄ suam cōscientiam excoleđo. nec spūalia meditādo. ideo euagatur cor eius. s̄m illud. ysa. lvii. Abiit uagus ī uia cordis sui. filius pdigus abiit ī regionē lōgimquā. Quid enī est longimquā qz recedere a seip̄. sicut ait ambro. Chaym a facie dei p̄oiectus ait. Ecce eiicis me a facie tua. & ero uagus & pfugus Hāc euagatōem sentiūt etiā spūales uiri uelint nolint. Vn̄ cōquerit̄ ī meditatōnib̄ suis beatus Berñ. dices. Nichil est fugatus cor de meo. qd̄ quotiēs me deserit & p̄ p̄auas cogitatōnes effluit. totiēs deum omnipotentē offendit. Cor meū uanum uagū et inscrutabile nō potest ī se cōsistere. s̄ om̄i mobilis mobilis & p̄ infinita distrahiē. &c. Sequit̄. uult & nō uult. & nūqz ī eodē statu p̄manet. Cor meū cogitatō amara. turbat & immūda maculat. uana inquietat. Cor meū celeste nō querit gaudiū. nec dīnum petit auxiliū. ab amore celestium elōgāt. & ī amore terrestrium occupatur &c. Sicqz submergit̄ ueniēs uniuersis qm̄ unū deum qui ei sufficere poterat non quesivit. Hāc euagatōem mētis maxie patiunt̄ homines qn̄ lectōni orōni uel diuinis laudibus occupari deberēt. & tanqz accidioso cordi uelut apes uel musce se īgerūt importūe. s̄ olle feruēti musce nō insidēt. Essent ei tales musce & feruote deuotōis & manu discretōnis ce-leriter abigende.

DI. V.

Dēmde cōsiderandum ē de ignorātia. Eoz q̄ptinent ad salutē. que ignorātia est p̄t̄m qn̄ est crassa & supīma. uī qn̄ est affēata. ps. Noluit intelligere ut bene-agere. qd̄ est qn̄ hoīes & maxie plati & aīaz̄ curati nolūt laborare qūo scient se & alia que sibi & aliis quibus tenen̄ sunt necessaria ad aīaz̄ salutē cum possent & negligūt ppter labozē. uel cum oīo scītias pietatis cōtemnunt & ignorāt. Debet aut̄ homo & maxie clericus animari cōtra hoc uitiū ppter hec quatuor. Maxie ppter diuinū cōsiliū & magisteriū qd̄ cōtemnit. ppter seip̄m & suos quos spernit ppter bona que suū cōtrarium sc̄z scītia con-fere. ppter mala q̄ ignorātia īfert. P̄t̄o p̄t̄ hoc. qz spūssancus & xp̄us docēt omnē ueritatē & omnē scītia. p̄. ii. Dñs dat sapientiam & ex ore eius prudētia et scītia. ysa. xlviij. Ego dñs docens te utilia. utinā attēdisse ad mādata mea. Job. xv. Docebit uos omnē ueritatē. Io. iii. Vnctio docet de om̄ib̄. Siles sunt iudeis qui cōtemnunt eē discipuli ueritatis. Sc̄do qz cōtemnens scire ea q̄ sunt salutis. cōtemnit deum scire & seip̄m. & ē silis gentib̄ que ignorāt deū. i. coz. xv. Ignorātia dei q̄dam h̄nt. similes cyro. de quo ysa. xl. Accīxi te & non cognouisti me. Siles sunt ceconato qui nō cognoscet illūiatorem suū. Io. ix. līz̄ ei loquere. Itē sunt multi qui mīta sciunt. & seip̄os nesciūt. Siles sunt oculo qui alia uidet & iudicat. & seip̄m nō uidet neç cōsiderat. ps. Nescierūt neqz intellexerūt qui ī tenebris ambulat̄. ideo aut̄ est cognitō sui. Io. hāc petebat

ab eo aug⁹ orando sic. Dñe nouerim te. nouerim me. pbs. de celo descēdit uotis litos. Se neca. Initū salutis est notitia sui. Greg⁹. Hoc primū nobis grā dei cōtulit qd penam nrām cognosciblē nobis fecit. Idē. Eo ipso hō uehementi⁹ desipit. quo semetipm nescit. Idē Verba dei eo mēs unius intelligit. quo m eis seipsum querit. Idē. Bñ possumus seruare qd sumus. si nō negligim⁹ pensare qd fuim⁹. Idē. De uite eterne dispensatōe cōquereris. q sub manu artificis te nō ignorare teneris. Tertō notanō q sunt bona plurima q sciētia cōfert q cōtrario mō ignorātia aufert. Mala atque ignorātia infert sunt decē. Primū est isenſibilitas. pū. xxiii. Eris. q. dozmiēs in medio maris. & q. op̄itus gubernator̄ amissō clauo & dices. Verberauerūt me. & ego non dolui traxerūt me. & ego nō sensi. Similis ē asino. Q̄ see. vii. Alieni comederūt robur eius. Econtra sciētia facit ut homo sentiat mala i quib⁹ est. eccl. iii. Qui addit scientiā. addit & dolorē. Scōm malū qd infert ignorātia est. qz au fert hominī cēsum sive thesaurū cordis qui ē uirtus & sciētia. pū. iii. Melior est acquisitio eius acquisitōe aurī & argēti. Eiusdem. ivi. Melior est cunctis opibus p̄ciosissimis. Sap. xvii. Vbi nō est scientia aie. nō est bonū. Sap. viii. Si diuitie appetuntē in hac uita. qd sapiētia locupletius. ibidē. xii. Vanī sunt om̄es homines in quib⁹ nō est scientia dei. ysa. xxxiii. Diuitie salutis sapiētia & sciētia. Sapiēs. Sciētia est nobilis animi possessio. q distributa incrementū suscipit. q. auarū dēsignata possesso. si non distribuit elabit. Hoc thesauro aiam euacuat ignorātia. Tertiū malū qd infert ignorātia est. qz a deo qui est uera lux sepat. Q̄ see. iii. Quia sciām repulisti. repellā te ne sacerdotio fungaris michi. eph. iii. Alienati sunt a uero deo ppter ignorātiam q in eis ē et ppter cecitatē cordis eoꝝ. Job. xxii. Dñt deo recede a nobis. scientiā uiaꝝ tuāꝝ nolumus. Quartū est. qz ignorātia facit hoīem quasi irronabile pecus. ps. Nolite fieri sicut equ⁹ & mulus. Berñ. Nichil bestialius homine qui ē rōne uigens & nō rōne utens. ii. pe. ii. Hii uelut irrōnabilia pecora q ignorāt blasphemāt. Quintū est. qz ignorātia excecat oculū ratōis uel eccē platum in quo turpissima et periculosisima ē ignorātia. ut macula cecitatē in oculo materiali. ysa. lvi. Omnes bestie agri ueite ad deuorandū &c. Et post. Speculatorēs tui ceci om̄es. nescierūt uniuersi. Berñ. Irridēdus ē speculator̄ cecus. dux claudus. pco mutus. medicus cure ignarus. pū. xxx. Stultissimus hoīm sum. & sapiētia nō est mecum. Et reddit cām. Nō noui scientiam sc̄tōꝝ. Hiero. Lfas nescit qui sacras lras ignorat. illa illūiat aiam dans ueram scientiā. ii. coꝝ. iii. Deus il luxit in cordib⁹ nr̄is ad illuminatōem sciētiae. Sextū est. qz ignorātia p̄cipitat hoīnem in mala plurima culpe & pene. Q̄ see. iii. Nō est scientia dei in terra. Hiero. Maledictū &c. ma-

la mūdauerunt sup terrā. pū. xxvii. Qui euīeat discere. incidet in mala. ysidor. Nichil stultitia peius. nichil insipiētia deteri⁹. nichil ignorātia īmpius & ignoſius. Ignorātia māc est & nutrix oīm uitioꝝ. quid sit damnū culpe nō sentit insipiētis. assidue peccat. īdoctus facile decipi⁹. stultus in uitiū citolabit. Econtra sapiētia m̄ est oīm bonoꝝ. Sap. vii. Proposui p̄ luce habere illā. uenerūt michi omnia bona p̄ter cū illa. Et post. Omniū bonoꝝ mār̄ est sapiētia. Septimū est. qz ignorātia fāc̄ ignorari a deo. i. coꝝ. xiii. Ignorās ignorabit. qz dicet eis deus eos a regno & a suo et sc̄tōꝝ cōsortio excludēdo. Nescio uos Math. xxv. Octauū est. qz homo p̄ ignorantia capie. & captus tenet. Ecōtra p̄ sciētiam liberatur. & seruat a captiuitate. ysa. v. Captiu⁹ ductus est ppl̄s meus. qz nō habuit sciām. Econtra. pū. iii. Iusti liberabunt scientia. pū. ii. Si sciētia anime tue placuerit. cōsilium cudoſtiet te. & prudētia seruabit te. Nonū est. qz ignorātia ducit ad p̄ditōnem. & pire facit. Job. iii. Quia nullū intelligit. īeterū p̄būt. Job. xviii. Expellēt eū de luce in tenebras. & de ore trāſferēt eū &c. Et post. hec sunt tabernacula iniqui. & iste locus eius qui ignorat deū. Ecōtra sciētia dei ducit & dirigit ad salutem. Luç. i. Ad dandā scientiā salutis plebi eius in remissionē p̄tōꝝ eoꝝ. Sap. x. Sapiētia eos q se obſeruāt a dolozib⁹ liberabit. Decimū ē qz ignorātia occidit. iii. Re. xvii. Leones occiderūt eos qui ignorabāt cultū dei. puer. viii. Om̄es qui me oderūt diligūt mortē. Econtra aut. Qui me inuenērūt. inueniēt uitam. et hauri et salutē a dūo. ysa. xi. Nō nocebunt neqz occidēt. qz repleta ē terza sc̄ia dñi. Di. VI.

DEmde cōſiderandum est de ociositate. quam oīndunt mulea diligenē esse uitandā sc̄i ordīatio naturalis. obligatio spālis. exemplo inspectō. maloꝝ occasio bonoꝝ amissō. supnum auxiliū. īternū suppliū. Primo quidā oīndit ociositatem esse uitandā ordinatio naturalis. Sic em̄ deus naturā omnium rerū īstituit q nichil in eis permittit ēē ociosum. Sic patz̄ in beatis spiritib⁹ ī corpib⁹ sup̄celestib⁹. ī plantis & uegetabilib⁹. & hīmōi. Altomagis hō rōnalis ex̄ns non debet ociosus esse. Alioqñ omnē naturā deordinat. qd nō faciūt alie creature. De hoc Req̄re sup̄a. Accidia. Secūdo hoc idē ostēdit obligatō spālis. qua uidelicet deus hoīem astrixit cui labore īposuit ī p̄cepto. q. p̄ penitētia p̄me trāſgressionis. gen. iii. In labozib⁹ comedes ex ea &c. Sequit. Insudoze uul̄tus tui uelceris pane tuo. De hoc sup̄. Accidia. Tertio demōstrat ocīū ēſſe uitandū exemplōꝝ inspectō. pmo dei qui sex dieb⁹ opatus est. & in. vii. requeuit. De hoc sup̄. Accidia. Leḡis de beato Berñ. qz semp occupat⁹ inueniebat. aut legēdo. aut scribendo. aut orādo. aut psallendo. aut meditando. ut p̄ labore īterno. sensus ad exterioꝝ clausi redderent. Ad idez.

est qđ habet sup̄ de accidīa. De beato Antho-
nio legiē qđ cū ozaret dñm qđ oñderet ei qđ
ialuare. uidit angelum ſibi ſilēm orōni incū-
bentem. & post ad opus manū ſurgentez &
hoc ſuccellue faciente. et dicentem. hoc fac. &
ſaluaberis. Item in uīe. pa. quidaꝝ frater extra-
neus uifita uit abbate ſiluanum. qui uidēs fra-
tres opantes ait. Opamini nō cibum qui perit
&c. qz maria optiam ptem elegit &c. qz abbas
in cella reclusit. librū ei tradēs ut legeret. Cū
aut usqz ad nonam iejunasset expectās ſi qz
eum ad refectionē uocaret. ad ultimum queſi
uit ab abbate ſi nō comediffet fratres. Rūdit
tu ſpūalis nō indiges hoc cibo temporali. nos
carnales indigem⁹ & comedimus. & iō labore
necelle habemus. Quo cōpuncto abbas i
tulit. ergo neceſſaria ē martha marie. Item ab
bas iobes dixit fratri ſuo maiori uolens ſemp
effe ſecurus. ſic angeli nichil opantes ſi fine i
termiſſione deū laudantes. quo dicto. reiecto
pallio iuit ad interiorē heremū & post octo di
es rediit pulsans ad celle ostiū. a quo cū que
ſiuifſet frater quis eēt. & diceret qđ iohannes
Rūdit frāt. Iob angel⁹ factus eſt. & int̄ ho
mimes iam nō eſt. Qui cū diu pmifſet eū ex
tra affligi. instanti pulsando apuit. dicens. Si
homo eſt. necelle habes o par ut uiuas. Si an
gelus. quid queris intrare cellā. Ad qđ uerbuꝝ
peituit. Quarto oñdit hoc uitū diligenter
effe uitandū maloꝝ occasio. i. temptatōnum
& oīm uitioꝝ. eſt enī ut ait Berñ. mater oīm
uitioꝝ. nouerca uirtutū. & occasio tempeſtō
num ſicut dictū eſt ſup̄. de temptatione. Berñ.
Oīm temptatōnum & cogitationū maloꝝ &
imutiliū ſentīna ē oīciū. Hoc dauid p̄exit adul
teriū. p̄dītō nem et hoīcidium. Hoc ſalomonē
eius filiū irretiuit in amoꝝ mulieꝝ alienige
naꝝ. ut coleret ydola earum. Hoc ſignificatur
Math. xii. Spū ūmūdus aſſumē ſeptē ſpiri
tus nequiores ſe. i. uniuersa uitia. habitat cū
eis in domo quam uacantem inueit. In huius
ſentine p̄fundū oīfios ſepe cadit. nec ſurgit
a limo p̄fundī ſeneca. Stultitīa nemo em er
git niſi manū poziat ad laborem. Ideo dicit
ur. eccl. xxviii. Seruo maliuolo tortura et cō
pedes. mitte illū in operatōem ne uacet. mul
ta enī malitiā docuit oīfitas. Nota qđ ſic
p̄familias oīarios mifit in uineā ſuā. & quos
muenit oīfios. arguēs mifit in umeā. Math
xx. Sic dyabol⁹ oīarios ſuos mittit ad op⁹ &
occupat. & ſi quē in diuino ope non occupa
tum muenerit occupat eū in ſuo. Exemplū
de molēdino qđ incessant uoluit. i. quo ſi fru
mentū imittit ad molendū. multū fructū af
fert p̄familis emlū ſeu p̄iicit in illō uel lu
cum ad inqñandum. uel pīcē ad iuiscandū
uel paleas ad illud imutile ſeueandū. uel la
pides ad frangendū. Molendinū eſt cor hūa
num qđ incessant uoluit de una cogitatōne i
aliā. nec potest eſſe penitus oīfum qn ſemp
circa aliqd bonuꝝ uel maluꝝ occupeſ. Qđ ſi cir
ca bonuꝝ intentū ſie. bonuꝝ fructū dño ſuo red

dit. Sed dyabol⁹ ūuidēs bono nō immittit
cordi uel cogitatōnes imundas ad inquinan
dum. uel pīcē. i. amoꝝ terrenoꝝ qđ ſunt uifcus
aīe ad muſcandū. uel paleas. i. cogitatōnes uaz
nas & fruolas. ſaltē tempus pdeindū & bonū
impediendū. uel lapides. i. mot⁹ ire & impaci
entie ad frangenđ. Quīto ad uitandum
oīciū mouere nos debet bonoꝝ amissio. Ocio
ſus enī p̄dit tempus ſuū bona ſua ſpūalia tē
poralia & eterna. p̄tō quidē tēpus amitti. cu
ius amissio inſtituabilitē ē damnoſa. & ideo
ſtudioſe ualde cauendū eſt ne p̄ oīciū amittaſ
eccl. iii. Fili cōſerua tēpus & declina a malo
eccl. iii. Omīa tēpus hñt &c. & tu habe& non
perdas illud quia ſuis ſpacii tranſeunt uni
uersa. tempus aut ſeruandū eſt ut expendaſ
totū in dei ſeruītio. ne amittaſ p̄ abuſum uel
nō uſum. ppter hec octo que ſequītū. Hec
aut ſunt tēporis breuitas. uelocitas uel labilitas
eius. irremediabilitas. p̄fiositas. qz eſt muſ
tum debitū uite noſtre inſepabilitē cōiunctum
qz eſt nřm ſiue nobis p̄pziū. qz eſt ratōis red
dende obligatozū. Qđ b̄ breue ſit. p̄tō. Iob. xiiii
Breues dīes hoīs ſunc. p̄s. Mille anni. aī ſcu
los tuos tanqz dies hēſterna &c. Aug⁹. Omīa
tempora eternitati cōparata q̄ ſi p̄ctus ſunt.
De uelocitate & leuitate. ſeneca. Infinita eſt
uelocitas tēporis. punctum eſt in quo uiuim⁹
& p̄ucto min⁹. Iob. xx. In p̄ucto ad inferna
descendūt. De irremediabilitate. Berñ. Nemo
paz est imitetur tēpus. cū in uerbis consumiſ oīcio
ſis uel factis. uolat uerbū irreuocabile. nec ad
uertit inſpires quid amittat. Cū quidam dī
ues clericus uigilaret p̄ſiſus ad fenestrā ſtu
dēs. & quidā cantaret in uico qzdam cantile
nam. qđ dicebat gallice. tēpus uadit. & ego ni
hil feci. tēpus uenit. & ego nichil opoz. incepit
p̄mo cogitare circa dulcediem cantus. & poſt
circa ubi ſnīam cogitās qđ ſibi uerbū cōpetez
q. ſermonē a deo ſibi miſſum illud accipiens.
in mane omīa relinqueſ. ordīem fratrū p̄dica
toꝝ intrauit. Sexto mouere debet ad oīciū
uitandū ſupnum auxiliū. i. adiutoriū diuine
gratiae. Requre ſup̄. de Accidīa. Septimo mo
uere debet eternū ſupplītum Require ſupra
Accidīa. DI. VII.

DEmde cōſiderandum ē de uerbosita
te uel mſtiloquio. dicit̄ p̄u. x. In mul
tiquo non deerit p̄tīm. eccl. xx. Qui
mſtis utiſ uerbis ledet aīam ſuā. Et Leui. xv.
Vir qui patiſ fluxū ſanguis. imundus erit.
Iterū eſt ſignū ſtultiſ ſeptē. v. In mſtis ſmo
inb⁹ ſtultiſ muenit. Idem. x. ſtultus uerba
mſticipat. Et. xxix. ſicut urbs patens absqz
muroꝝ ambitu. ſic hō qui nō potest in loquē
do cohibere ſpiritu ſuū. De hoc Require mul
ta ſup̄ de ſilentio.

DEmde cōſideranduz ē de uaniloquio
ſiue de uerbis oīfis. Nota ſm ſore.
qđ oīfum uerbū eſt qđ aut rōne iu
ſte neceſſitatis. uel intētione pie utilitatis carz
ſcom Hiero. Verbū oīfum eſt quod absqz

loquētis uel audiētis utilitate perfertur. **A**uerbis ociosis abstinere debet hō mltiplici rōne. Primo. qz uir iustus sit celū. hm illud. Anima iusti sedes est sapiētia. os eius est porta celi. celum nunqz aptum fuisse legiē sine magna et utili causa. sic patz ubiqz. Itē homo ē uelut castrū obsecsum undiqz. hm illō. ps. Inimici mei aīam meam circū dederūt. os aut̄ hoīs est poza huī castri. p quā castrū istud frequenē apit. Ideo nō sine magna utilitate debet apiri. s̄ cum magna diligentia custodiri. Itē qui thesauz aīe non uult amittere. debet portaz oīis sollicite custodire. Itē uno uerbo potest homo mereri grām. Vñ reprobēdit. Berñ. eos q̄ nō timet tēpus amittere in cōfabulatōibus suis. dices. Cōfabulari aiūt licet donec ptranseat. quā sibi ad agendā pniam. ad obtinendā ueñiā. ad acquirendā grām. ad pmerendā gloriam miseratō cōditoris indulserat. nec soluz sibi. s̄ & mltis aliis potest hō esse salutis occasio uno uerbo. Vñ ex magna corruptōne puenit q̄ homo ita passim uerba inutilia loqui uelit. Itē lingua hoīs est calam⁹ spūssancti. ps. Lingua mea calam⁹ scribe. ue. scri. Irreuerentiā ergo facit spūssancto qui lmguā suā ad iutilia uerba laxat. Item loquela m̄ solis rōem habentib⁹ inueniē. & lingua ē rōniā interpres & ideo nūqz debet homo sine rōne pferre b̄ monē. Item p uerbis ociosis ad examē diuinī iudicii prahemur. Sicut dicit sup illud. Job. xxxi. Nōne ip̄e uias meas cōsiderat sic gress⁹ dinumerat. ut nec minutissime cogitationes. nec tenuissima uerba que apud nos usu uiluerunt indisussa remaneant. Et Mat̄.xii. De omni uerbo ocioso q̄ locuti fuerit homines reddēt rōneim in die iudicii. Sed heu q̄ rō posterit reddī de uerbis ociosis. cū sine rōne dicā tur. Vñ Berñ. Si ppterera uerbū ociosum est q̄ nullā rōnabilem cām habet. q̄m rōniem redere poterim⁹ de eo q̄ est pter rōem.

DEmde cōsiderandū est de murmure. q̄ ad accidiā p̄tinet. qz puenit ex interne unctōis & exterioris cōsolatōis defectu. Et p̄ dīci murmur oblocutō indebita cōtra deū ul̄ aliū. hoc aut̄ generat sepe accidia & uite tediū. ut filii isrl. Nūi. xi. quasi dolenti um p labore cōtra dñm. Ortū ē murmur ppli &c. Et post. Vulgus q̄ppe. pmiscuū &c. Et p̄ Aia nostra arida ē sup cibo isto lenissimo. ocu li nostri nichil respiciunt nisi man. Et. xiii. Vtinā mortui essem⁹ in egypto. Sūt aut̄ multa q̄ nos a peccato murmuris cohibere debēt. & oīdunt h̄s uitiū sollicite fugienduz. **P**risum q̄ debet phibere p̄ctm murmuris ē sacra scriptura. Sap̄.i. Custodite uos a murmuratō. i. cox. x. Ne murmuraueritis &c. phyl. ii. Om̄ia facite sine murmuratōibus. ut sicut sine quēla simplices filii dei. Nō murmurat qui se filiū dei cogitat. & q̄ ex amore flagellat. apoc. iii. Ego quos amo arguo & castigo. Greg⁹. Ille solus de flagello murmurat. q̄ causam p̄cessoris ignozat. **S**ecūdo cohibz mur-

mur pia cura summī medicī cū cogitat homo q̄ tribulatō datur homini a summo medico. q̄. medicīa. qui uulnerat prem ignobiliorē ho minis. i. corpus ad sanandū digniorē. i. aīam Job. v. Ip̄e uulnerat & medet. peuit. et man⁹ eius sanabūt. eccl. x. Prudens & disciplinatus nō murmurabit corrept⁹. In uit. pa. cū quidā peteret ab abbate ioh̄e ut rogaret. p eo ut cu raret. ait. Rem tibi necessariaz cupis abiicē. qz ut corpora purgant medicinis amaris. ita aīme languorib⁹. & tñ dedit ei oleū benedictu⁹. & sanatus ē. Dicit magister iacob⁹ q̄ quidā miles erat in frācia. Cum aut̄ quidā cleric⁹ pau per aquā bñdictam ad domū suam portaret dictus miles nichil ei dabat. nec dari pmittebat. s̄ cōuitiis afficiebat eū. Cum aut̄ dict⁹ miles egrotaret. & dictus cleric⁹ ad domū e⁹ ue nisset. pcepit ei aliquid dari. rogās ut orarz ut deus curaret eū. qui quesuit ab eo in quo sta tu magis timebat deū. & meli⁹ se haberet. qui rñdit q̄ i infirmitate magis eū timebat et cor de inuocabat. tūc cleric⁹ ait. Et ego rogo deū ut in illo statu uos custodiat in quo melius ei ualetis. Itē fatuus ē qui de paupertate murmurat. cū paupes eligat de⁹ ad regnum. Iac. ii. Nōne paupes eligit de⁹ i hoc mūdo. diuites in fide. heredes regni. Ut patz p exemplū lazarī. Luç. xvi. & sup̄ p̄im a pte de aīa paupis pegrini ad celum sine dolore deducta. & i uita pauli p̄mi heremite paupis quē beat⁹ anthōnius uidit cū sc̄tōz choriz deduci ad celū. Si milie de beato martino qui paup hic et modicus diues celū igredit̄. & a choriz sc̄tōz recipit & multas. mane nobiscū meēnū. Itē fatu⁹ ē q̄ murmurat de in tempie. cū ip̄e qui eū dat seic quid expediāt. In uit. pa. cū quidaz heremita semiasset olera. & tēpus siccū esset. uisum fu it ēi q̄ pluia indigerēt & rogauit p ea. et obtinuit. uisum est ei ut serenitate mdigerēt. p̄tit & obtinuit. & illo āno om̄ino nulluz ueit olus. & credēs q̄ illo anno eēt olez sterilitas patiente tulit. Cū aut̄ uenisset ad domū alterius us uidit ea ibi pulcherzima. Cū aut̄ dixisset illi heremite qd ei acciderat. Rñdit merito hoc ei accidisse. eo q̄ se deo sapientiorē fecerat. q̄ sc̄ret qd melius expediret. Ad hoc facit quod sup̄positum ē exemplū de obediētia de illo q̄ dicebat q̄ deus nichil faciebat nisi qd ip̄e uolebat. qz ip̄e uolebat qcquid deus faciebat. De maloꝝ p̄spētate & bonoꝝ aduersitate multi murmurat qz cām ignozat. Hiē. xii. in p̄sona taliū. Quare uia impioꝝ p̄spērāt. & bene est eis q̄ male faciūt. ps. Vsqzquo p̄ctōres domine. usqzquo p̄ctōres gloriabunt. Et soluēt. Hiē. xii. Cōgrega eos sicut gregē ad uictimā Greg⁹. Cōtinu⁹ successus epalium eterne dānatois est iudiciū. aug⁹. Scit scelestis medic⁹ qd nobis datur⁹ sit ad cōsolatōem. quid subtractur⁹ sit ad exercitatōem. nō em̄ sine causa subtrahit iūmēto pabulū. nō ergo murmurādum est de paupertate. Cū quidam heremita miraret in corde suo murmurās de diuersis

iudiciis dei. de hoc q̄ h̄i qui male uiuebant
in p̄senti bene habebat sepe. Et ecōtra frequen-
ter bñ uiuētes mltas habebat aduersitates. &
aliqui illi qui bonā uitam duxerant in fine ui-
debāt habere finē abiectū. et malī finē pulch̄
& boni amittebāt frequēter t̄palia. malis be-
ne sucedebat in istis. Cū hoc in orō reuolue-
ret rogauit deū ut ei oñderet quare h̄ faceret
affuit angelus dīcēs ei. q̄ miss⁹ erat ut ei ostē-
deret que petierat a dño & q̄ sequeret se ī fo-
ma heremite apparentē. Qd̄ cū faceret. uene-
runt ad domū cuiusdā heremite. cuius dom⁹
sup̄ saxum altissimū erat sita sup̄ mare. Qui
p̄dicante angelo de temptatōnib⁹ & cōtra im-
p̄seuerantiā. cōfessus est cū multis lacrimis q̄
cum fuisset ibi in magna afflictōne penitētie
p̄.xl. annos. ad ultimū ita erat uictus a cogi-
catōnib⁹ suis. q̄ uolebat omnia bona dimittē
& ad seculū redire. quē cū uideret uere peni-
tentē. angelus p̄cipitauit eū subito & mortui⁹
est. Cū aut̄ ad hoc factū terroreret heremita so-
tius suis & fugeret. uocauit eū dīcēs. Noli ti-
mere. oñdit tibi deus unū de iudiciis suis. Cō-
sequēt uenerūt ad domū alterius heremite.
qui cū recepisset eos cū magno gaudio. ppia-
uit eis potū cum cypho argēteo q̄z habebat. q̄z
occulte arripiēs angelus in sinu suo occultās
secū deportauit. uenientes aut̄ in nocte ī domo
cuiusdā p̄donis militis. uix sunt in ea recepti.
& ualde male tractati et cōuītiis affecti. tamē
aliqua pauca sunt eis data & lecti parati. licet
uiliter. In mane noluit angel⁹ recedere nisi p̄
us loqueret cū hospite. et extrahens cyphū de
sinu suo dedit ei. qd̄ uidēs heremita miratus
est. & murmurauit ī corde suo de hoc qd̄ ui-
derat. Alia nocte uenerūt ad domū alteri⁹ mi-
litis q̄ satis uix recepit eos. tñ mediocriter tra-
ctauit eos. In mane cū uellēt recedere. rogar⁹
ab angelo dixit cuidaz filio suo unigenito q̄
eos cōduceret. et eis uiam mōstraret. Qd̄ cum
puer faceret. subito eū anḡls arripiuit. occidit.
et in fossatū p̄iiecit. Qd̄ cū uidisset heremita
fugiebat eū. dīcēs eum nō esse angelū s; dyab-
olū. Ecce dicit angel⁹ ostēsa sunt tibi occulta
dei iudicia quoꝝ causam scire uolebas. Salutē
illius p̄oꝝ heremite q̄z p̄cipitauim⁹. p̄curauim⁹
mus. q̄ de sua temptatōne cōpunctus. ad dos-
mīnū iuit. non hñs aliā penā nisi mortē abie-
ctam. Qui si supuixisset redeūte temptatōne
malū qd̄ cōcepat adimpleuisset. Alius heremī-
ta homo cōtemplatius ē & magnā orōnu; z
dyabolus aut̄ p̄curat suis impedimentū orōis-
bus. quidā eī diues cyphū argenteū q̄z lbstulī
mus ei dederat ut p̄ eo oraret. cū aut̄ orare uel-
let. ueiebat ei cogitatō quid de cypho illo face-
re posset. uel ne furare eū aliqus. ita q̄z coz suū
& orōnes cyph⁹ ille ei auferebat. iō salutē eius
p̄curauim⁹ cyphū auferendo. redibit em̄ ad
solitas orōnes sine impedimento illo. Ali⁹ au-
tem ad q̄z post uenimus malus homo est. nec
est dign⁹ celestī remuneratōne. p̄ hoc qd̄ fecit
nobis. iō temporalem ei dedimus mercedem.

Alius homo fuit hospitalis et mu ltaz elarum
& cū nō h̄eret plem. rogauit uiros religiosos
q̄ rogarēt dñm ut daret ei plem. qd̄ & fecerēt
& dedit ei filiu; qz uidisti submergi a nobis.
quo habito cepit opa misericordie que facere
cōsueuerat dimittere. & multa mala facere ut
multa bona filio acquireret. puer mortuo ī
nocētia salutē p̄curauim⁹. qui si supuixisset.
mlta mala fecisset. Silr & p̄ris pueri q̄ eo mor-
tuō a d̄sueta bona opa reuerteſ. Ad hoc etiā
facit qd̄ habet sup̄ de inferno ī fine. de illa q̄
uidit p̄rem q̄ bonā uitā duxerat. & sepulturā
uilem. & finem sine honore p̄senti habuerat
in summo gaudio. & m̄rem q̄ cōtrarium ha-
buerat ī summa pena. Tertō dissuadz mur-
mur ius iustitie. Triplici em̄ iure exigit iusti-
tia q̄ toti sim⁹ dei. & ut de nobis faciat si et
de re p̄pria uoluntatē suā. sc̄ rōne creatōis. re
dēptōis. iustificatōis. Berū. Totū te debes &c
Idem. Infidelē naturalis urget rō totū se de-
bere a quo se totū habet. ysā. xl. Ve qui cōtra
dixit factori suo. nunqd̄ dicit lutū figulo. cur
ita facis. Et. xxix. Peuerla est ista ueitra cogi-
tatō. quasi si lutū 9tra figulū cogiter & dicat
opus factori suo nō me fecisti. Dñi sumus ra-
tōne emptionis. i. coꝝ. vi. Empti estis p̄recio
magno. Romanoꝝ. vi. Siue moximur siue
uiuimus dñi sumus qui p̄ nobis dedit uitam
suā & mortē sustinuit. iuste sibi uendicat uitā
nřam qui p̄ nobis dedit suā ratōne iustifica-
tōnis ī qua dedit nobis spiritū sanctū. Quarto
dissuadēt murmur mltā commoda q̄
p̄ueniūt eis qui patienē ferūt aduersa. acqui-
rūt em̄ qui patienē portat p̄tōz ueniā. grām
& gloriā. & euadūt penam eternam. Greg⁹.
Sancti t̄palem uitā lucrū putant. qz per hanc
eternā euadere nō formidat. eccl. x. P̄udens
disciplinatus nō murmurabit correctus. Ne
sc̄ attēdens & multa alia bona que facit pati-
entia de quib⁹ infra ī tractatu p̄nē mltā po-
nunē exempla. Quito dissuadet murmur
& cōp̄im̄t grā siue unctio spūsancti. Io. ii.
Unctōem habetis a sancto. Signū est q̄ defi-
cit hic unctio ubi est murmuratō. eccl. xxxii.
Quasi rota carri p̄cordia fatui. & q̄. axis uer-
satilis cogitat⁹ illius. Rota male uncta semp
murmurat. & uulgariē dicit̄. Rota carri dete-
rior̄. est querulosioz. Canonica iude. Hii sunt
murmuratores & querulosi. ambulantes h̄m
desideria sua. p̄mitit penā eoꝝ quibus caligo
tenebraꝝ ī eternū seruata est. Sexto dis-
suader hoc uitū mltiplex pena siue radix un-
de p̄cedit. Hoc uitū uideſ ḡnari a quolibz
.vii. capitalium uitōꝝ. A superbia ut. nūi. xii.
Murmur aaron & marie. Symonis pharisei.
Luč. vii. Hic si effet p̄phla. &c. Silr Luč. v. de
hoc q̄ xps māducabat cū matheo. murmurabat
scribe & pharisei. Silr. luč. xi. et. xv. et. xix
de hoc pharisei murmurabat cōtra deū qz pec-
catores recipet. & cū eis māducaret. & ad eos
declinaret. Ex iuidia nascit̄. Matb. xx. Mur-
murabant aduersus patrem famili. Itē ex ira.

Numeri. **xvi.** Murmurauit ois multitudo &c.
Et xx. Item ex accidia. **Nui. xi.** Ortū est murmur populi. q. dolentiū p. labore. &c. Item ex auaritia oritur. ut iude dicētis. **Io. xi.** Quare unguentū b. non uenudatur. ccc. denariis.
Hoc dicebat nō qz curaret de paupibus. s. qz fur erat & loculos hns ea que mittebanē porcabat. **Itē** qnqz oritur luxuria. **ysa. xxvi.** In tribulatōne murmuris doctrina tua eis. i. luxuriosis. qn eis pdicat̄ fornicatō eē mortale peccatum. uel cum pdicat̄ momentaneū eē qd delestat eternū. & sine fine quod cruciat. **Hiero.** Momentanea est fornicatōis delectatō. & eterna pena fornicatōis. Item cū dicit̄ in euāgelio scriptū q solo cōsensu fornicatōis in eternum damnant luxuosi. **Math. v.** Qui uiderit mulierē ad cōcupiscendū eam. iam mechat̄ est in corde suo. cū hoc audiūt murmurādo inferūt ergo omes in pditōnem ibūt. Item oritur ex gula. sīc sepe murmur filioꝝ contra deū & monsē dicens. **exo. xvii.** **Nui. vi.** & **xx.** Siles sunt claustrales multi qui licet sint mortui. tñ comedunt illos detrahēdo qui eis mīstrant necessaria qn aliq̄ eis deficiunt. **Septimo** dissuadet hoc uitius uis uel obligat̄ uoti & cōditō religionis. ubi qui se ineromittit rapimā facit. nam alii curaz sui dederat. & eo inuito cui dedit reaccipit. **Berñ.** Vos qui curā nobis semel uiri cōmisiſtis quid adbuc uos de uobis intromittitis. **Io.** dñs arguit petrū. **Io. ult.** dicens. Quid a te tu me sequiere. **Itē** claustral̄ murmurās eripit secum dispēsans cōtra omē ius de cruce obediētie ad libitum carnalis p̄n dētie que est mortis. **Berñ.** Suspecta est michi fateor tua dispensatio. & uereor tibi illudi sub regimē & nomie discretōnia a prudentia carnis. Item claustral̄ murmurās cōtempta disciplina xp̄i uult esse discip̄ls nō moysi aut iobis aut pauli. nō bñdicti. aut bernhardi. s. galieni. cōtra eos q nūmis medicinalia sequūtur. & querūt in religione. ait. **Berñ.** Xps docet aias. i. aialitates ī hoc mūdo pdere & in futuro saluare. galienus & vpocas hic saluare. & in eternū pdere. cui⁹ cōfilio acquiesces. aut cuius uis esse discipulus. **Idem.** Puta te esse monachū nō medici. nec cōplexione iudicandū. s. de p̄fessione. **Fili⁹ isrl** nō habuerūt in deserto aliud medicamentū nisi aspectū serpentis enei. p. speculo sibi dat̄. **Nui. xx.** **Silr. Io. iii.** Sicut moyses exaltauit spētē ī deserto. ita exaltari oportet filiū hoīnis. ut om̄is qui credit in eū nō peat &c. Medicina pauli. **Ro. xiii.** Qui infirmus est oīus māducet. hos qui ī religione medicinalia sequūtur frequēter refugit diuina cōsolatio & medicina Berñ. Delicata ē diuīa consolatio. & nō datur admittentib⁹ alienā. Dicit̄ q quidā ordīem intrauit qui nouerat carnalem medici nā qui cū uellet phīce agere. uiuere & abstine re a fabis & aliis grossis cibariis dices. q sue

non cōpeteret cōplexionī. Cū alii uiriliter labozarēt ī ope dñi. ip̄e sepe languēs ī infir maria recubebat multis medicinis corp⁹ suū attenuās. & semp deterius habebat. Cū autē semel uenisset ī cōuentū ī refectorio come dens. uideat beatā uirginē cōuentū circueūtē cū puella speciosissima ī manu sua pixidem electuarī p̄ciosissimi tenēte. & beatā uirginē cū coleari ī ore oīm cibaria cōmunia comedētiū. electuarī ponentez. ex quo erant eis om̄ia sapida & sana. Cū autē ad eum ueniret. & ip̄e os ei apiret ip̄a retraxit manū dices. qz tu tuam medicinā sequeris. meā nō habebis. Qui pētēns & cōmunib⁹ utens recepit parit̄ & sanitatē & cibarioꝝ cōmunium sapidā de gustatōnem. Itē dādamus rex bragmannox alexādzo & suis hic scripsit eū arguēs cum suis hiis uerbis. **Audio** q plurima comedentes digerere nō potestis. & more pueris naturāz īmutatis. ut ex ea pte ex qua escas capit̄ ege ratis capite nō pedibus ambulātes. ita natu ram ciboꝝ nīmetate distēdis. ut arte medico rū uos euacuare debeatis. & p hoc maximā turpitudinem atqz egritudinem uob acquireritis. & sic uos insani tali curatōe ip̄am naturā cūtēs. finē habētes uozacitatis īmodice supplci um nō salutē. **Dādam⁹ alexādzo.** Medicinae remedū nobis p̄symonia est. que nō solū il lapsos p̄ curare languores. s. etiā p̄curare ne ueiant. Si sic de hoc arguit diuites & p̄tates seculares ac gētiles. qntum arguēdi sīnt paup̄es regulares. Itē cōtra murmurātes est exemplū sup̄positū. tī. de uerbo dei. de frātre q uī dīt in eadem mēsa quosdā comedētes mel. alios panē. tertios stercus. & p̄ reuelatōem audiuit p̄mos esse illos q ī mensa semp̄ orant. alios qui grās agūt. tertios qui murmurāt de eis dñtes. b. malū ē uel male patum. uel nichil ualet. hīi dei iudicio stercus comedūt. Itē dicit̄ qz cū quidāz quereret a beato. b. qūo effet bonus monach⁹. R̄ndit si eēt de ordine asinoꝝ nō q asinos equitaret ut fāciūt illi qui de illo ordīe se dñt. s. ad modū asini sē haberz ut nō murmuraret de potu uel cibo uel oneze sibi impoito. Ideo dicit̄ ī. ps. Ut iumentū factus sum apō te qd non murmurat contra sessōrē s. regis ad miūctum op⁹. Claustrales murmu rantes siles sunt asine balaam sub calcaribus murmurāti. **Nui. xxii.** Sed mlti assueti mon stris de murmure taliū ut balaam nō mirantur. Claustrales. q. mortui ī xpo nō debēt murmurare de cibo uel uestitu sīc nec mortu us de sudario. **Octauo** dissuadet hoc uitium exemplū xp̄i et stōꝝ. ys. i. llii. Quasi ouis ad occisionē duceat sc̄ xp̄s & quasi agnus corāti cōdente se obmutescet. & nō apiet os suum. aug⁹. Omnia aduersa sustinuit hō deus. ut sustinēda doceret. Itē exemplū. **Iob. i.** In oībus hiis nō peccauit iob labiis suis. nec stultū qd cōtra deū locutus ē. De aaron. **Iap. xviii.** dicit̄. Propans hō sine querela. Et post. Resti tit ire. De zāchariā & Elīzabeth legit̄. Erant

iusti ante deum incidentes in omnib⁹ mādatis dñi sine querela. De beata uirgē scribit beatus ignatius. Mariā iſbu noti referūt eē omniū gratiaꝝ abundantē & uirtutibus fecundam. in pſecutōnibus & afflictōnibus est hylaris. in penuriis indigentisq; nō querula. in uiuantib⁹ grata. & molestata letaꝝ &c. Item exempla beatoꝝ martyru de quib⁹ in. ps. dicit. Propter te mortificamur tota die estimati sumus sicut oves occisionis. De quib⁹ ait ecclia. fuerūt sine querela. Et iterum. Ceduntur gladiis moze bidentiū nō murmur resonat nec q̄ rimonia. &c. Nono dissuadet hoc uitium pena qua murmuratores puniunt̄ a deo. Qn qz em̄ puniuntur pena epali sicut maria soror moysi ppter p̄t̄ murmuris peccata est lepra Nūi.xii. Item cū ppl's murmurasset p̄ aq̄ peñuria. exo. xvii. dixit moyses. Quid iurgam̄ cōtra me. quare tēptatis dñm. Ideo statī affuit amalech pugnās cōtra eos. Item exo .xvi. Nō cōtra nos est murmur uīrm s̄ cōtra dñm. Scđo qnq; punit eos de morte corpali. Cū em̄ murmurasset ppl's contra deū immisit in eos serpētes ignitos quoꝝ morib⁹ moriebantur Nūi.xxi. Item Judith. viii. Qui im̄properiuz murmuratōnis sue porauerint. exterminati sunt ab extermiatoze a serpentibus pierunt. Ideo dicit apl's. ii. coꝝ. x. Neq; murmuraueritis sic quidā eoꝝ murmurauerūt. & a serpentibus pierunt. Item Nūi. xi. Factū ē murmur ppl's &c. Sequit̄ accensus est ignis domini in eos & deuoauit extremā castroꝝ prem. Tertio a regno celoꝝ excludit. Greg⁹. Nlls murmurās regnum celoꝝ intrabit. Nūi. xiii. Qui murmurastis cōtra me nō intrabitis in terrā sup quā leuaui manū meam ut dare eam uobis. Sicut aut̄ tūc exclusit murmur filios isrl' a terra pmissionis. sic & nouos israelitas a terra pmisse beatitudis. Ad hoc facit qd̄ habetur. Nūi. xx. Cōuenerunt aduersus moysen. Quarto in pfundū inferni detrudit. Sicut figuratū est. Nūi. xvi. Locut⁹ ē moyses ad chōre & ad omnem multitudinem &c. Et post. Quid ē aaron ut murmurareris cōtra eum. Et post ibidē. Disrupta ē terra sub pedib⁹ eoꝝ. & apiens os suū deuoauit eos cū tabernaculō rū & uniuersa substātia. descēderūtq; uiui in infernū opti humo. & pierūt de medio multi tudis. Et post. Ignis egressus a dño interfecit .ccl. uiros qui offerre debebāt sacrificiū.

De cōsiderandū est de taciturnita. Sciendū est igie q̄ sicut uitōsa est nimia loq̄citas. ita uitōsa ē qn̄ nimia taciturnitas. Est ei tēpus tacendi et tēpus loquēdi. eccl. iii. ysidor⁹. Seruāda ē lingua nō indissolubilr alligāda. est em̄ uitōsum in elecōnibus & p̄motōnibus ad officia dignitatis officiū uel honoris. Si tacēdo pmittas idignum. uel min⁹ ydoneū pmoueri. uel dignus pmittas amittere dignitatē. bñficiū uel honorē. Item in consiliis si aliis ex ignorātia uel malitia male cōsulentib⁹ reticeas ueritatem.

Irem i iudicīis si uideas aliquē nequī accusari. uel iniuste cōdemnari tacendo peccas. Itē in colloquiis si aliis detrahentib⁹ alicui nō arguis detrahētes. uel non excusas aut cōmendas psonam cui detrahis. tacēdo peccas. Item si qn̄ speras pdesse uerbū edificatōnis instruētōnis. exhortatōis. uel correchtōnis retines ubum salutis tacendo delinqs. Vn. ysa. vi. Ve michi qz tacui. Et ideo dicit. eccl. iii. Ne retineas uerbū in tpe salutis. Ad hoc specialit tenetē plati & om̄es h̄ntes curā & régimē aīazrum. Hoc bñ figuratū ē. exo. xxviii. Vbi p̄cipi tur ut in extremis ptib⁹ uestiū sacerdotialium fierē tintinabula aurea cū malagranatis ut audiret̄ sonit⁹ qn̄ sacerdos ingredere & egredere sanctuariū. & nō moret̄. Qd̄ exponēs Greg⁹ ait. Sacerdos ingrediēs morit̄ si de eo sonitus nō audit̄. qz cōtra se iram interni iudicis p̄uocat̄. si de eo sonitus p̄dicatōnis non pcedat. Itē. eze. xxiii. Si speculator uiderit gladiū ueientem & nō insonuerit bucina. & populus nō custodierit se. ueneritq; gladius. & tulerit de eis aīam. ille quidē in iniquitate sua captus est. sanguinem aut̄ eius de manu speculatoris requiram. De taciturnitate laudabili. Requirē infra. Silentū. **DI. VII.**

De cōsiderandum est de indiscretō. Notandū aut̄ q̄ aliquid indiscretō accidit ḡnat. aliquid cam parit. aliquid aut̄ nimia festinātia uel minius feruoz hāc patet. Ideo de nimia festinātia uel feruoz q̄ facit h̄ uitiū dicem⁹. Et p̄ q̄o ex accidīa multi plūt̄ p̄ueit indiscretō. Si quidē omne qd̄ est nimia uertiē in uitiū. p̄bs. arbitroz primo esse utile in uita. ne quid nimis. Festinātia nimiam inhibēt scripture. Silt rerū nature. Et creature & exempla diuersa. p̄u. xix. Qui festin⁹ est pedib⁹. offendit. cito mueit offēdicula p̄ q̄ cadit. p̄u. xiii. Substātia festinata minuet̄. p̄uer. xx. Hereditas ad quā festinātē in p̄cipiō in nouissimo bñdictione carebit. Itez natura rerū. Arbores em̄ que nimis se fructibus onerāt cū adhuc sunt tenelle uirgule cōsueuerunt fieri steriles. & que nimis cito flozē cito ledūtur & fiūt steriles. ysa. xviii. An messem effloruit totus. imatura pfectio germīabit. Poeta cūdā nimis pperāti ait. Tu nimis pperas & adhuc tua messis in herba est. p̄bs. Natūa nō atē repentinās im̄mutatōnes. Itē exempla etiā naturalia. festiantes sunt nimis cito desistentes. Siles sunt leopdis de quib⁹ dicit̄ i hystroria trāsimarīna q̄ uenan̄ bestias. sed salt⁹ magnos post eas faciēdo si in tertio saltu p̄dam nō cepint. eam postea dimittunt et desistunt. Sic nūlī dum nimia festinātē si statim nō accipiūt. desistūt. Cōtra quos. b. Nemo repente fit summ⁹ ascēdendo non uolādo app̄hendit̄ summitas scale sc̄z stat⁹ pfectōis. Auicule dum sunt nimis tenere aīq; pennaz̄ soliditatē habuerit cū uolare atēptāt cito obſtūpescūt. et euānescunt. cadunt. et atterunt̄. Ut petrus qui dicebat. Si oportuit me mozi tecū

non te negabo. **M**atth. xxvi. vbi dicit glosa. Avis uolare nitē sine pénis. Item in uitē. p. dixit quidā. Si uideris iuuē ad celū uolantem retrabe eum p pedem. Ad hoc facit qd̄ supradictū est de temptatōne qd̄ antonius uidit demonē impedientē uolare ad celū. Similiter de nouitō habet ibidē. Item nimis festinātes fructificare. siles sunt leenis. de quibus in hystoria erā marina dicit. qd̄ pma uice tot fetus pariūt. qd̄ post hoc steriles fuit. impotētes ad ultimū ferre fetus. primo pariūt simul. v. uee. post. iii. post. iii. post. ii. post. i. post nul lum. qz omnino steriles fuit. Itē siles sunt cui-dā rustico. de quo dicit magister iacob⁹. qd̄ cū haberet gallinā qd̄ quotidie faceret ei unū ouū multa lucrabat oua cōgregādo et uendendo. cogitās & uolens totū lucrū habere insimul. cū exiret oua de ea cogitauit qd̄ oua mīta posset inueiri mē eam quib⁹ posset ditari. & tūc scidit eam & nō inueiens oua. pdidit totum ut dicit uulgarit & oua & gallinā. Sic qui indiscrete nimis festinat ut totū sil' faciat & cumulū pfectōis acquirat. aliquid & se & fructū quē debet facere amittit. Item ad hoc facit qd̄ idē refert qd̄ cū beat⁹ martin⁹ ueiret pisius pedes etiā moderato gressu. quidaz quadrigari⁹ obuiavit ei uiam rectiozē querēs. cursu concito currēs & pperans. Cui sanctus dixit. Via qua pgo longior est qd̄ semita qm p oculis habes. s; mecum pgens ad urbem citius pueies. qui eum irridēs & p semitā uadēs. dū nimis festinaret quadriga eius fracta est. & ipse Iesus a casu. Item arabs phus. dixit filio suo. sequere calles qzuis appearat semitī longiores. qz cū multiū irem⁹ ad urbem uicimus ad bīuū & se nem interrogauim⁹. qui ait. strata ē langior semita. s; p eam citius & securi⁹ ad urbem perueietis. Quidā autē senem irridētes semitā. tenerit. & inueientes fluuiū ciuitati intermedio trāsuadare nitētes. alii in eo solum pī erūt. & se. & sua pdiderūt. alii equis & rebus amissis uix euaserūt. Nos autē senis cōsilio. ac quiescerēs inuenimus in strata pōtem. & p iuxta litos eos qui euaserūt sua & suos pīscates & lugentes. quib⁹ diximus. Si sano cōsilio acquieuissetis iam sine pīculo urbē nobiscum meraretis. Item cū hostes armati insidiarentur quibusdā trāseuntib⁹ p uiam ut eos caperent. qzdam trāseuntē iurare cōpulerūt. ut si eos quos expectabāt mueiret. ne sibi pīcas insidias revelaret. Cū autem obuios eos habeat. & quereret ab eis quo irēt. ait eis. p illud deuīū qd̄ est strata qua itis citi⁹ quo itis pueieris. s; dixit ut eos ab hostib⁹ salnaret. & iuramentū seruaret. Illi autē religionē attēdentes dñis ei crediderūt. & euaserūt. & post insidiias sibi in uia positas nouerūt. Sīl pīcitanē qui in uia pīne indiscrete ambulat. nec cōsilio senū obtēpant. nec nīmīa festimantiaz moderant. & fit ut cito peant. Indiscretus feruoz generat frequentē accidiā. can. i. Adolescētule noue. aīe ut nouitii dilexerūt te nimis. qd̄ fit

quādo tantuž indiscrete se onezant qd̄ postea fuit sibi & aliis onezosi. Volūt subito ad celum uolare & cito ad mfernū descendūt. ps. ascendūt usqz ad celos. & descendunt usqz ad abyssos. &c. Adeo se sup̄ se in religione one-rant. qd̄ postea a religione se exonerant et apōstatā. cōtra quos. i. pe. iii. Karissimi nolite pe-regriari in feruore qd̄ ad cōtemptatōem nobis fit. Berñ. Si quid sine uolūtate ul̄ osensu pīs spūalis fit. imputabīt uane laudi. nō mercediales ei sunt unitatī diuisores. pacis mīmici & casus unius multos exterrit. **D**I. IX.

OEmde cōsiderandum est de grauedi-ne que ē qn̄ homo sibi ipī grauis est. Iuxē illō. Job. vii. Factū sū mīchimet. ipī grauis. quā grauediem plāgit in se aplūs in psona būani gnīs dices. Ro. vii. Nō qd̄ uo-lo bonū hoc ago. s; qd̄ malū odī illō facio. Et infra. Scio em qd̄ non habitat in me. h̄ est in carne mea bonū. Et. infra. Vīdeo aliā legem in mēbris meis repugnantē legi mētis mee. et captiuantez me in lege peccati qd̄ est in mēbris meis. Vn̄ tandem cogit̄ exclamare. In felīx ego homo qd̄ me liberabit de corpe mortis huius. Est etiā hec grauedo qn̄ quicqd̄ ad seruitium dei uel ad salutē ppriam pīmet reputat onero sum & graue. cū tñ dicat saluator. Matth. xi. Tollite iugū meū sup uos &c. Sequit̄. Iugū em̄ meum suave ē. & onus meū leue. Et. i. Jo. v. Mādata eius grauia nō sunt. Ideo. ps. Nū quid adheret tibi sedes mīctatis qn̄ fingis labōē in pīcepto. Item oñdīt̄ hec grauedo qn̄ ḡ uem se reddit & diffīcile ad illud mēchoandū & cōsummanduz. Job. viii. factus sum mīchimetipī grauis. qn̄ p hoc hō efficiē turbulētus & grauis ad pīcendum. pū. xvii. Graue saxū & onezosa barena. ira stulti utraqz grauioz. exo. xvii. Manus moysi erāt graues. s; has su-stentabant. aaron. montanus. i. spes pīmī. & bur. incendiū amoris. Quia ut dicit Gre. Omnia seuā & grauia. facilia & prope nulla facit amo.

OEmde considerandum est de somno-lētia quā gnāt pigredo. Sic dicit pī. u. xix. Pigredo imittit soporē. Circa somnolētia considerāda sunt duo. Primo qd̄ & quot mala facit. Scō qualit̄ excītez homo a somnolētia.

OIrca pīmū sciendū qd̄ somnolētia uitāda est mītīplī rōne. Primo quidē qz ge-nērat egestatē. Secūdo cecitatē. Tertio qz tol-lit facultatē opandi. Quarto qz auferit pīatem se tuendi. Primo itaqz uitāda est somnolē-tia qz gnāt egestatē. uidemus em̄ cōmūnter qd̄ hoīes somnolēti & pīgrī ad opandum bo-nū sunt paupes t̄paliter. uel si mīta possident fuit nichilomin⁹ indigētes. Ideo dicit pū. xx. Noli diligere somnū. ne te egestas oppīmat. Et. xxiii. Usqz quo pīger dormīs. &c. Sequit̄. Paululū dormīes ut requiescas. & ueniet tibi quasi uiator egestas &c. ps. Dormiēnt somnū suū & nichil inue. o. uī. dī. i. ma. suis.

Ideo monet apls. ii. thess. iii. Nō dormiamus sicut ceteri s; uigilem⁹ & sobrii simus. **E**xē plū de duob⁹ uicinis quoꝝ un⁹ m̄ltas pos- fessiones h̄ns paup erat & indigēs. alius uero pauca possidens s; uigil & diligēs circa nego- cia sua. agros & uimeas diligēt excolens. su- amq; familiā uisitās. semp in om̄ibus abūda- bat. magnū hospitiū tenens. multosq; curiali- ter & gaudēt recipiēs. m̄lta iugē expēdebat. p̄mo igiē inquirēti cām hoꝝ. i. quare ip̄e sem- per egeret alius uero pauca possidēs abunda- ret. r̄nsum est q̄ h̄ erat ppter eius somnolenti- am & illius uigilantia. **S**ecundo somnolētia generat cecitatē. thobyas dormiēdo uīsum p- didit. & homo peccādo dei et sui cognitōnem amittit. **I**onas sopore depresso qualitatē tē- pozis & quātitatem pīculi nō auertit. **H**ic dor- miēs in peccato tēpus suum amittit. & in quā- tis sit pīculis nō attēdit. q̄ si cognoscēs aduer- teret. nullomō i peccatis & pīculis dormitar; s; p̄ sua liberatōne deū poti⁹ exoraret. **I**cē per- trus dormiēs inter milites. uīctus catenis in carcere imminētis sibi pīculū mortis de pxio nō aduerteit. **L**oth dormiēs nō sensit q̄n cum filiabus suis cōcubuit. gen. xix. **N**oe dormiēs non sensit se inuercēde nudatum. gen. ix. **H**ic dormiēs i peccato nō uidit ignōiam stat⁹ sui. **T**ertō somnolētia tollit facultatē opan- di. **V**n̄ mererix dormiēdo filiū suū opprescit iii. **R**eg. ii. Ita dormiēs i peccato bonū op⁹ qđ fecerat aī peccatū. **H**ysboseth dormiēs regnū & uitam pdidit. ii. **R**eg. iii. **I**deo dicit̄ puer xxiiii. **V**īqzquo pīger dormis. &c. **D**ormiens nec manū nec pedē mouere p̄t. nichil opatur & ideo nichil lucrat̄. **H**ic dormiēs in peccatis nichil meritoū opatur. **Q**uarto somnolē- tia tollit p̄tētem se tuendī. **H**ysare dormientis caput cum clavo terre infigēt. **J**udicū. v. **S**am son dormiēs crīme fili⁹ et fortitudine spoliaet. **J**udit̄. xv. **H**olofernes dormiēdo capite trūcat̄. **J**udit̄. xiii. **S**aul dormiēs amisit cyphū cōso- latōnis. & hastam defensionis. i. **R**eg. xxiiii.

Circa scdm scz per que & quō quis excitat̄ a somno. **S**ciendū p̄ sicut alijs corporaliter excitat̄ a somno. timore sollicitatē. amoze sti- mulatē. dolore purgente. tumultuatōe clamor- ris. & illustratōe splēdozis. sic hō spūaliter ex- citat̄ a somnolētia sollicitatōe timoris. Multa uero sunt ppter que merito timere debemus. qz sum⁹ in loco pīculo m̄ltis pīculis expoīto i. in mūdo qui est. q. mare tēpestuosum. car- cer & lacus leonū. & hmōi. de quib⁹ Requi- re sup̄. Sed multi sunt sicut ionas dormiēs in tēpestate. qui aliis uigilantib⁹ & orantib⁹. sopore grauissimo deprīmunt̄. Et sic petrus dor- miēs in carcere mē milites & catenās. act. xii. Item sumus undiq; circūdati hostib⁹ nos ho- stiliter obsidentib⁹. ps. Inimici mei aīam me am circūdederunt &c. **L**uc. xix. Circūdabunt te inimici tui uallo &c. Hoīnes q̄ sunt undiq; obfessi nō sunt libētē somnolenti. s; put pos- sunt somnū a se excutiūt. ne hostes irruāt in

dormiētes. hec autē perfecte obfessa est ciuitas cordis nostri a diuersis demonib⁹ temptan- tibus & malis hoībus & rebus cōcupiscibilib⁹ qđ significat̄ eccl̄. ix. **C**iuitas pua &c. uenit cōtra eam rex magn⁹. & uallauit cōtra eam. & extruxit munitōnes p gyrum & pfecta est obfisio. **H**anc obfisionem p̄cepit dñs. eze. iii. describendā super laterem quō scz diuerte tēp- tatōnes obfident ierlm̄ internā. Quō autem hostes obfident portas sensuū. habetur **I**e. iii. **C**ōgregabo omnes cōgregatōnes regnoꝝ aq̄ lonis. & ponent unusquisq; soliū in introitu portar; &c. Ad hāc obfisionē primet qđ habe- tur sup̄a. **D**e temptatōne. **D**e multitudine de monū obfidentiū bonos. **S**ilr ibidē de diuer- sis temptatōnib⁹ demonū. &c. **D**ebemus etiā timere ppter incertitudinem mortis quia nescimus q̄n uel quō moriemur. **M**ath. xiii. **V**igilate nescitis em̄ q̄n tempus sit. Tūc habe- bimus de cōmissis reddere rōnem. **D**e quib⁹ aut̄ sic exigēda & reddēda rō. **R**equire sup̄a **D**e iuditō. **S**cōdo excitat̄ q̄s a somno stimula- tōne feruētis amozis. ysa. xxii. **D**ñe nomē tu- um & memoriale tuū in desiderio aīe. anima mea desiderabit te in nocte. s; & spiritu meo ī p̄cordiis meis de mane uigilabo a te. **I**acob p̄ rachel seruēs ex amoze dicebat. gen. xxx. fugi- ebāt somnus ab oculis meis. ex amore debē- ee uigiles in orōne. i. pe. iii. **V**igilate in orōni- bus. eccl̄. xxix. **I**ustus cor suū tradet ad uigil- landuz diluculo &c. ysa. xxvi. ex p̄giscimini et- laudate uos qui estis in puluere. **I**ob. xxxviii. **V**bi eras cū me laudarē astra matutina &c. Astra matutina sunt uiri alti meditatōe clari- cognitōne mūdi corde & corpe. qui surgūt ad matutinas ad laudandū deum. **T**ertō excita- tur aliquis a somnolētia. afflictōne doloris. **S**ic q̄nq; cū uīrgis pueri excitan̄. et īfirmi sic excitan̄ acerbitate doloris p̄ dormiē nō pos- sunt. **S**ic malefactores in carcere diuersis cru- ciati bus affligunt̄. ii. **M**ach. vi. dicit̄ anthioch- us. **R**ecessie somn⁹ ab oculis meis. &c. In q̄ntam tristitīa deueni &c. **D**e auaro dicit̄ eccl̄. viii. **E**st hō qui in dieb⁹ & noctib⁹ somnū nō capīt oculis. **S**ilr a somnolētia excitat̄ doloris cōpunctōnis. ps. Laborauī ī gemitu meo. la- p̄ sin. no. lec. m. &c. **I**dem. **R**enuit̄ osolari ani- ma. &c. **A**nticipa. iugi. o. mei. &c. **Q**uarto ex- citat̄ alijs a somno tumultuatōne clamoris. **V**n̄ serui holofernī eumultū arte molieban- tur. ut excitarēt eū q̄z dormire putabāt. qui enī mortuus erat. **M**ath. xxv. **D**ormitauerūt om- nes & dormierūt. media aut̄ nocte clamor fa- ctus est. ecce sponsus. &c. **M**ath. xxvi. **Q**uid̄ dor- mitis. uigilate & orate ne in tretis ī tem- patōne. **N**ota quō appli grauati somno im- minēte pīculo dormiebāt nec ad clamorē xp̄i pluries excitat̄is exp̄gefieri poterāt. **I**udas ue- ro cū suis uigilabat ut sua; impleret pessimā- uoluntatē. **V**n̄ appli sic oppressi somnolentia. defecerūt ī temptatōne. & xp̄m relinquentes fugierunt. **I**tem aliqui sunt silēs euthitio qui

ad clamorem predicationis pauli non fuic excitatus. sed dormies cecidit de tertio cenaculo. Vnde & fructu predicationis amisit et uitam. Qui to excitat alios a somnolentia illustratōe splendoris. Ro. xiii. Hora est iam nos de somno surgere. Sequitur. Nox processit dies autem appropinquauit. ac. xii. Erat petrus dormies etc. sequitur. Et ecce anglus domini astigit et lumen resulst ep̄. v. Surge qui dormis. et exsurge a mortuis. et illuabit te xps. QDIX.

Domine considerandum est de negligentia. Circa quam quatuor consideranda occurrit. Primo utrum negligentia sit peccatum spirituale. Secundo utrum sit peccatum mortale. Tertio que & quarta mala facit in homine. Quartu quibus modis excita & expelliē.

Quia primum sciendū est quod negligentia importat defectum debite sollicitudinis circa actū propriū exhibende. Omnis aut defectus debitus actus est peccatum. Vnde manifestū est quod negligentia importat et habet rationem peccati. & eo modo quo sollicitudo est specialis virtutis actus. ne cesset est quod negligentia sit speciale peccatum. Est aut notandum quod quedā sunt peccata spiritus qui sunt circa aliquā materiam. sicut luxuria est circa uenera. quedā uero sunt spiritus propter spiritualitatem actus ad omnē se materiam extēdentes. & hinc sunt omnia uitia quod sunt circa actiones rationis. Nam quilibet actus rationis extēdit se ad omnē materiam moralē. & ideo cum sollicitudo sit quidā actus rationis. consequens est quod negligentia que importat defectum debite sollicitudinis sit spirituale peccatum. Et sic precipitatio est spirituale peccatum propter spiritum actum rationis qui permittitur scilicet consilium. quod cuius inueniri possit in quilibet genere peccatorum. ita negligentia est spirituale peccatum propter defectum spiritus actus rationis qui est sollicitudo. quod cuius inueniatur aliquatenus in omnibus peccatis. Opponit aut negligentia sollicitudini. sollicitudo aut ad rationem pertinet. rectitudo vero sollicitudis ad prudentiam. Vnde per oppositum negligentia ad imprudentiam pertinet. Et hoc etiā apparet de ipso nomine. Sic enim dicit ysidorus. libro ethici. negligentia dicitur quod nec eligens. Electio autem recta eorum que sunt ad finem ad prudentiam pertinet. Dicit aut negligentia. torpor. pigritia. & omissione. quod negligentia dicit defectum interioris actus. ad quod pertinet etiā electio. pigritia autem & torpor magis pertinet ad executōem. ita tamē quod pigritia importat tarditatem ad exequendū torpor autem quodam remissionem in ipsa executōe. omissione aut ad exteriorē actū pertinet. Est enim omissione quod pertinet aliquis actus debitus. et effectus negligentie.

Quia secundum scilicet utrum negligentia sit peccatum mortale sciendū quod negligentia pueit ex quodam remissione uoluntatis. per quod sit quod ratio non principiat ea que debet. uel eo modo quo debet. Post ergo duplicitē contingere quod negligentia sit peccatum mortale. Vnde modo ex parte eius quod per negligentiā permittitur. quod quidē si sit de necessitate salutis. siue sit actus siue circūstantia. erit

peccatum mortale. Alio modo ex parte cause. quia si uoluntas circa ea que dei sunt adeo sit remissa ut a caritate dei totaliter deficiat. talis negligentia est peccatum. Si uero negligentia consistat in permissione alicuius actus uel circūstantie que non sit de necessitate salutis. nec habet fiat ex contemptu. sed ex aliquo defectu feruoris que incedit impedire per aliquod ueiale peccatum tunc ne negligentia est peccatum ueiale.

Quia terciū secundum quarta mala facit peccatum negligentie. Sciendū quod homines negligentes lapsum culpe non fugiunt. opus legis non faciunt. cultum dei fastidiunt. terrenis se irreciunt. curam regis abiiciunt. Primo quidē lapsum culpe non fugiunt. quia in via dei non proficiunt. sed magis incessanter deficiunt. quia hinc. b. In via dei non proficere. deficere est. & non progredi regredi. Iti dum leuiora peccata priuipendunt. plerumque decidunt in maiora. Iuxta illud eccl. xix. Qui spernit modica paulatim decidit. aug. Vitasti gradia caue ne obuaris barena. Idem. Noli contemnere minora peccata quia parua. sed time quod multa. Interdu minute bestiole quod multe sunt opprimunt & affligunt hominem magnū. ut si quis piiciatur in lectum plenū pulicibus aut formicis. Se cūdo negligentes opus penale non faciunt. quia quicquid est laboriosum corpori uel penale refugiunt. & si quid opene lente faciunt & remissemur & repide psequeuntem. Vnde qui in uineā dñi uenerūt hora prima & ex tunc labozare ceperunt non nisi diurnū denariū receperūt. sic & illi qui undecima hora uenerūt. Math. xx. quod uidelicet qui tardius incipiunt & feruentius operantur modico tempore plus merentur quod illi qui citius iohantes lentius uel remissius operantur. Vnde manus est gaudiū super uno peccatore primam agente & feruentem operante. quod super non agitatoū iustis quod non indiget penitentia. quod uidelicet remissus apantur. Immo tanta pte esse remissio negligentie quod non solū non acquirunt. sed etiam diuinam indignationem provocant & maledictionem incurunt. Ie. xlvi. Maledictus qui facit opere dñi fraudulentem. alia lira habet negligentem. Iti quod tepidi sunt nauseam provocant. & ex ore domini tanquam abhominales euomunt. apoc. iii. Utinam calidus essemus aut frigidus. sed quod nec calidus nec frigidus sed tepidus. incipiā te euomere de ore meo. Tertio negligentes cultū dei fastidiunt & diuum officium deuotissime redidunt uel audiunt. Considerare deberet omnes catholici principiū misericordie ecclesie quod sit dignitas huius officii in quo deus ipse principaliter honoratur. in quo uerba sua sancta laudes & facta mirabilia. nobisque collata beneficia recitāt. eiusque sacramenta. p̄ces oblationes. & sacrificia celebrazāt. ps. Immola deo sacrificium laudis honori. me. ps. Repleat os meum laude ut cantem gloriam. e. &c. Hoc defectus non negligit diabolus colligere in accusationem negligentem. unde magister iacobus dicebat. quod quidā sc̄tūs uidetur dyabolū portantē fāccū plenū. adiuratus quod

portaret respondit se portare plenum saccum illum q; collegat in quadā ecclesia quā noīa uit de minutis uersuū et syllabaz & dictionū & psalmoz q; omiserat & dimiserat clerici in psalmodia & laude dei. uersus syllabicādo & detrūcando. q; seruaret ad eoꝝ accusatōnem. Multi irreuerenꝫ & indeuote. i. sine cordis attentōne sincopando int̄errūpendo detrūcando dicendo diuīmū officiū male reddūt. Vnō .ii. pal. xxiiii. Leuite egere negligētꝫ scz diuīnum officiū exsoluēdo. ecclias. altaria. calices. corporalia. uestimenta. & omnia alia ad diuīmū officiū pertinēta immūde tenēdo ac sine reuerētia & deuotōne tractādo. Vnō. ii. Mach. .i. Erat aut̄ incrementū & pfectꝫ gentilis & ali enīgene cōuersatōnis. ut sacerdotes iam non circa altaris officia dediti essent. s; contempto templo & sacrificiis neglectis festimārēt p̄ticipes fieri palestre &c. Talibus dicit̄. amos. vi. Aufer a me tumuleū carminū tuꝝ. & cātica lire tue nō audiam. ysa. xxxiiii. Cōgregati sūt milui alter ad alterū clamabit in particularit & in intelligibili. Item ibidē. Ppl's hic labiis me honorat. coꝝ aut̄ eoꝝ longe ē a me. Gaufridus de bleux dicebat q; i dyocesi senoneñ. quidā sacerdos cū seruareñ. q; recent̄ mortuus. subito fuit a morte euocatus. & inter alia maloꝝ supplicia q; dixit se uidisse uidit maxīam multitudinem ferentiū sarcinas magnas & ḡuissimas ad ferendū nimis sub onere labozantiꝫ & sudantii. de quibꝫ quesiuīt ab angelo duetoꝝ. q; eēnt. & cur sic affligerent. Qui respōdit. Iſti sunt mīstri ecclesie in eius officiō quōdam negligētes. q; portant in illis sarcinis uerū psalmos & syllabas quas sincopauerūt. et detrūcauerunt & sub eoꝝ oneribꝫ grauissime puniunt̄ opprimunt̄ & affligunt̄. Contra negligentia officiū ecclesie & ad diligentiam eiꝫ facit q; dicit̄ infra. De orōne. Quarto mūdanis se rebꝫ irretiūt. q; em spūalia eis nō sapiunt. ideo ad mūdialia lucra recurrūt. quanto aut̄ se terrenis amplius implicat. tātominꝫ sunt habiles ad diuīna. eccl. xxvi. Difficile ex uīt̄ negligētia sui scz & salutis. p̄prie & subditoꝝ. Ideo dicit apl's. i. thy. ii. Nemo militās deo ip̄licat se secularibus negotiis ut ei placeat cui se p̄bauit. Quito pondꝫ cu re refugiūt. & curam gregis abiiciūt. ex quo em̄ salutē p̄priam negligūt scz dei cultum. honorem & gloriā p̄ipēdun̄. nō est mīrum si causam & regimē negligāt p̄xioꝝ. quoꝝ negligentia multiplicēt rep̄bendi in scriptura. & diligentia cōmendañ. Primo quidē si cōsideret p̄ciositas animaꝝ. p̄cioso xp̄i sanguine redemptaꝝ. act. xx. Attēdite uobis & uniuerso gregi in quo posuit uos deus regere ecclesiām quā acquisiuit sanguine suo. Ve michi si negligentē seruauero talentū michi traditūm. p̄cioso sanguine agnī immaculatī app̄ciatum. Si em̄ stillas dñici sanguis p̄ciosi i aliquo uā se haberem. peuldubio diligēt custos existēt. Item si cōsideretur seueritas diuīni iudicīi in

quo trāsibunt greges ad manū nūantis. Iē. xxxiiii. q; dicet p̄inceps pastoꝝ. illud Iē. Vbi ē ḡrex qui datus est tibi. Tūc em̄ exīget de singulis rōnem. sicut dicit̄. eze. xxxiiii. Ecce ego sup̄ pastores requiram gregē meū. Et infra. Ecce ego ip̄e requiram oues meas &c. Item si cōsideret diligētia brutoꝝ animaliū ut canuz qui cum tanta diligētia custodiunt ouile aut̄ gregē. aut̄ domū domini sui. Sūl̄ exemplum gruū. Illa em̄ que regit alias oīdīe l̄ato ducit eas. si qua exit ab oīdīe cōtra eā clamat. aliis dormientibꝫ ipsa uigilat uno pede eleuato ī quo lapidem tenet. ut si dozmire incepit cadēte lapide excīte. & torpore excutiat a se. Item exempla materialiū pastoꝝ. qui cū tanta diligētia & p̄ tam modico lucro custodiūt oues suas. Luç. ii. Pastores in regione bethleem cu stodiebāt uigilias noctis sup̄ gregē suū. gen. xxxi. Diligēt erat iacob dicens ad labā. captū a bestia. nō oīdīe tibi &c. Et p̄. Die ac nocte estu & gelu urebar & fugiebat somn̄ ab oculis meis &c. Exēplo bonoꝝ āgeloꝝ q; tam sollicitate custodiūt unū paupem q; cūq; bonū pūfillum modicū aut̄ leprosum die ac nocte. Exēplo bonoꝝ p̄repositoꝝ qui aīcesserunt. de quibus. heb. xiii. Ip̄i p̄ uigilabant. q; redditū rōnem p̄ nobis. Sicut faciebat ille de quo seq̄tur. Cū iohānes quondā archiep̄s lugō. nauigans p̄ mare applicuisset in q; zdam insulā. urgente tempestate cū solo cātoze ecclie sue aliis sociis suis amissis uenit ad q; zdam uillulā. ubi hoīnes nō intelligebat. & uidens q; zdam hoīnem senem sedentē in quadam domuncula subterranea. scribentē in tabula & legentē. gaūisus est. querēs lingua latina quis esset. Respōdit q; erat ep̄s illius ciuitatis. & cū quere: ret quid legeret & que eēt illa ciuitas. Rūdit q; ip̄a uilla in qua erāt. & q; respiciebat noīa nūm. & acta prochianoꝝ suoꝝ p̄ quibus renebāt reddere rōnem. Luxta q; scriptū ē in p̄ uer. xii. Nouit iustus nūm iumentoꝝ suoꝝ. uiscera impioꝝ crudelīa. Cūq; quesiuīsset archiep̄s si sciret nūm. rūdit q; sic. & dixit nūm ualde modicū. Et cum p̄dictus archiep̄s stupe ret. quesinit alter quis & unde eēt. & quaē mī rareñ. Qd̄ cum dixisset ei. quesiuīt quot aīas habebat in cura sua. Cui cū dixisset q; inumerabiles quaꝝ nec noīa nec facta sciebat. respōdit ille. Per deū & inuumerabilia patieris tormenta. Item exēpla speculatoꝝ. qui cū tanta sollicitudie uigilat ī excubiis castroꝝ obsestorū. Itē p̄lati negligētes sūt sīc formidies siue expouātalia auiū & feraꝝ q; ponūt ī ortis aut̄ uineis ad terrendū eas. que cum primo uidēt credūt esse hoīem armatū. & sagittariū timēt. Sed eū nō p̄cipiūt in eis motū paulatim secūre accedūt. & aduertētes figmentū totū dissitant. & circa huius figmentū & sup̄a insidētes stercozibꝫ suis inquinant illud. cant̄. iii. Posuerūt me custodē ī uineis. uineam meā non custodiūt. De quibus. baruc. ī fine. Sūt hiī. i. negligētes p̄lati sicut formido ī

cucumerario que nichil custodit. & sicut in or-
to alba spina super quā omnis auis sedet. Si-
milit & mortuo plecto in tenebris filēs. Sūt
sicut fūlnea scūlēdā. que non facit nisi
terzā occupare. & sterilem reddere. Hī nō so-
lum loca bonoꝝ occupant. imo inertias suas
q. rōibus excusant. Cōtra quos magister ia-
cōbus ponit tale fabulosum exemplū. Eabulo
se dicit q̄ alaude cōuenerunt insimul cōque-
rentes admuicem de damno qđ sepe faciebat
nīsus uel alietus in grege eāꝝ rapiēdo & uorā
do. & de plumando eas. & cōuenerūt ut face-
rent sibi regē qui eas defendēret. Cū autē de
multis aub⁹ tractasseat. tandem cōuenerūt ī
bubonē. qđ dicebāt magnā auē & fortē & terri-
bilem qđ sibi p̄ficerūt. Qui factus rex earum
nō curauit eas sequi uel p̄cedere. s̄ i cauernis
& umbrosis quiescere. Cum autē nīsus rapuis-
set unam illāꝝ que erat ī fronte aciei alias p̄
cedens cōuenerunt ad bubonem clamorē faci-
entes de nīso. qui quesuit ubi erat qđ capta
fuit. dixerūt ī fronte agmīs. ait. Nīmis erat
p̄sumtuosa alias p̄cedens. Post rapuit ultimā
agmīs. qđ audiēs bubo ait. Merito illa mis-
era perīit. quare nō se tenēbat ī medio. Cum
autē rapuisset unā de mediis nīsus. & deferre-
tur buboni clamor. nunqđ uoluit exire de lati-
bulo suo ad eam liberandū. s̄ ait. Cōsuetudo
nīsoꝝ semp fuit usq; modo de rapina uiuere.
& oportet qđ de aliquo uiuāt. Hic faciūt mīse-
ri aliqui curam aīꝝ suscipiētes. & cum eas a
demonib⁹ uideat diuēsimode diripi. negligūt
nec occurrūt. loca magna et magnorē damna
bilater occupātes. Ideo prelati debēt esse sollici-
ti circa curam & regimē animarē. maxie qđ gra-
tiam habēt qua sciunt & possunt p̄dicare. cō-
sulere. & hīmōi. i. thi. ii. iii. Attēde lectōni exho-
ratōni & doctrine. noli negligere grām que ē
in te. que data est tibi. supple nō solum p̄pter
te. sed p̄pter salutē pluriꝝ alioꝝ.

Olīca quartū sciendū qđ quatuor sunt que
p̄cipue ualent ad negligentia excludendā
a nobis & funditus expellendā. **P**rimū est
amoris fidelitas. Qui em̄ fideliter diligit. nec
faciliter obliuiscit dilectū. nec negligit imple-
re bñplacitum uolūtatis eius. **V**nde ubi p̄ius
est amor ibi frequētū inueniēt negligētia. **V**bi
magnus amor. ibi p̄aꝝ est de negligentia. **V**bi
p̄fectus amor. ibi nulla negligētia. Quia igit
deo summū & p̄fectum amorem exhibere de-
bemus. ideo nullo mō debem⁹ negligere quic-
quid p̄cipit. quicqd ei placere nouerim⁹. p̄pē
qđ dicit̄. deuf. viii. Caue ne obliuiscaris domi-
ni dei tui. & negligas mandata eius. **V**n̄ er-
go ī nobis tanta negligentia nisi ex defectu
amoris. **V**n̄ cōquerendo de mltis dicit sic reci-
tat apls. heb. viii. Qm̄ nō p̄manserūt ī testa
mēo meo. uidelicet federis & amoris. & ego
neglexi eos dicit dñs. **T**ercūdō nos excitat
ad negligentia excludendā honoris eminētia
Qui em̄ magnos honores & munera recepe-
runt a dñs suis epalibus nō negligenter eis

obedient. nec debent negligere dignitates ho-
noris impensi. Alioquin nimis eēt ingrati.
Vnde sacerdotib⁹ & platis qui receperunt a
deo maxīam dignitatē. dicit̄. ii. pal. xxix. No-
lite negligere qm̄ uos elegit deus ut stetis co-
ram eo tanqđ uidelicet eius speciales amici. sed
multi negligūt hunc honorē. imo & ipm deū
taante dignitatis & excellētē largitōrem. **V**n̄
filēs sunt ozie regi iuda. de quo dicit̄. ii. pal.
xxvi. Elatum ē coeius ī supbiam. & neglex-
it dñm. qui tamē multa bñficia sibi p̄stiterat.
multos bonoꝝ cōtulerat. & ppter crebras ui-
ctozias quas ei de hostib⁹ suis dederat. glori-
osum fecerat & fōmosum. iste nīmis elatus ī
supbiam uoluit sacerdotiū usurpare. q. nō cō-
tentus p̄cipiatu tpali nisi etiā spiritualē assu-
meret. bñ signās illos qui iam adeptis hono-
ribus nūqđ possūt esse cōtentī. s̄ semp anhelat
ad alios altiores. **T**ertio nos excitare debz
ad negligentia depellendā dulcoris immētis
sc̄z retributōnis eterne. Si em̄ semp p̄e oculis
haberem⁹ eam. null's ī nobis loc⁹ negligētia re-
maneret. Sic excitat exploratores lachis filios
dan. Iud. xviii. **V**idimus terrā ualde opulen-
tam & uberē &c. Sequit̄. Nolite negligē. no-
lite cessare. eamus & possideamus eam. null⁹
erit laboꝝ &c. heb. ii. **Q**uo nos effugiemus si
tantā neglexerimus salutē. tamē de iuitatis
ad nuptias dicit̄. Mat̄. xxii. Illi autē neglexe-
runt & abierūt. alius ī uillā suam. alius ī ne-
gociatōnem suam. **Q**uarto nos excitatē de
bet timoris uebemētia. qui em̄ multum timet
dñm suum nō negligit eius obedire mādatis.
eccl. vii. Qui tim̄ dñm nichil negligit. Qui di-
ligēt attenderet & p̄fundius cogitaret seue-
ritatē diuīe iustitie & acerbitatē punitōis ne-
gligētium. nec maioꝝ peccata cōmitteret. nec
mioꝝ negligēt. qđ manifeste uideret qđ nul-
lum p̄ctū quantūcunq; ueiale debet modicū
reputari. qđ dicit̄. p̄u. xix. Qui negligit uias
suas mortificabit̄. i. ex ueialibus occasionaliē
ad mortalia disponet̄. Iuxta illō eccl. xix. Qui
negligit modica paulatim decidet sc̄z ī maio-
ra. uel mortificabit̄. qđ opa sua sic erunt lenta
& repida qđ nō erunt meritoria. qđ tū eēt me-
ritoū si fierent ex feruore. **D**e pena negligē-
tium dicit̄. p̄u. i. Vocaui & renuistis. extendi
manus meas. & nō fuit qui aspiceret. despex-
istis omne cōsilium meū. Et m̄crepatōes me-
as neglexistis. ego quoq; ī interitu uero ride-
bo. & subslannabo cū uobis illud qđ timeba-
tis aduenerit. cum irruerit repentina calamī-
tas & m̄teritus qđ tēpestas ingruerit cū uene-
rit sup uos tribulatio & agustia. **DI. XI.**

Dinde cōsiderandum ē de omissione
que solet ē effectus negligentie. Cir-
ca quā cōsiderāda sunt duo. P̄cio utq;
omissio sit spāle peccatum. Sc̄do utrū peccatum
omissionis sit grauiꝝ p̄ctō trāsgressionis. uel
econuerso.

Olīca p̄imū sciendū qđ sicut trāsgressio cui
opponit̄ omissionis sit spāle peccatum. ita &

omissio. Ideo uidendū est quō trāsgressio sit speciale peccatum. Sciendū ergo q̄ nomē transgressio nis a corporibus motib⁹ ad mozales ac tūs deriuatū esse uideat. Dicit̄ aut̄ aliquis trāsgredi h̄m motū corpalem ex eo qđ transit terminū sibi p̄fixum. terminus aut̄ p̄figit hominī ut ultra nō trāseat i moralibus per p̄ceptū negatiū. & iō trāsgressio p̄prie dicit̄ ex eo qđ aliquis cōtra p̄ceptum negatiū agit. Qđ qui dem materialē potest cōmune omnibus speziebus p̄tōz. quia p̄ quālibet speciem peccati mortalis trāsgrediē h̄m aliquod p̄ceptum diuinum. s̄ si accipiat formalē sc̄z h̄m hanc speciam rōnem q̄ est facere cōtra p̄ceptum negatiū. sic est spēale peccatum sc̄z h̄m q̄ distinguē ab omissione. q̄ cōtrariaē p̄cepto affirmatiō. Omissio enim importat pretermissionem boni debiti bonum autem sub ratione debiti p̄tinaz ad iusticiā. Et ideo eo modo quo iustitia est specialis uirtus et omissione est speciale peccatum. & eo mō quo facere bonum cui op̄ponit omissione est quedā specialis p̄s iusticie disticta a declinatōne malī cui op̄ponit transgressio. etiā omissione trāsgressionē distinguē. Hoc aut̄ tem sciendū est qđ qz omissione nō est nisi boni debiti. ad qđ aliquis tenet. null⁹ aut̄ tenet ad impossibile. ideo null⁹ p̄ omissionē peccare dīcendus est si facere nō potest. Vñ mulier que uirginitatē uouit si corrupta fuit uiolent nō omittit uirginitatē nō habendo. Similiter si aliquis tenet ad restitutōnem nō est dicēdus teneri nisi supposita facultate. Vñ si nō habet nec habere potest nō omittit. dum mō faciat id qđ potest. Et idem m̄ aliis est dicendū. Itēz sciendū q̄ sicut peccatum trāsgressionis op̄ponitur p̄ceptis negatiūs que p̄tinēt ad declinatōnē. a malo. ita p̄ctm omissionis op̄ponit p̄ceptis affirmatiōis q̄ p̄tinēt ad faciēdū bonū. Precepta aut̄ affirmatiua nō obligat ad semper sed ad tēpus determinatū. & p̄ illo tempore omissione incipit esse peccatum. potest tñ cōtingere q̄ aliquis tūc sit impetens ad faciēdū id qđ debet. quod quidē si sit p̄pter eius culpa nō omittit ut dictū est. Si uero sit impotens p̄pter eius culpa p̄cedente. puta cū aliquis imebriauit se in sero. & nō potest surgere ad matutinas ut debet. tūc dicēt quidam q̄ tunc incepit esse peccatum omissionis qñ applicat se ad actū illicitū. non cōpossibilē cum illo actu ad qz tenet. Sed hoc non uideat esse uerū. qz dato q̄ p̄ uiolentiā excitatus iret ad matutinas. nō omitteret. Vñ patet q̄ imebriatō nō fuit omissione. s̄ omissionis causa. Vñ dicēnduz ē q̄ tūc incipit esse omissione & ei imputari ad culpā qñ fuit temp⁹ op̄andi. tñ p̄pter cām p̄cedentem omissione sequēs reddēs uolūtaria.

Q̄rca sc̄dm sc̄z utrū peccatum omissionis sit grauius peccato trāsgressionis uel ecōuerso. Sciendū q̄ omne peccatum in tñ est i quātum distat a uirtute. Cōtrarietas aut̄ est maxima distantia. ut dicit̄ x. metha. Vñ cōrariū plus distat a suo cōtrario. q̄ simplex eius ne-

gatō. Sicut nigrū plus distat ab albo. q̄ similitudine non album. omne em̄ nigrū est nō albus s̄ non cōuertitur. Manifestū aut̄ est qđ trāsgressio eōtrariatur actui uirtutū. omissione aut̄ importat negatōnem eius. puta. peccatum omissionis est si quis pentib⁹ debitā reuerentiam nō exhibet. peccatum uero transgressionis si cōrumeliam uel q̄zunqz iniuriā infert. Vñ manifestū est q̄ simplicit̄ & absolute loquēdo trāsgressio est grauius peccatum q̄ omissione. licet aliqua omissione possit esse grauior aliqua trāsgressione. puta omissione uel delictū qđ generat̄ signat q̄zunqz omissionem. qñqz tñ stricte accipit pro eo q̄ omittitur aliquid de biis que pertinent ad deū uel quādo scienē. & q. cū quodam cōtemptu dereliquit homo id qđ facere tenebat. & sic habet q̄zdam grauitatē. uel rōne materie uel rōne cōtempus.

DE INGRATITUDINE. DIS. XII.

Dē cōsiderandum est de ingratisudine. de q̄ cōsideranda sunt quī. qz. Primo utrū ingratisudo sit peccatum. Secōdū utrū sit speciale p̄ctm. Tertio utrū sit mortale. Quarto utrū ingratisudo sit beneficia subtrahēda. Quinto q̄ mouenos debet ad ingratisudis uitium detestandū. Q̄rca primū sciendū q̄ sicut gratitudo uirtus est. ita ingratisudo ei opposita est peccatum. qz debitū gratitudo est debitū honestatis. quod requirit uirtus. Ex hoc em̄ aliquid est p̄ctm q̄ repugnat uirtuti. vñ manifestū ē omnē ingratisudinē habere rōem peccati. Ecquia ad debitū gratitudo reddendū sufficit sola uolūtas. si desit facultas. ideo p̄pter imponentiā reddēdi nullus ab ingratisudis excusat̄. Item p̄ obliuionē beneficii nō excusat̄ aliquis ab ingratisudis maxime si illa obliuio p̄uenit ex negligētia. Sicut em̄ dicit Seneca. m. iii. d̄ bñficiis. Apparet illū nō sepe de reddēdo cogitasse. cui obtexit obliuio. Item sciendū q̄ si q̄ auxiliū p̄sticet ad peccandū nō tenet adiutus illum iuuare s̄lē ad peccandū. qz qui iuuat ad peccandū nō p̄stat beneficii. sed potius nocimentū. Ideo illi nō debet ḡraze actio. uel alee riū bñficii redditō. nisi forte p̄pter uoluntatem. qz deceptus credidit iuuare ad bonū cū adiuit ad peccandū p̄ter intentōem. & tunc nō debet ei recōpensatio talis ut iuuet s̄lē ad peccandū. qz non esset reddere bonū s̄ malū. quod cōtrariatur gratitūdini.

Q̄rca sc̄dm sc̄z utrū ingratisudo sit speciale p̄ctm. sciendū q̄ ingratisudo p̄prie ex defectu gratitūdinis nō latur. Omnis aut̄ defectus seu priuatō sortiē specie h̄m habitū oppositū. sicut cecitas & surditas d̄rēt h̄m differētiām uisus & auditus. Vñd sicut gratitudo ē quedam spēalis uirtus. ita etiā ingratisudo ē spēale peccatum. Sciendū tñ q̄ in omni peccato aliqualiē inueniēt ratō ingratisudis ad deū. loquēdo materialē. inquantū sc̄z omnis q̄ peccat facit aliqd quod potest ad ingratisudem p̄tinē. Formalis aut̄ ingratisudo ē qñ actualē.

et ex intentione beneficium contemnit. & hoc est speciale peccatum. **I**te nichil prohibet formam rationem alicuius specialis peccati materialiter inueniri in pluribus peccatis. **V**nde ingratitudo potest inueniri in multis peccatorum generibus. puta si quis benefactori detrahatur. si fuerit aliquid de suo uel aliquid aliud committatur contra eum. hic tamen non tollit quin ingratitudo formaliter sit speciale peccatum.

Alra tertium scilicet utrum ingratitudo omnis sit peccatum mortale. dicendum quod non. quod declarare hoc modo. **S**icut enim patet ex predictis. in gratia dicitur aliquis duplicitate. **V**no modo per solas omissiones. puta quod non recognoscit uel non laudat uel non tribuit uices pro beneficio accepto. et hoc modo non semper est peccatum mortale. quia ut superdictum est debitum gratitudinis est. ut homo aliquid etiam liberaliter tribuat ad quod non tenet & ideo si illud permittit non peccat mortaliter est tamen peccatum ueniale. quod hoc puenit ex negligencia quadam aut ex aliqua indispositione hominis ad uirtutem. **P**otest enim contingere quod etiam talis ingratitudo sit peccatum mortale propter irreverentiam uel etiam propter conditionem eius quod subterebitur. quod ex necessitate debet beneficium. siue simplicitate. siue in alio necessitatibus casu. **A**lio modo dicitur aliquis ingratus quod non solus permittit implere gratitudinis debitum. sed etiam contrarium agit. & hoc etiam secundum conditionem eius quod agitur quoniam est peccatum mortale. quoniam ueniale. **S**ciendum tamen quod ingratus quod puenit ex peccato mortali habet perfectam ingratitudinis rationem. Illa uero que puenit ex peccato ueniali impfungam.

Alra quartum scilicet utrum ingrato sint beneficia subtraheenda. **S**ciendum quod circa ingratum duo consideranda occurunt. Primo quidem. quod ipse dignus sit pati. & sic certum est quod meretur beneficium subtractum. Secundo considerandum est quid oporteat beneficium facere. primo namque debet esse non facilis ad ingratitudinem iudicandam. quod frequenter aliquis ut Seneca dicit qui non reddidit gratias est. quod forte non occurrit ei facultas. aut debita oportunitas reddendi. Secundo debet redire ad hoc quod de ingrato gemitum faciat. quod si non potest primo beneficium facere forte faciet secundo. Si uero ex beneficiis multiplicatis ingratitudinem augeat & peior fiat. debet beneficiorum exhibitione cessare.

Alra quintum sciendum. quod ingratitudinem de testandam esse ostendunt multa exempla scripture sacre. tam in nouo quam in veteri testamento. Ingrati fuerunt filii israel deo qui post multa beneficia que fecerat eis & in egypto & in deserto. quod oīm oblitus petierunt ab aaron fieri sibi deos qui precederent eos. exodus. xxxii. Item angelus domini impropereauit filiis israel beneficia dei & incipuit eos quod dominum reliquissent. Iudeus. ii. Item sublimauit dominus hierobon in regnum suum. x. tribus. qui libidine domini succensus auertit populum a cultu dei. iii. Reges. xii. Item amasyas rex iuda. diuino fretus auxilio uicerat ydumeos & filios seyr. & tamen deos eorum auferens adorava-

uit. ad quod missus dominus prophetarum dixit. Cur adorasti deos qui non liberauerunt populum tuum de manu tua. ii. psalmus. xxv. **C**onquerendo dominus de populo iudeorum dicit. ysa. i. Filios enutriui & exaltaui. ipsi autem spauerunt me. & offendit eos minus esse gratos bestiis dicens. **C**ognovit bos possessorem suum & asinus psepe domini sui. israel autem me non cognovit &c. **I**tez de. x. leprosis mundatis a domino unus tempore regressus est ad gratias agendus. **L**uc. xvii. Item dominus ingratitudinem ciuitatum in quibus predicauerat & multa fecerat miracula reprehendens dicit. **M**atth. xi. Ve tibi corozaym. ue tibi bethsayda. quod si in tyro & sydone facte fuissent uirtutes quod facte sunt in uobis olim priuam egissent &c. Item. i. **M**ulta bona opera ostendi uobis ex patre meo propter quod hoc opus me lapidatis. b. **V**e tibi si uiciis & peccatis priuata fuerit ingratitudo. quid enim tam euidenter gratie aduersata. **T**epescimus processu temporis a feruore conversionis nostrae. paulatim frigescit caritas. abundat iniquitas ut consumemur in carne quod spiritu cepimus. **I**dem. Nichil ita displicet deo persistim in filiis gratiae. in hominibus conversionis quemadmodum ingratitudo. **V**ias enim obstruit gratie. & ubi illa fuerit. grata accessum non habet. locum non inuenit. &c. **E**t infra. Nonne iure predictum reputat quod ingrato donatum est aut dedisse non penitet quod pisse uideat. **O**poret perinde gratum esse hominem & deuotum. quod precepta gratiae munera non tempore sibi manere desiderat. sed & multiplicari. **I**dem. Felix qui ad singula dona gratiae reddit ad eum in quo plenitudo omnium gratiarum cui dum post acceptum beneficium non ingratos nos exhibemus locum in nobis facimus gratiae. ut maiora adhuc recipere mereamur. omnino enim a profectu querentis impedit ingratitudo nostra dum quodammodo amissum reputas datus quod ingratus accepit. cauet sibi de cetero ne tanto plura amitteret. quanto plura conferret ingrato. **I**dem. **E**luvis aqua si stare cepit & ipsa putrescit. & inundatione facta supuenies expellit. **S**ic plane gratiarum cessat decursus ubi recursus non fuerit. nec modo nichil augeret ingrato. sed quod accepit ei uertitur in priuatum. fidelis autem in modico censem dignus munere ampliozi. **D**e hac materia. Requie multa super. **D**e gratitudine.

DE INDEVOTIONE. DI. XIII.

Domine considerandum est de indeuotione. **S**icut autem deuotio est promptitudo uoluntatis totum se tradendi ad ea quod pertinet ad dei famulatum. **V**nus dicit exodus. xxxv. Multitudo filiorum israel obtulit mente promptissima atque deuota promptias domino sic defectus huius prompte uoluntatis est indeuotio. & sic deuotio anima delectata in domino & spiritualiter impinguata. sic per indeuotionem anima sterilis & arida efficietur. **V**nus nunci. xi. Animus nra arida est &c. **H**uius autem ariditatis sunt cause septem. Aliquoniam enim puenit ex bonorum fastidio. uel accidia ut in predicto exemplo. **N**unci. xi. **V**nus subdit. Oculi nrae nichil uidet nisi man-

Aliqñ accidit ex carnalis cōsolationis abundātia. qz quāto magis caro impinguatē tanto magis est spūs macilētus. Hic quāto pinguior efficiē caseus tāto minus relinquitē de sib stantia butyri. de qua Job. xxix. Lauabaz pe des meos butiro. i. affectus pinguedie deuotio nis. B. Delicata est diuina cōsolatio. nec cōceditē admittētibus alienam. Tertio causaē ex supbia. qz super mōtes gelboe. ros nec pluuiā uenit. nec ros grē. nec pluuiā pietatis. ii. Reg. i. b. in persona deuoti ait. Heri& nudius tertius inuisit me languor anime. & inde hebetudo ī solita. post inertia quedā. supbia inuēta est in me. & deus declinavit in ira a seruo suo lacri mas non cōpungit. Quarto oriz̄ indeuotō ex cordis duritia ex antiqua malitia. b. Ipm̄ ē cor duze qz nec cōpunctione scindit̄. nec pietate molliit̄. nec deuotōe mouet̄. Idem. Qūo est tāta duritia cordis qz ei nō sapit psalmodiatio. nō legere libet. nec orare delectat. meditatōes solitas nō inuenit̄. propter qz ad uigilias solitas est homo somnolētus. ad opus manuū pi ger. ad iram p̄ceps. ad odium p̄tinax. ligue & gule indulgentior & securior p̄sumptōne. ob tuosior a p̄dicatione. Om̄es mōtes ī circuitu eius uisitat dñs. ad eam aut̄ non appropinq̄. Quinto oriz̄ ex ingratitudine qz est ut dicit. b. uentus ures siccās uenas pietatis. roz̄ grē & fluenta mie. Sexto oriz̄ ex negligētia bñ ope randi. & inde fit anima arida. Ecōtrario p̄ as siduitatē boni opis impinguat̄. p̄. xiii. Aima laborantū impinguab̄. Septimo p̄ impati entia fit aima arida. p̄. Aruit tanqz testa uirtutis mea. que cito frangit̄. Hō impatiēs est sic lignū aridum qz modico uerbo frangit̄. et igne tribulatōnis apposito. cito in iram succendit̄ ad modicū flatum temptatōis. Ad hoc faciūt multa que habent̄ ubi agit̄ de orōe infra. De deuotōne orōnis.

DE LANGVORE.

DEmde cōsideranduz est de languore. Est aut̄ languor spūalis grauis infirmitas & piculosa. qz aufert omnē saporem diuine dulcedis. & om̄ spūalium inficiēs palatū cordis. ut om̄ia sibi uideant̄ amara. p̄. Om̄ escam abhoiata est anima eoꝝ. dulcia fiūt̄ ei amara. Aug. Palato nō bene san no pena ē panis qui sano est suauis. p̄. Quā magna mīlitudo dulcedinis tue dñe quā abscondisti timentib̄ te. glo. Hanc dulcedinem nō sentiūt qui palatū hñt infectū a febre iniquatis. Ad hoc facit exempluz de illo monacho cui om̄ia siebat amara p̄ accidiam. p̄ cōfessio nē liberato. infra. De cōfessione. Itē de illo cui om̄ia uertebar̄ ī sterco. infra de pnia. Itē de pane sordidato infra. De cōfessione. Item ḡ uis est hec infirmitas ppter insensibilitatem. Aufert em̄ sensum & uitā spūalem & motū. B. Scio lōge a salute esse mēbrum qz obstru puit. & egrū lese nō sentientē piculosius labo raze. Grauis est. qz aufert bñfaciēdi p̄tētem. est em̄ palysis spūalis. Mat̄. viii. Puer meus

iacet ī domo palyt̄. & male torqueſ. Eiusdeꝝ. xi. Offerebat ei palyt̄. iacentē ī lecto. Itē luc. v. portates in lecto hoīem qui erat paralitic⁹. Accidia est silis adonibezeth qz p̄scindebat eis quos capiebat summitates manuū & pedum ut dicit̄. Iud. i. Mat̄. xii. Homo manuū habēs aridam s̄z dexterā signat accidiosum. qz ē in utilis ī eis que ptinent ad dexterā boni opis. Sils. Mar̄. iii. zac̄. xi. de pastore cōdolo dicit̄. Brachiū eius ariditate siccabit̄. & oculus eius dexter obteneb̄escet. Itē grauis est ppter diuersitatē. qz est febris lenta & languor ī sp̄ ritualib⁹. eccl̄. x. Languor plixior grauat me dicim̄.

BONORVM.

DEmde cōsiderandum est de impedi tōne bonoz̄. ex eo nāqz qz accidio so bona sunt iſipida uel amara dis plicet ei ī aliis uidere qz ip̄e facere negligit uel cōtemnit. & ideo ne fiāt nītē im pedire. Hoc uītū dissuadēt multa & ostendit esse summope fugiendū. Primū quare debemus hoc uītū uītare est. qz facit hoīem dy a bolo silēm qui aduersar̄ om̄i bono. Vnde sa thana dicit̄ aduersator̄ uel aduersari⁹. i. thes. ii. Impediuit nos sathan. zac̄. iii. Sathan sta bat a dextris ihu ut aduersaret̄ ei. Vnō appa ruit beato martino p̄peranti ad priam suam dices qz ei semp aduersaret̄ quocūqz iret. Quo rīdente. dñs michi adiutor̄ non timebo. &c. quasi fumus euanuit. Hic impedit maxie se men bonū. Mat̄. xiii. Venit malus & rapit semē. Lū. viii. Venit dyabolus & tollit &c. Huic silēs sunt qui p̄dicatōem uel semē boni p̄positi impediūt. Vnō dñs dixit petro uolen ti impidire bonū p̄positum eūdi ad passionē. Mat̄. xv. Wade post me sathana scandaluz es michi. Scđo qz impidiētes bonū sunt re the dyaboli. p̄ qz retrahit ad bonū p̄cedentes. treñ. iii. Expandit rethe pedibus meis. & cō uertit me retroſſuz. oſee. v. Audite b̄ sacerdo tes. Et post. Laque⁹ facti estis speculatōni & qz rethe expansum sup montē thabor̄ uictias declinastis ī p̄fundū &c. Tale rethe erat an thyocus om̄ia bona impidiēs & fieri inhibēs. ii. Mach. i. Scripsit rex anthyocus om̄i regno suo ut om̄es relinquerēt legē. & cōsenserunt om̄es. Et post. Misit p̄ om̄es ciuitates iude qz phiberēt holocausta & sacrificia & placatōnes fieri ī templo dñi. & sabbatū & dies sol lennes celebrari. & filios circūcidī &c. Ter tio sunt aucupes dyaboli uenātes sibi aimas. Hiere. v. Inuēti sunt ī pplo meo uiri aucupes &c. iii. Reg. xii. Hieroboam cogitās qūo filios isrl̄ reuocaret a cultu dei duos uitulos posuit. altez̄ in bethel qui dom⁹ dei dicit̄. altez̄ in dan. qz p̄ aspitatis timoz̄ que ī religione ē alios reuocat. Alios p̄ oñsionem & amoē mū dane p̄speritatis. qz sunt silēs scribis & phari seis qui ap̄los uolebāt. impeditre ne fructū fa cerēt. & ppl̄m ne dñm sequeretur. de quibus. Mat̄. xiii. Ve uobis scribe & pharysei qui

clauditis regnū celoz̄ aī hoīes. nec ītratis nec intrare pmittitis. **¶** Quarto qz sunt fili's illis maledictis gentibus que impediebant ne filii isrl'irent ad terrā pmissionis. Ut amalech populo. exo. xxvii. Et seon. & og. Nūi. xxi. Vía regia incedemus &c. Silr illis hostibus dauid qui impediebat ne ueiret ad regnū. Silr illis qui impediebat ne filii isrl' edificaret templuz̄ i. esdze. iii. & .iv. **¶** Quinto dissuadet hoc uitū damnuz̄ qd̄ homo impediens cōsequit̄ ex hoc. qz impedie a grā & gloria uel amittit habitam grām uel gloriā. Nūi. xiii. Quare subūtis pplm dñi dñs deus eis est daturus. sīc fecerat p̄es uestri. &c. Quib⁹ iratus deus iuravit ne intrarent terrā &c. **¶** Sexto hoc dissuadet scripēura. pū. iii. Noli p̄hibere bñface re eum qui potest. si uales ipe bñfac. eccl. vii. Amortuo. i. p̄tōre ne p̄hibeas grām. exo. xviii. Nō impediaris orare semp. **¶** Septimo exēpla ut moysi. Nūi. x. dixit quida; ad moy sen. Dñe mi p̄hibe eos ne p̄phetet. Et moyses Quis michi det ut om̄is ppl's p̄phetet. & det illis de spūm suū. Mat̄. xix. impeditib⁹ dixit. xps. Sinitē puulos uefr̄ ad me. & nolite uetare. Beata uirgo nullū uerbū legit̄ dixisse p̄ qd̄ impediret passionē filii. Sed uxor pylati illusa a dyabolo dixit. Nichil tibi & iusto illi. Jo. xii. de magdalena dixit. Sinitē illam. **¶** Octauo debet dissuadere hoc ira dei. & uīdicta grauis que sequit̄ ex hoc q̄ sepe impedi entes p̄cessum bonoꝝ p̄mit graui infirmitatiꝝ & flagellis. & morte subita & inopinata. Sicut fecit egyp̄tios detinētes & impeditentes isrl. qz post multa flagella currus pharaonis et exercitū eius p̄iecit in mare. exo. xiii. Inē miracula beati andree legit̄ q̄ cum quidā iuuenis nobil' eu sequeret̄. nec pentes ei⁹ posseunt eum reuocare uoluerūt domū i qua erat succendere. igne apposico qz iuuenis extinxit aqua plurima supiecta cū orōne. & cū uellent domū cū scalis ascēdere. exēcati sunt. & cū p̄seuerarēt in sua duritiā post breue tēpus subita morte sunt sil' occisi. **¶** Nono dissuadet h̄ grauis culpa q̄ est in hoc p̄tō. & multiplex de qua sunt damnādi & iudicādi. Imponet em̄ deus & in pena & in culpa om̄ia mala que facturi sunt qui impediunt ne dñm sequantur & bona q̄ ipi uel fecissent ul' fecisse potuissent si cōuersi fuissent. & morte eoꝝ quos a bono retrahunt. **V**n̄ dicit iōsue eis quos credebat impedire p̄fectū filioꝝ isrl' & terrere ne audent p̄gredi. Ira dei inseuier sup eos. & dereliqueret eos in solitudine. & uos causa necis omniū eoꝝ eritis. **¶** Decimo dissuadet h̄ nocum tum m̄lplex. qz h̄ peccatū facit. Primo q̄ alios impediūt bñfacere cito ab hostib⁹ umcunē & occidunē & fugant̄. ut pat̄ exo. xvii. Amalech uincit̄ fugaꝝ & deleat̄. Silr. Nūi. xxi. Seon rex amozeoꝝ. & og rex basan̄ impedi entes isrl ne irent p̄ uiam regiam ad terra p̄mis sionis maledicti sunt a dño.

DEmde dicendum est de tedio uite. qd̄ p̄ueit ex longa tabefactōne tristitia. Scien dū tamen q̄ est tedium uirtuosum & tediū uitiosum. Virtuosum quidē m̄lplexiter. Vno mō hm̄ q̄ p̄uenit ex amoze dei & desiderio celestis patrie ps. Heu michi qz incolat⁹ meus plongat⁹ ē. Greg. Sancti grauit̄ tolerat̄ q̄cquid nō sonat id qd̄ amat̄. De augustinō dicit̄ q̄ displicebat ei quicqđ agebat in seculo p̄ dilectione dei & decore domus eius quā dilexit. Item aliqñ p̄ueit ex cōsideratōe p̄ntium maloꝝ. & ex defēctu bonoꝝ. eccl. ii. Tedit̄ me uite mee uide tem omnia mala q̄ fiūt sub sole & cunctā uanitatē & afflictionē spūs. Idē. ivi. Vidi calūnias q̄ sub sole gerunt̄. & lachrymas innocēti um. & neminē cōsolatōrem &c. Itē qñqz p̄ueit ex uehemētia tribulatōnis. ut Job. x. Ted̄ aīam meā uite mee. ii. coꝝ. i. Supra modū ḡ uati sumus. ita ut tederet nos uiuere. Item ac cōdit̄ aliqñ ex maloꝝ occurrentiū & irruentiū p̄turbatōe bona. ut mathat̄. i. Mach. ii. Ut quid adhuc nobis uiuere. Septimo p̄ueit ex diuīne cōsolationis dilatōe. tediū uitiosuſ fit multipliciter. p̄uenit em̄ aliqñ ex irruentiū maloꝝ despatiōne. ut herodis ascalonite qui se gladio suo uolebat occidere occurrentibus sibi suis flagitiis & irruētibus infirmitatiū angustiis. hm̄ qd̄ dicit iōsep⁹ & egysip̄pus. li. i. de cladi⁹ iudeoꝝ in fine. Silr. saul irruens sup gladiū suum. i. Reg. ul̄. in fine. ii. Reg. i. Interfice me. qm̄ agustie me tenet̄. &c Similiter pylatus qui cōtra dñm sn̄iam mortis p̄culit. apud gayū accusatus de sceleribus suis. & apud lugdunū missus. ne longiorib⁹ afficeretur malis p̄pria manu se occidit. ut dicit. Ozo. li. vi. Item qñqz ex diuīni seruitii lōga afflictōne qd̄ maxie p̄tinet ad accidiā. ad qd̄ p̄t̄ referrī qd̄ dicit̄. iii. Reg. xix. de helya q̄ petiuit s̄b umbra iuniperi aīe sue ut mozeret̄.

DEmde cōsiderandum est de impeitētia. dicit̄ aut̄ impiā duobus modis. Vno mō dicit̄ aliqñ impeitens qñ actu nō penitet de peccatis suis & differt. uel negligit penitere. Alio mō dicit̄ aliqñ impeitens qñ nō p̄ponit penitere. uel p̄ponit nō penitere. uel claudit dies suos cū finali impiā impeitens moriēs. Est aut̄ hec impiētētia uitioꝝ receptaculū. uireutū & grāꝝ obstatculū. dei & angeloiꝝ offendiculum. spūs sancti repugnaculū. malignoꝝ spirituū habitaculū & pablīn. p̄ditionis uinculū. mortifere damnatōnis uenenacissimū poculū. Hec aīe misere celū claudit. & eam ab om̄i spe salutis excludit. & demonib⁹ exponit. Hec a cōsortō dei & ecclie eīc̄it. & in infernū p̄īc̄it. & tormentis p̄petuis subiicit̄ cruciandam. Hec cor hoīs ad modū dyaboli obturat. ad modū crystallini lapidis aut in cūdis indurat. Job. xl̄. Indurabit̄ cor eīus. q. lapis & stringeꝝ. q. malleatoris incus. Hec iram diuīnam super caput hoīs exaggerat. Ro. ii. Tu aut̄ hm̄ duritiā tuam

& cor impenitentis thesaurizas tibi ira in die ire
secundum. Ideo dicit ecclesiastici. Cor durum male habebit
in nouissimo suo. De corde duro dicit. Et. Ne-
mo duri cordis salutem unquam adeptus est. nisi a
quo deus abstulerit cor lapideum. & dederit cor
carneum. Ipse cor durum est quod nec cōpunctione
scindit. nec deuotōne molliet. nec mouet pī-
bus. nec minis cedit. indurat ad flagella. inge-
rum est ad beneficia. infidū ad cōsilia. suum
ad ludicra. inuercundū ad turpia. impauidū
ad piculosa. inhumanū ad hūana. pīteritorum
obliuiscens. pīsentium negligēs. futura non
pīuidens. Et ut breuitate omnia cōcludam in ipse
nec deum timet. nec hominem ueret. Hec hominem
morte subita pīoccupat. ut. q. uiuentis & uidēs
in infernū descendat. pī. et descendat in infer-
num uiuentes. apoc. ii. Dedi illi tempus ut pei-
tentiam ageret & nō uult peitere. Ecce ego po-
nam eam in lectū mortis. & omnes qui mechā-
tur cū ea. Sepe enim fit ut cū homo nō pponit
penitentia uel pponit nō penitentia morte subita
pīoccupetur. & aliquā ante eius exitū ei reuelet
cui damnationi sit obnoxius. Sicut de quodā
refert beda de gestis angloꝝ. li. v. ca. xv. di-
cens. Noui quendā q; utinā non nouissem q
in monasterio nobili ignobilis uiuēs. cum ali-
qui irēt ad ecclesiam ad audiendū officiū et
monē. cum ipse esset faber optimus pīpter offici-
um suum aliis utile ab aliis tolerabat in fabri-
ca sua remanēs. uacans ebrietati & aliis illece-
bris carnis. qui subita infirmitate occupat cū
a fratribus monereat ad pīiam. meiens & cla-
mans & despans. cepit clamare se nō posse. qz
sicut beatus stephanus uidit mortis sibi celum
aptum. ita pī contrarium uiderat sibi infernum
aptum. & ibi locū sibi patum pīpe satanā &
caypham. & alios qui deū occiderūt. & uide-
bat & dicebat iudicium suum instare. nec sibi
spem salutis supesse. & hoc dices mortuus est
longe ab aliis sepultura positus. nec aliquis
fratrū aliquā suffragiū ecclie pīeo facere ausus
est. Itē beda eodem. li. c. xiii. refert accidisse ī ang-
lia mertioꝝ pībus oderēt regis de milite in-
solenti. qui quidē uidit in infirmitate sua duos
angelos librū pulcherrimū deferentes. & pī
duos demones subintrantes aliū librū maxim
deferentes & post tres demones subintrantes
aliū librū maximum deferentes. &c. ut sup̄. Itē
cū quidā diues moreret & ad pīiam & cōfessi-
onem monereat. dicebat se non posse penitentia
qz ipse ibat ad infernum cū magno cursu. dices
gallice. Le me uois en enfer les grās galos. &
cum nō posset deficiere uirtute totum dicere.
dicebat sepe repetendo & despando. galos. galos
& post los. los. Ad hanc materiā primet qd
habet supra. de imp̄uerātia. & multa que habet
tur sup̄. de timore inferni & iudicii & mortis
Et infra oī bonis que facit pīia. Que impīia
aufert & mala cōtraria infert. Et infra de-
speratōne.

DE DESPERATIONE. DIS. XV.

DEmde cōsiderandum est de despati-
one. Circa quā cōsideranda sunt q
tuoz. Prīo utrū desperatō sit pīm.
Scđo utrū possit esse sine infidelis-
tate. Tertō utrū sit maximus pītoꝝ. Quarto
que dissuadēt hoc horrendū flagitiū esse sum
inope detestandum.

Circa prīmū sciendum hī pīm. vi. eth. qd
in intellectu est affirmatō & negatō. hoc
est ī appetitu pīsecutio uel fuga. & qd in itelle-
ctu est uel falsum. hī in appetitu est bonū
uel malū. & ideo motus appetitiuus cōformi-
ter se hīs intellectui uero hī se est bonū. Om-
nis aut̄ motus appetitiuus cōformit̄ se habēs
intellectui falso hī se est malus & pīm. Cir-
ca deū aut̄ uera estiatio intellect⁹ est pī quā pī-
uenit homini salus. & uenia pītōib⁹ datur.
hī illud. eze. xvii. Viuo ego dīcēt dīs. nolo
mortē peccatoris; ut cōuertatur & uiuat. Fal-
sa aut̄ opinio est qd deus pītōi peiuenti uenit
am denegat. uel qd peccatores nō cōuertat ad
se pī ḡram iūstificantē. Et ideo sicut mot⁹ spei
qui cōformit̄ se habet ad estimatōem uerā est
laudabilis & uirtuosus. ita motus oppositus
despatiōis cōformiter se hīs estiatiōni false
de deo est uitōsus & pīm. Est aut̄ intelligendū
qd in omni peccato mortali est cōuersio ad
bonū cōmutabile & auersio a bono incōmu-
tabili. s; differēt. Nam peccata que uirtutis
bus theologicis opponunt̄ principalē cōsistunt
in auersione a bono incōmutabili. sicut odiū
dei. despatiō & infidelitas. qz uirtutes theolo-
gice hīt deum pī obiecto. ex cōsequēti aut̄ im-
portant cōuersionem ad bonū cōmutabile. in
quantū alia deserēt deum cōsequēt̄ necesse ē
qd ad alia cōuertat. alia uero peccata pīcipali-
ter cōsistunt incōuersione ad bonū cōmutabili.
ex cōsequēti aut̄ in auersione ab incōmu-
tabili bono. Qui enim fornicat̄ nō intēdit rece-
dere a deo. s; carnali delectatōne frui. ex quo
sequit̄ qd a deo recedat. In pītō aut̄ despatiō-
nis pīcipali recedit hī a deo. ex cōsequēti
autem ad aliquod bonum cōmutabile se cō-
uertit s; ad motum pīpīe uolūtatis sequendō
& in peccato suo manere. Item nota qd licet de-
speratō ex radice bona uideat pīcedere s; ex ti-
more dei. & ex horrore magnitudis pītōꝝ su-
oz. qd aut̄ ex radice bona uideat esse bonum.
Iuxta illud. Math. vii. Arbor bona fruct⁹ bo-
nos facit. Ft. Ro. xi. Si radix sancta & rami
sancti. tñ despatiō mala est. Nā ex radice uir-
tutis potest aliquā pīcedere duplicitē. Vno mo-
directe & ex pīe ipius uirtutis. Sic actus pī-
cedit ex habitu. & hoc mō ex uirtuosa radice non
potest aliquā pītō pīcedere. Hoc enim dīc. aug⁹
in libro de libro. ar. qd uirtute nemo male uti-
t̄. Alio mō pīcedit aliquid ex uirtute īdirecte &
occasionali. & sic nichil pībhet aliquā peccatū
ex aliqua uirtutis radice pīcedere. Sicut inter-
dum sup̄biūt aliqui de uirtute. hī illō aug⁹
Sup̄biā bonis opībus insidiat̄ ut peante. Et hī
mō ex timore dei & horrore pīpīoꝝ peccatoꝝ

contingit desperatio. Inquantū hīis bonis aliquis male uti. ab eis occasione accipies desperātiō. Item sciendū q̄ m̄ damnatis est desperatō. Nouerūt em̄ impossibilitate reditus sui ad beatitudinē. uel ad ueniā vnde iam nō sunt i statu sperādi. q̄ aūt nō sperat uel despant. nō imputat eis ad culpam s; ad sue damnatōnis cumulū & penam. Sicut & in statu uie si q̄s despatet de hoc q̄ nō est natus adipisci. uel q̄ non esset debitū adipisci nō esset peccatū. pūta si medicus despatet de curōne alicui⁹ infir mi. uel si despatet se fore papatū uel magnas diuitias adepturū.

Quia scđm scilicet utrū peccatū despationis possit esse sine infidelitate. Scienđū q̄ fides & infidelitas p̄tinēt ad intellectū. Spes et desperatō ad appetitū. Cōtingit aūt habentē rectam estiationē intellectus in ulī circa mortum appetitiū non recte se habere corrupta eius estimatōe p̄iculari. sicut habet. iii. de anima. et inde est q̄ alijs habens rectā fidem in ulī deficit i modo appetit⁹ circa p̄icularia. corrupta eius estimatōe p̄iculari p̄ habitu; uel passionē. Sicut ille qui fornicaē eligēdo fornicationem ut sibi bonū ut nūc corrupta h̄z estiationē in p̄iculari. cū tñ in eo remaneat uera estimatō h̄m fidem sc̄z q̄ fornicate sit mortale p̄ctm. Similit̄ alijs retinendo in ulī uera estimatōem fidei sc̄z q̄ uere est i ecclesia remissio p̄ctōz p̄test pati motū despationis sc̄z q̄ sibi in tali statu existēti non sit de uenia cōsequēda sperandū. corrupta eius estimatōe circa p̄icularē. et p̄ hunc modū p̄ esse despatio sine infidelitate sīc et alia peccata mortalia.

Quia tertīū sc̄z utrum despatio sit maximū p̄ctōz omnium. Scienđū q̄ peccata q̄ op̄ponunt uirtutib⁹ theologicis h̄m genus suū sunt om̄ibus peccatis aliis grauiora. q̄z cū uirtutes theologice habeat deū p̄ obiecto. peccata eis opposita directe & p̄ncipalit̄ importāte auersionē a deo. In quolibet aūt peccato mortali p̄ncipalit̄ ratō mali et grauitas est ex hoc q̄ auertit a deo. Si ei posset esse conuersio ad bonum commutabile sine auersione a deo q̄z uis esset inordinata non esset peccatum mortale. et ideo illud quod primo et per se habet auersionem a deo est grauissimum inter peccata mortalia. Virtutib⁹ aūt theologicis op̄ponunt infidelitas. despatio. & odiū deī. m̄ que odiū deī & infidelitas desperatōni sp̄ares tur inuenientur h̄m se quidē. i. h̄m rōni pprie speciei grauiora. Infidelitas em̄ puenit ex hoc q̄ ip̄am deī ueritatē h̄o non credit. Odiū uero deī puenit ex hoc q̄ uolūtas hoīs ip̄i diuīe bonitati cōtrariatur. Despatio autē ex hoc q̄ h̄o non se sperat bonitatem deī p̄cipare. de quo patet q̄ infidelitas & odiū deī sunt ɔtra de um h̄m q̄z in se est. despatio autē h̄m q̄z eius bonū p̄cipatur a nobis. Vñ maius p̄ctm est h̄m se loquēdo nō credere deī ueritatē. uel odi re deū. q̄z desperatē cōsequi gl̄iam ab ip̄o. S; si cōpetur desperatō ad alia duo peccata ex pte

nōstra. sic desperatō est p̄iculosioz. q̄z p̄ spem reuocamur a malo. & introducimur i bona p sequēda. Et ideo sublata spe irrefrenate hoīes labunt̄ in uitia. & a bonis laborib⁹ retrahuntur. Vñ sup illud. p̄. xxiiii. Si desperaueris lapsus in die angustie minuet̄ fortitudo tua. dicit glo. Nichil ē execrabilis despatione. quā qui habet in generalib⁹ huius uite laborib⁹ & q̄z peius est in fidei certamie cōst antiam p̄dit. Et ysiō. in libro de summo bono dicit. p̄p̄ trare flagitū aliq̄z est mozs anime. s; desperare ē descendere ad mfernū. Ulterius notandum q̄ despatio p̄ncipalit̄ & specialit̄ orī ex accidia. p̄t tñ aliquo mō orī ex luxuria. quod d̄ claraē hoc mō. Obiectū enim spei est bonū arduū possibile uel p̄ se uel p̄ aliū acquiri. Spes ergo de beatitudine obtinēda p̄t in aliquo deficere duplicit̄. Vno mō quā non reputat ut bonū arduū. Alia mō qz nō reputat eā ut possibilē adipisci. uel p̄ se uel p̄ aliū. ad h̄z aūt q̄z bona spūalia nō sapiūt nobis. q̄. bona uel nō uideant̄ nobis magna bona p̄cipue deducimur p̄ hoc q̄ affectus n̄f est infectus amore delcationum corporalium. inter quas p̄cipue sunt delectationes uenerei. Nā ex affectu h̄az delcationū cōtingit q̄ homo fastidit bona spūalia & nō sp̄erae ea. q̄. bona quedā ardua. & h̄m h̄z despatio causaē ex luxuria. Ad hoc autē q̄ h̄o bonū arduum nō estimet ut possibile sibi adipisci p̄ se uel p̄ aliū p̄ducit̄ ex nimia deiectōne. que q̄n in affectu hominis dñā. uideit̄ ei q̄ nūqz possit ad bonū reuvari. Et qz accidia est tristitia quedā abiectua spūis. Iō per hunc modū despatio ex accidia ḡnatur. Nam bonū & arduū etiā ad alias passiones p̄tinēt. unde spālius orī ex accidia. p̄t tamen orī ex luxuria rōne iam dicta.

Quia quartū sciendū q̄ multa sunt q̄ nos debet mouere ad despationis flagitū destandū. Primo quidem exempla pietatis & mīe diuīne circa p̄ctōres uolentes penitere. ut dāvid. ii. Reg. xii. Manasses. ii. pal. in fine. Mat̄. sicut pat̄ de uocatōne eius. Mat̄. ix. Marie magd. Lūc. vii. Latronis. Lūc. xxiiii. Pauli. ac̄. ix. De hac materia nota sup̄ de ḡdibus & effectib⁹ mīe deī. Silr. infra. de p̄nia Itē. infra. de stritōe. Silr. de cōfessione. Scđm est misericordie dei immēitas. ps. Misericordie eius non est nūs. gen. xxxiii. Minoz sum cūctis miseratōnib⁹ tuis. Berñ. Maior est dei pietas q̄z quis miqtas. Ecōtra dicebat chaym. gen. iiiii. aug. Deus n̄f misericors est patus saluare clemētia quos nō potest saluare iustitia. Idem. Quasi scintilla in mari sic om̄ia peccata cōparata misericordie dei. De hac materia sup̄. de gradib⁹ misericordie dei. Tertiū est beate marie immēla misericordia q̄ est aduocata nr̄a & spes nr̄a. Mat̄ gratie & mīe. ec̄. xxxiii. Mater pulchre dilectionis & timoris & agnitionis & sancte spēi. In me om̄is grā uie & ueritatis. in me om̄is spes uite & uirtutis.

Quartum quod suadet spem & dissuaderet

despatōnem sunt uerba sacra. ps. Sperēt in te omnes qui nouerūt nomen tuū. Sperate in eo omnis cōgregatio ppli. pū. xxii. ad amicū. Si pduxeris gladiū nō desperes. qm̄ ē regressio ad amicū scilicet xp̄m. Verba ligni uite uel folia sunt in medicinam despantium. Quin tum remediū cōtra despatōnem sunt unguēta māsuetudinis & misericordie xp̄i. cant. i. Currem⁹ in odoze unguentoꝝ tuoꝝ. Ibi. B. Om̄ino ppter māsuetudinem & misericordiā que pdicatur & est in te o bone ihu currem⁹ post te. sc̄tētes q̄ nō spernas paupem. nec horreas peccatoꝝ. &c. Non horruisti cōfidentem in cruce latronē. nō lachrymātē peccatricē. nō chananeā supplicantē. Idē. Crede michi inueni xp̄m parentem cauterio nō unguēto. Sex tum qd̄ suadet spēm & est remediū contra desperatōem est incarnatō xp̄i. tyt. ii. Apparuit gratia dei saluatoris nr̄i p̄uocās ad spēm. uñ sequit̄. ut abnegātes impietatē & secularia de sīdia. &c. Septimū remedium cōtra despatōnem est xp̄i passio & mozs. treñ. iii. Recor dare paupratis mee & trāsgres. mee absinthii & fellis. Memorie memor. &c. Et post. Hec r̄ colens in corde meo in deo sperabo. Ad hoc p̄tinent q̄ habent sup̄a. de passione dñi. Item Berñ. Peccatū peccauī grāde turbae conscientia & non perturbatur. qz uulneꝝ dñi recordabor. quid tam ad mortē qd̄ non p̄ xp̄i mortem salvetur. Si in me uenerit tam potens tam efficax medicamentū nulla iam possū malignitate tertiā. Idem. Quid mīz si caput nostrū p̄ membris accepit curatōnem quantū in ip̄o fuit nō habuit huius indigentia. sed uoluit caput uulnerari p̄ mēbris. ut ea curaren̄. s̄ nos ecōtrario cauteriū facimus in mēbro ignobiliori p̄ curatōne membri nobiliozis. ut cum dolet caput uulneraē brachium. dolēt renes in tybia fit cauteriū. Ecōtra autē nobile caput nr̄m uulneraē p̄ curatōne membroꝝ. Octauū remediū cōtra despatōnem sunt xp̄i sacramēta. ut sunt baptis̄mus p̄cipue & p̄nia q̄ mandant & curāt ab om̄ib⁹ infirmitatib⁹ & inqnamētis spūalibus. ut patz. act. ii. Cum pdicas se petr⁹ crucifixorib⁹ dñi iudeis. & quererēt ab aplis quid facerēt. petrus ait. Pniam agite & baptizeꝝ unusquisqz uīm in remissionē peccatoꝝ uīoꝝ. & accipietis donū spūssancti. qd̄ usqz ad tria milia fecerūt. Alios ut dicit̄. Sap. ii. Excecauit eos malitia eoꝝ & nescierunt sacramēta dei neqz mercedē spauerunt iustitie. nec iudicauerūt honoꝝ animaꝝ sanctarum. Nonū remediū est liberalitas dñi que dat penitētib⁹ & petentib⁹ ueiam. in signū huius se uel donū spūssancti. Vñ accipietis donū spūssancti. act. ii. Aug. Sūma liberalitas dñi dat donū equale sibi. Qd̄ pbat dñs. Luç. xi. Petite & accipietis. Et post. Pater nr̄ celestis dabit spiritū bonū petentib⁹ se. Item nō solū restituīt ablata p̄ peccatū s̄ auger gratias & cōfert maiora. sicut dicit̄. eze. xxxvi. Habita re nos faciaꝝ sicut a p̄cipio. bonisqz donabo

maioribus q̄; habuistis ab initō. eccl. xx. Est q̄ multa redimat modico p̄cio & restituīt ea in septuplū. Decimū remediū sunt diuersa diuine bonitatis expimenta. que expti sunt spe rantes de misericordia dei. quibus multa bñficia uirtute spei p̄stat. q̄ sunt multa. Prīmū est qz eos mbabitat. & letificat. q̄ sensibilit̄ & cōfortat. ps. Leten̄ om̄ies qui sperāt in te ī eternū. exultabūt & habitabis in eis. Itē sperēt in te om̄es qui nouerūt nōmē tuū. Spes est que cōfortat. ap. ls. Spe gaudēt. Iō dicit dominus. Mat̄. v. Gaudete & exultate qz merces uīa capiosa est in celis. Luç. x. Gaudete & exultate qz nomīa uestra scripta sunt in celis. Hiē. xxxi. Quiescat uox tua a ploratu. & ocu li tui a lachrymis. qz merces est op̄i tuo. Secūdo spes adiuuat. ps. Adiutor ī opportunitatib⁹ bus in tribulatōne. sperēt in te qui nouerunt nōmē tuū. &c. Item sperate in eo om̄is con gregatō ppli. &c. Silr. In ip̄o sperauit coz meum. & adiutus sum. ps. Reuela dñō uiam tuā & spēra in eo. & ip̄e faciet. eccl. ii. Respice filii natōnes hoīm & scitote qm̄ null⁹ sperauit in dñō & cōfusus est. p̄mansit in mādatis e⁹ & derelictus est. aut muocauit deū & despexit illū. Tertio misericordiā prestat. ps. Sperātem in dñō misericordia circūdabit. eccl. ii. Sperate in dñō & ueniet uobis misericordia in oblectatōne. Quarto firmat cōtra aduersa ut anchora nauē. arma militē. i. thes. iii. Gazea est spes salutis. heb. vi. Cōfugiam⁹ ad pro positam spēm. quā sicut anchorā habem⁹ ani me tutam & firmā. Silis ē cuidā pīscī de quo habeāt in hystoria trāsmar̄. qui uocat ethmus. q̄ cum sit uix quantitatī unius pedis qñ na ui cōiunctus adheret cōtra p̄cellas reddit ēa stabilem. Quīto liberat & saluat. ps. In te domine sperauī. &c. Silr. In te sperauerūt patres nr̄i &c. Ad te clamauerūt & salui facti sunt. pū. xxviii. Qui sperat in dñō saluabī. Sexto beatificat. ps. Beatus uīr qui sperat in eo. Itez. Beati om̄es qui confidunt in dñō. pū. xvi. Qui sperat in dñō beatus est. Septimo fouet & cōseruat. ps. Oculi oīm in te sperāt dñe. & tu das escam illoꝝ in tēpoze oppozitōne. Item Oculi dñi super metuētes eum. & in eis q̄ spe rāt sup̄ misericordia eius. ut eruat a morte aī mas eos & alat eos in fine. Undecimū qd̄ suadet spēm & dissuadet despatōnem est gaudiū & meritiū celestiū. gaudet em̄ de⁹ & angi. & sancti de p̄ctōꝝ cōuersiōne & reuersiōne ad pacem dei. sicut dicit̄. & pbat do⁹. luç. xv. Magnū gaudiū est deo & angelis ei⁹ sup̄ uno p̄ctōre penitētiā agente. Et hoc pbat p exemplū ouis reducte. dragme repe. filii. pdigi redeūtis cum gaudio recepti. De hac materia satis habet sup̄. de gradibus misericordie dei. In persona sanctoꝝ dicit̄. Ro. v. Gliamur ī spe glorie filioꝝ dei. Cōsideratio meritoꝝ filii dei & sanctoꝝ maximū est remediū cōtra desperatōem. qui si cōpaterēt hoībus & orarent p̄ p̄ctōrib⁹. cū essent hic cū eis. ut dicit Berñ.

multo fortius cū ante faciem dei sui cōsistunt
i. fonte pietatis & misericordie. Illa em̄ beata
patria caritatē eoꝝ nō immutauit s; augmen-
tauit. eccl. xlvi. Iti sūt uiri misericordie quo-
rū pietates nō defuerūt. Job. iii. Voca si est q
tibi r̄ndeat. & ad aliquē sanctoꝝ cōuertere.
Maxie aut ad spem p̄uocat meritū xp̄i & pas-
sio. Utinā appēderent̄ peccata mea quibꝝ irā
merui. & calamitas quā patior i statera &c. In
uita beati. Berñ. clareuallis legit q cū uisum
eēt ei q raptus in spū esset aū summū iudice;
& dyabolus eū de multis accusaret. querenti
dyabolo unde crederet h̄re regnū eternū; re-
spōdit. Scio q merita mea ad hoc nō suffici-
unt. s; dñs meus ih̄s xps est cōsubstantialis
dei filius. cui cōpetit iure hereditario. Itē ope-
rit ei iure emp̄onis. qz emit illud sanguine suo
altero iure sibi cōtentus. altero iure de miseri-
cordia sua illud michi donat. Qd audiens dy-
abolus cōfusus recessit. Duodecimū qd dis-
suad̄ despatōez ē m̄sciplex nōumentū qd fa-
cit desperatō. Prīmū ē qz despatō ē piculosa i-
firmitas. spernēs omnē solatōem. refectionē
& remediu. Cōtemnit etiā desperās seīp̄m ex-
cutere a fauibus draconis infernalis. Cōtem-
nit et erigere se a p̄fundō uitioꝝ. & inuocare
dei adiutoriū. ps. Om̄em escā abhoīata ē aīa
eoꝝ. & app̄to usq; ad port. mox. ii. Reg. ii. An
ignoras q piculosa sit despatō. Iere. xxv. Fa-
ctus est dolor meus p̄petuus. & plaga despa-
rabilis renuit curari. Et. xxx. Insanabilē fra-
ctura tua & pessima plaga tua. p̄p. xviii. Im-
pius cū ī profundū uenerit p̄ctōꝝ cōtemnit
& sequit̄ eū obprobriū & ignominia. Ecōtra
spes clamat ad summū medicū sperās eius ad
iutoriū. Mich. vii. Ego aut ad dñm aspiciam
& expectabo deū saluatorē meū. Et. ps. De p-
fundis clamaui ad te dñe. Scđm nōumentū
est. qz despatō facit hoīem exordem & infir-
mū. q. mortuū ī tenebris p̄ peccatis. ps. Sic
uulnerati dormientes ī sepulchris &c. Epla-
biere. Sūt sic mortui. plecti ī tenebris. Job. xv.
Non credit q̄ reuerti possit de tenebris ad lu-
cem. circūspectās undiq; gladiū diuine. sc̄ ul-
tōnis. Et post. Nō credat frustra errore decep-
tus. q̄ aliquo p̄cio redimēdus sit. Ecōtra spes
facit hoīem fortē & magnanimū. ysa. xl. Qui
sperant in dño mutabunt fortitudiē. ps. In
dño sperās non infirmabo. Tertiū nōumen-
tū est. qz despatō facit hoīem exosum & dis-
plicere deo. qz tractat eius bonitatē & miseri-
cordiā. Sicut caym qui dicebat. Maior est ini-
quitas mea qz ut ueniā merear. gen. iii. Hier-
sup. ps. ciii. dicit q iudas plus peccauit qz se
suspendit desperās & magis deū offendit. qz
quia eū tradidit. Ecōtra spes facit deo placen-
tem. vñ. ps. Bñplacitum est dño sup metue-
tes eum. & in eis qui sperāt super mīa. Quar-
cum qz desperās est sordidus om̄i uitio expo-
situs. Eph. iii. Propter cecitatem cordis ipōꝝ
despantes semetipos tradiderūt impudicitie
in opationem om̄is immūditie in avaritiam.

Econtra spes im̄petrat absolūtōrem remissi-
onis. heb. x. Abluti aqua mūda teneam⁹ spei
nre cōfessionem. ps. Saluauit eos qz sperauer-
unt ī eo. Quintū est qz despatō aliquā ducit
hoīem ad occisionē sui. Ut dicit. Job. vii. De-
sperauī. nequaquā ultra uiuā. Et. x. Tedz ani-
mam meam uite mee. Ut achitophel. qui
disposita domo sua suspendio suūp̄ius intē-
riū. ii. Reg. xvii. Et. Mat̄. xxvii. Judas qui
abiēs laqueo se suspēdit. Et ut Herodes a sc̄l-
onita qui uoluit se occidere. Et pylatus & ne-
ro despantes qui manu pp̄zia se se occiderunt
Econtra. spes adducit ad uitā glozie. plongat
uitā nature. ps. Sperēt ī te om̄es qui nouerūt
nomē tuū &c. Sap̄. iii. Spes illoꝝ immortalit-
ate plena est. Sextū est qz despatō euellit hoī-
minē ab om̄i bono spūali & eterno. ps. Deus
destruet te & euellet te de tabernaculo tuo. &
radicem tuā de terra uiuentū. Job. xix. Qua-
si auulse arboři abstulit a me spem meā. Ecō-
tra spes plantat & solidat & uiuificat ī bono.
Iere. xvii. Bñdictus q̄ confidit ī dño. & erit
dñs fiducia ip̄ius. & erit tanq; lignū qd trā-
plantatū est iuxta p̄terfluentes aquas ad hu-
mōrē nutrit radices suas. &c. Et post. Nec alī
qñ desinet facere fructū. Job. iii. Etiā si occide-
rit me sperabo in eū. Et. xiii. Lignū h̄z spem
qd si p̄cīsum fuerit rursū uiuescit. & ramī eō
pullulat. Septimū nōumentū est q̄ despera-
tō ī infernū impellit. ps. Ascendunt usq; ad
celos p̄sumendo. & descendunt usq; ad abyssos
despando. Job. xvii. In p̄fundissimum abyssi
descendēt om̄ia mea. Ecōtra spes eleuat usq;
meternū. ps. Leten̄ om̄es qui sperāt ī eternū exultabūt &c. Sap̄. iii. Spes illoꝝ im-
mortalitate plena est. ysa. xxvi. Sperastis ī do-
mino ī seculis eternis.

DE AVARITIA PARS SEPTIMA.

DISTINCTIO PRIMA.

Osequēter cōsiderandum ē
de quinto uitio capitali. qd
est avaritia. Et primo dicē-
dum de avaritia. Secundo
de p̄digilitate. De avaritia
uero primo dicendū est ī
gnali. Scđo ī speciali. De
avaritia ī gnali cōsideranda sunt. v. Primo
uidentū est quid sit. & unde dīca. & utrum
sit peccatū. Secundo utz semp sit peccatū mor-
tale. Tertio utz sit peccatū carnale ul' spūale.
Quarto de filiabꝝ eius. Quīto que mouere de-
bent ad hoc uitū detestandum.

Circa primū sciendū q̄ avaritia h̄m tulliū
est immoderat̄ amor hñdi. uel immoder-
atus amor pecuīe. Item h̄m alchimū. Aua-
ritia est nīmia acquirēdi. habendi. retinendiq;
cupiditas. Dicē aut avaritia. q. auiditas auri
& avarus quasi auri auidus. Vel dicē avari-
tia ab aueo aues. qd est cupio cupis. vñ dicit
avaritia. q. auiditas eris. Ex his pat; utz aua-
ritia sit peccatū. In quibusq; em̄ bonū con-
sistit ī debita mēsura. necesse est q̄ p excessū